

แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาโวลีลิ่งอาชีพอองสมาคมโวลีลิ่งแห่งประเทศไทย

นายรังสรรค์ ผูกพันธุ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาศาสตรการึกิพา
คณะวิทยาศาสตรการึกิพา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษ 2555
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

GUIDELINES FOR THE DEVELOPING MANAGEMENT ON THE
PROFESSIONAL BOWLING SPORT OF THAI TENPIN BOWLING ASSOCIATION

MR. RANGSON POOKPAN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Sports Science

Faculty of Sports Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2012

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาโบลิ่งอาชีพของ
	สมาคมโบลิ่งแห่งประเทศไทย
โดย	นายรังสรรค์ ผูกพันธุ์
สาขาวิชา	วิทยาศาสตร์การกีฬา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	อาจารย์ ดร. จุฑา ดิงศภักดิ์

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชรินทร์ชัย อินทราภรณ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เทพประสิทธิ์ กุศลวิชชัย)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(อาจารย์ ดร. จุฑา ดิงศภักดิ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พราม อินพรม)

รังสรรค์ ผูกพันธุ์ : แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย. (GUIDELINES FOR THE DEVELOPING MANAGEMENT ON THE PROFESSIONAL BOWLING SPORT OF THAI TENPIN BOWLING ASSOCIATION)

อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ดร.จุฑา ดิงศภัทย์, 166 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการของการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย และกำหนดแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

ผลการวิจัย

สภาพ ปัญหาและความต้องการของการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยมีดังนี้ 1) ด้านความสามารถของนักกีฬาผลงานยังไม่บรรลุเป้าหมายของสมาคมฯ 2) ด้านความนิยมมีผู้ชมการแข่งขันน้อย 3) ด้านองค์กรกีฬาต้องการมีสถาบันผลิตบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ 4) ด้านบุคลากรขาดแคลนบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่ง 5) ด้านรายได้บุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพยังมีรายได้ไม่เพียงพอ 6) ด้านสถานกีฬาต้องการสนามโบว์ลิ่งที่ได้มาตรฐาน 7) ด้านกฎหมายกีฬาต้องการกฎหมายกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเพื่อให้การบริหารงานของสมาคมฯเป็นระบบ 8) ด้านการจัดการแข่งขันต้องการจัดการแข่งขันในรูปแบบกีฬาเพื่อความบันเทิง 9) ด้านการประชาสัมพันธ์มีการประชาสัมพันธ์หลายช่องทาง แต่ยังไม่ได้รับความสนใจน้อย 10) ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพยังไม่เพียงพอจึงต้องการมีกองทุนส่งเสริมกีฬาอาชีพ

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยมีดังนี้

1) เปิดสอนหลักสูตรกีฬาโบว์ลิ่งสำหรับเยาวชนและจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง 2) ร่วมมือกับผู้ประกอบการสถานโบว์ลิ่งเอกชนเพื่อสร้างกระแสความนิยมในกีฬาโบว์ลิ่ง 3) จัดตั้งสถาบันผลิตบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ 4) จัดสัมมนาเกี่ยวกับวิชาชีพกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเพื่อเพิ่มจำนวนบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่ง 5) เน้นการตลาดอย่างเต็มระบบเช่นจัดทำสินค้าที่ระลึกในการแข่งขันเพื่อสร้างรายได้ให้กับบุคลากร 6) พัฒนาศูนย์ฝึกกีฬาโบว์ลิ่งในปัจจุบันให้ได้มาตรฐาน 7) แก้ไขระเบียบข้อบังคับกีฬาโบว์ลิ่งให้ทันสมัย 8) จัดตั้งองค์กรเพื่อดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพโดยเฉพาะ 9) สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสื่อมวลชนเพื่อการประชาสัมพันธ์และ 10) ประสานความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อส่งเสริมบุคลากรเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่ง

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา   ลายมือชื่ออนิสิต.....
ปีการศึกษา   2555   ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

5478410339 : MAJOR SPORTS SCIENCE

KEYWORDS : GUIDELINES FOR THE DEVELOPING / MANAGEMENT / PROFESSIONAL BOWLING SPORT / THAI TENPIN BOWLING ASSOCIATION

RANGSON POOKPAN : GUIDELINES FOR THE DEVELOPING MANAGEMENT ON THE PROFESSIONAL BOWLING SPORT OF THAI TENPIN BOWLING ASSOCIATION.

ADVISOR : JUTA TINGSABHAT, P.E.D., 166 pp.

This research were to study the state, problem and needs of Thai Tenpin Bowling Association in management on the professional bowling sport and set guidelines for the developing management on the professional bowling sport.

Results

State, problems and needs of Thai Tenpin Bowling Association in management the professional bowling sport were as follows: 1) The aspect of athletes' ability, performance of athletes did not achieve the goals of association. 2) The aspect of popularity, there were a few spectators. 3) The aspect of sports organizations, need to institutions for train professional bowling personal. 4) The aspect of personnel, bowling sport personnel shortages. 5) The aspect of income, personnel have insufficient income. 6) The aspect of bowling green, need to standard bowling green. 7) The aspect of sport law, need to professional bowling sport law for association can be organized systematically. 8) The aspect of competition, association need organize in sport entertainment. 9) The aspect of public relations, association public many channel but have received less attention. And 10) The aspect of welfare to professional athletes, it is not enough, need the funds to promote professional sports.

Guidelines for the developing management on the professional bowling sport were as follows: 1) Program bowling sport courses for youth and competition continuously. 2) Collaborate with private bowling entrepreneurs to create popularity in the bowling sport. 3) Set up institute for professional personnel bowling sports. 4) Seminar on professional bowling sports to increase the number of personal. 5) Focuses on the full marketing system to make money for the personnel. 6) Develop bowling training center was standardized. 7) Modified regulations for modern bowling. 8) Organization to competition professional bowling particularly. 9) Create a network of cooperation with mass media for publicity. And 10) Collaboration with public and private sector to promote personnel as coaches.

Field of Study : .....Sports Science..... Student's Signature .....

Academic Year : .....2012..... Advisor's Signature .....

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.จุฑา ดิงศภัทย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำ คำปรึกษา และตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนการอบรมสั่งสอน ให้ความรู้ และข้อคิดต่างๆ ที่สามารถนำมาใช้ในสังคมปัจจุบัน นอกเหนือจากการศึกษาอีกด้วย

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุศลวัชวิชัย รองศาสตราจารย์ ดร. ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์ รองศาสตราจารย์ ดร.พราม อินพรม ที่ได้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์แก่ งานวิจัยนี้และสละเวลามาสอบวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจันทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ อินทร์ธมยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภัทย์ ที่สละเวลาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของงานวิจัยนี้ ขอขอบพระคุณ อาจารย์ฉัตรชัย มะสุนสืบ และคุณสุวลัย ศัตร์ฐี ที่สละเวลาในการตรวจเครื่องมือ การวิจัย และผู้วิจัยขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ให้การสนับสนุนสำหรับทุนอุดหนุน วิทยานิพนธ์สำหรับนิสิต ในการทำวิจัยครั้งนี้ด้วย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณะกรรมการบริหารสมาคมโวลีลิ่งแห่งประเทศไทยทุกท่านที่ได้ สละเวลาและให้ข้อมูลต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นายรัฐโรจน์ สุรชนวิโรจน์ กรรมการและเหรียญกิตติมศักดิ์แห่งประเทศไทย ที่คอยช่วยเหลือในการให้คำปรึกษา ประสานงาน และให้แนวคิดในการทำการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งผู้ฝึกสอน นักกีฬาหรือสมาชิกชมรม ทุกๆ ท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี รวมถึงพี่ น้อง และเจ้าหน้าที่ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาทุกคน ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิ อาจารย์ทุกท่าน ที่เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงได้

สุดท้ายนี้ การศึกษาวิจัยครั้งนี้ไม่อาจสำเร็จได้ หากขาดกำลังใจ จากบิดาและมารดา และ สมาชิกทุกคนในครอบครัวของผู้วิจัย ขอขอบคุณทุกท่านด้วยความเคารพสูงสุด และหากงานวิจัย ครั้งนี้ก่อให้เกิดผลประโยชน์ในทางใด ผู้วิจัยขอมอบความดีเหล่านั้นแก่บุพการีทั้งสอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูป.....	ฐ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
คำถามของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	8
2 เอกสารและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิดและทฤษฎีการพัฒนางานองค์กร.....	9
แนวคิดและทฤษฎีการบริหารจัดการ.....	16
แนวคิดในการพัฒนากีฬาอาชีพ.....	21
แนวคิดทฤษฎีวงจรเดมมิง.....	30
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2555-2559).....	32
ประวัติความเป็นมาของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย.....	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	38
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	48
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	49
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	49

บทที่	หน้า
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	50
ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย.....	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
การวิเคราะห์ทางสถิติ.....	54
เกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ย.....	55
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม.....	57
ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬา เพื่ออาชีพ.....	61
ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเพื่อกีฬาโบว์ลิ่ง อาชีพต่อสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย.....	72
สภาพ ปัญหา และความต้องการตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ ตามสภาพการจัดการของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย.....	74
สภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับกระบวนการจัดการ (PDCA).....	81
ผลการวิเคราะห์แนวทางจากผลการตอบแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพแห่งชาติ พ.ศ.2555-2559 และ แผนยุทธศาสตร์สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559.....	85
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแนวทาง การพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย โดยผู้ทรงคุณวุฒิ.....	96
สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	96
ความคิดเห็นและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ ของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยให้ประสบความสำเร็จ.....	96
ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการ กีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย.....	104
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	106
สรุปผลการวิจัย.....	107

	หน้า
อภิปรายผลการวิจัย.....	112
ข้อเสนอแนะ.....	123
รายการอ้างอิง.....	125
ภาคผนวก.....	130
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	131
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	134
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	166

สารบัญญัตราง

ตารางที่		หน้า
1	ตารางรายละเอียดการเข้าเก็บข้อมูล.....	53
2	จำนวน และร้อยละ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ความเกี่ยวข้องกับกีฬาโบว์ลิ่ง.....	58
3	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานตาม ลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ.....	62
4	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานตาม ลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ ด้านความสามารถของนักกีฬา...	63
5	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานตาม ลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ ด้านความนิยม.....	63
6	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานตาม ลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ ด้านองค์กรกีฬา.....	64
7	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานตาม ลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ ด้านบุคลากร.....	65
8	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานตาม ลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ ด้านรายได้.....	66
9	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานตาม ลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ ด้านสถานกีฬา.....	67
10	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานตาม ลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ ด้านกฎหมายกีฬา.....	68
11	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานตาม ลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ ด้านการจัดการแข่งขัน.....	69
12	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานตาม ลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ ด้านการประชาสัมพันธ์.....	70
13	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานตาม ลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ	71
14	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์คณะกรรมการบริหารสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการตามลักษณะตัวบ่งชี้ การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ.....	75

ตารางที่		หน้า
15	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์คณะกรรมการบริหารสมาคมโวลีลิ่งแห่งประเทศไทย ถึงสภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับกระบวนการจัดการ (PDCA).....	81
16	ผลการวิเคราะห์แนวทางจากผลการตอบแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ แผน ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพแห่งชาติ พ.ศ.2555-2559 และแผนยุทธศาสตร์สมาคมโวลีลิ่งแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559.....	85
17	จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโวลีลิ่งอาชีพของสมาคมโวลีลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านความสามารถของนักกีฬา.....	86
18	จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโวลีลิ่งอาชีพของสมาคมโวลีลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านความนิยม.....	87
19	จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโวลีลิ่งอาชีพของสมาคมโวลีลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านองค์กรกีฬา.....	88
20	จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโวลีลิ่งอาชีพของสมาคมโวลีลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านบุคลากร.....	89
21	จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโวลีลิ่งอาชีพของสมาคมโวลีลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านรายได้.....	90
22	จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโวลีลิ่งอาชีพของสมาคมโวลีลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านสถานกีฬา.....	91
23	จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโวลีลิ่งอาชีพของสมาคมโวลีลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านกฎหมายกีฬา.....	92

ตารางที่	หน้า
24	จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ ของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านการจัดการแข่งขัน..... 93
25	จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ ของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านการประชาสัมพันธ์..... 94
26	จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ ของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ..... 95

สารบัญรูป

รูปที่		หน้า
1	วงจรคุณภาพกับการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง.....	14
2	แผนภูมิแสดงการดำเนินการแข่งขันกีฬาจากกีฬาพื้นฐานไปสู่กีฬาเพื่ออาชีพ.....	27

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การกีฬามีความสำคัญกับประชาชนและประเทศ ทั้งในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต การสร้างเสริมสุขภาพ การมีสมรรถภาพที่ดี การปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้เกิดเป็นค่านิยม เกิดความสมานฉันท์ของคนในชาติ การสร้างความภาคภูมิใจ สร้างแรงบันดาลใจ สร้างรายได้ อาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับกระแสพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่พระราชทานว่า “กีฬามีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชีวิตของแต่ละคน และชีวิตของบ้านเมือง” และรัฐบาลไทยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาด้านการกีฬาที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรบุคคลของประเทศ โดยมีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการพัฒนาด้านการกีฬาจำนวน 4 ฉบับ นับถึงปัจจุบัน

ปัจจุบันในประเทศต่างๆ ได้ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นเลิศทางด้านกีฬาและการประกอบอาชีพทางการกีฬามากขึ้น ทั้งนี้หากประเทศใดที่มีการพัฒนากีฬาไปสู่การเป็นอาชีพได้ก็จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติเป็นอย่างมาก เนื่องจากการประกอบธุรกิจทางการกีฬาเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และประชาชนสามารถสร้างรายได้ ชี้อะเสียดิภุมิให้กับตนเองและประเทศชาติได้ และยังสามารถนำไปสู่การสร้างรายได้ให้กับประเทศได้อย่างมหาศาลอีกทางหนึ่งด้วย นอกจากนี้ การพัฒนากีฬาของประเทศไปสู่การเป็นอาชีพ ยังเป็นตัวชี้วัดที่บ่งบอกถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศนั้นๆ ได้อีกทางหนึ่งด้วย (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2555 : ออนไลน์)

แผนยุทธศาสตร์ที่ชี้กรอบทิศทางการพัฒนาประเทศฉบับปัจจุบันที่กำลังใช้อยู่ คือแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ซึ่งมุ่งพัฒนาสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” ภายใต้แนวปฏิบัติของ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องจากแผนที่พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 9 ที่ได้บัญญัติ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและบริหาร ประเทศควบคู่ไปกับกระบวนการพรรคการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” และให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่สมดุล ทั้งด้านตัวคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างระบบบริหารจัดการภายในที่ดี ให้เกิดขึ้นในทุกระดับอันจะทำให้เกิดการพัฒนายั่งยืนที่มี “คน” เป็นศูนย์กลางได้อย่างแท้จริง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ , 2549)

การพัฒนาการกีฬาที่ผ่านมา นับว่ายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะในด้านการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน กล่าวคือ การชมกีฬาและการเล่นกีฬาของประชาชนยังมีน้อย การนำเอาความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้ในการพัฒนากีฬาทุกระดับอย่างจริงจัง ตลอดจนการบริหารจัดการกีฬาแบบบูรณาการ แนวโน้มของการพัฒนากีฬาในอนาคตนั้นจะต้องส่งเสริมให้ประชาชนมีการออกกำลังกาย ชมกีฬาและเล่นกีฬาที่สนใจและถนัดให้มากขึ้น โดยให้เหมาะสมกับอายุ เพศ วัย สภาพร่างกาย เวลา ระยะเวลา และถูกหลักการออกกำลังกาย รวมทั้งมีการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาและอุปกรณ์กีฬาหรือเครื่องมือที่ใช้ในการสนับสนุนด้านกีฬาและการออกกำลังกายของประชาชน ตลอดจนความตื่นตัวในการจัดการรับเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อสร้างรายได้และส่งเสริมการท่องเที่ยวให้แก่ประเทศมากขึ้น โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นส่วนสำคัญที่จะผลักดันให้เกิดการพัฒนาสิ่งดังกล่าวได้ช่องทางหนึ่งซึ่งต้องให้ภาคเอกชนเข้ามาช่วยในการดูแลและจัดการเรื่องงบประมาณ (สุพิตร สมหาโต, หนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับวันที่ 12 มิถุนายน 2555) และในด้านการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ กล่าวคือ การพัฒนากีฬาอาชีพยังไม่ได้เกิดขึ้นอย่างแท้จริง บุคลากรด้านกีฬาอาชีพยังมีจำนวนน้อย และยังไม่ได้คุณภาพตามมาตรฐานสากล กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพยังไม่มีมีการประกาศใช้อย่างเคร่งครัด การจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพยังไม่ได้มาตรฐานสากล ตลอดจนการสนับสนุนกีฬาอาชีพจากภาคเอกชนและผลตอบแทนด้านสิทธิประโยชน์ด้านต่างๆ ยังนับว่าน้อยมาก การกีฬาแห่งประเทศไทยต้องปรับปรุงในเรื่องข้อบังคับหรือเรื่องกฎหมายต่างๆ เพื่อความสะดวก คล่องตัว ในการบริหารงานร่วมกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย เรื่องการเบิกจ่ายงบประมาณ และเรื่องสถานที่ฝึกซ้อม เก็บตัว ของนักกีฬา (สมศักดิ์ ภูริศรีศักดิ์, หนังสือพิมพ์บ้านเมือง ฉบับวันที่ 19 เมษายน 2556)

รัฐบาลมีนโยบายที่จะพัฒนากีฬาอาชีพของประเทศไทยให้มีศักยภาพเทียบเท่าระดับสากล โดย มุ่งเน้นให้มีการบริหารจัดการด้านการกีฬา ส่งเสริมให้มีการลงทุนและการพัฒนาด้านกีฬา โดยสร้างแรงจูงใจ เพื่อกระตุ้นให้ภาคเอกชนเห็นประโยชน์ในการพัฒนาและการลงทุนในการกีฬา เช่น นโยบายด้านภาษีเพื่อการพัฒนากีฬา การร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ เป็นต้น รวมทั้งการสนับสนุนคุณภาพชีวิตของ บุคลากร และองค์กรที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬาของประเทศซึ่งสิ่งเหล่านี้ จะเสริมสร้างให้สังคมและประเทศได้นำกีฬาเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาของประเทศอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะการผลักดันกฎหมายที่เกี่ยวกับกีฬาที่สำคัญ นอกจากนี้ สิ่งที่สำคัญต่อการพัฒนากีฬาอาชีพอีกเรื่องหนึ่งคือ นักกีฬาอาชีพจะต้องเป็นผู้ที่มี ความสามารถและมีคุณภาพในระดับมาตรฐานสากล จึงจะได้รับความนิยมนจากผู้ชมและได้รับการสนับสนุน จากผู้ให้การสนับสนุน (Sponsor) หน่วยงานและสถาบันกีฬาอาชีพจะต้องนำหลักการตลาด (Marketing Mixed) เข้ามา

บริหาร จัดการด้านต่าง ๆ ด้วย ได้แก่ ผลិតภัณฑ์หรือผลผลิต สนามแข่งขัน ราคาค่าชม และ การส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ เป็นต้น จึงจะทำให้การพัฒนากีฬาอาชีพประสบความสำเร็จและได้รับความพอใจจากผู้ชม (จุฑา ดิงศภักดิ์, 2540) ดังนั้นเพื่อให้กีฬาอาชีพของประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ากระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจะดำเนินการให้การสนับสนุนการดำเนินงานในการพัฒนากีฬาอาชีพอย่างต่อเนื่อง ก็ยังพบว่ากีฬาอาชีพในประเทศไทยนั้นยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งมีสาเหตุหลายประการ ดังนี้

1. ด้านความสามารถของนักกีฬา
2. ด้านความนิยมของประชาชน
3. ด้านสโมสรกีฬาอาชีพ
4. ด้านบุคลากรกีฬาอาชีพ
5. ด้านรายได้
6. ด้านสถานที่จัดการแข่งขัน
7. ด้านกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมาย
8. ด้านการจัดการแข่งขัน
9. ด้านการประชาสัมพันธ์และสื่อเผยแพร่
10. ด้านสวัสดิการ
11. ด้านการสนับสนุนจากภาคเอกชน (การตลาดและสิทธิประโยชน์)

จากความสำคัญและแนวนโยบายดังที่กล่าวมา รัฐบาลจึงได้นำกีฬามาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน เพราะกีฬาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตมนุษย์ กีฬาเป็นที่นิยมแข่งขันกันทั่วโลกตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ยิ่งโลกและสังคมมีความเจริญ และสังคมมีความซับซ้อนมากเท่าไร กีฬาก็ยังมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ทั้งนี้เพราะการเล่นกีฬานอกจากจะทำให้ร่างกายแข็งแรง ยังทำให้ผู้เล่นได้รับความสนุกสนานสามารถจัดการความเครียด ที่เกิดจากการทำงานเพื่อประกอบอาชีพของบุคคลได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ รัฐบาลจึงได้ให้ ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531 – 2539) แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540 – 2544) แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 – 2549) แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 – 2554) แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ ในการพัฒนาศักยภาพของคนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ซึ่งแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 – 2554) จะมีการเชื่อมโยงแผนพัฒนาการกีฬาระดับชาติไปสู่ระดับ

ภูมิภาค ลงลึกถึงรากหญ้าคือ ระดับท้องถิ่น และบูรณาการแผนงานต่างๆ ให้สอดคล้องกันในทุก
ระดับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ และได้กำหนด ยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ 6 ยุทธศาสตร์ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬามวลชน
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา
6. ยุทธศาสตร์การบริหารการกีฬา

กีฬาโบว์ลิ่งนับเป็นกีฬาอีกประเภทหนึ่งที่ได้เข้ามาในประเทศไทยเมื่อประมาณ 40 ปีที่ผ่านมา โดยมีการก่อตั้งเป็นสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2515 และได้เข้าเป็นสมาชิกสหพันธ์โบว์ลิ่งนานาชาติเมื่อวันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2516 ปัจจุบันมีชมรมสมาชิกรวมทั้งสิ้น 38 ชมรม (อ้างถึง ระเบียบวาระการประชุมใหญ่สามัญ ประจำปี 2554, สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย) โดยสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยมีวัตถุประสงค์คือ เพื่อส่งเสริมและแนะนำนักกีฬาโบว์ลิ่ง เพื่อเป็นที่ชุมนุม พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ รวมทั้งประสานสามัคคีระหว่างนักกีฬาโบว์ลิ่ง เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าของกีฬาโบว์ลิ่ง โดยเป็นผู้จัดกิจกรรมต่างๆ ของกีฬาโบว์ลิ่งทั้งในและนอกประเทศ เพื่อบริการสมาชิกเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ในกีฬาโบว์ลิ่ง และไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยได้มีการสนับสนุนในการแข่งขันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างต่อเนื่องทุกปีโดยดำเนินการตามแผนงานประจำปี และมีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเป็นตัวกำหนด ซึ่งทางสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยได้มีการประเมินแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ทั้งนี้ก็เพื่อให้สอดคล้องกับแผนแม่บทคือแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2555-2559)

สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย มีเจตนารมณ์ที่แน่วแน่มาตลอดในการพยายามทุกวิถีทางที่จะนำนักกีฬาโบว์ลิ่งไปสู่ความเป็นเลิศ ทั้งในระดับนานาชาติและระดับโลก ตลอดจนการสร้างนักกีฬาโบว์ลิ่งไปสู่ความเป็นอาชีพอย่างมั่นคงต่อไปในภายภาคหน้า ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการสร้างกระแสและแรงจูงใจสำหรับบุคลากรภายในสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ได้มีแรงผลักดันเพื่อความก้าวหน้าที่ยั่งยืนได้และโดยเหตุผลดังกล่าว สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยจึงเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้ต้องมีการบริหารงานที่เป็นระบบและเป็นขั้นตอน ซึ่งในขั้นตอนต่างๆ ต้องมียุทธศาสตร์ในการดำเนินงานอย่างมีระบบภายใต้การบริหารของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ซึ่งได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยและกีฬาโบว์ลิ่ง พ.ศ. 2554-2559 โดยมี

วิสัยทัศน์ที่ว่า “สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรที่โดดเด่น ทันสมัย ในการส่งเสริมกีฬาโบว์ลิ่ง ผลักดันกีฬาโบว์ลิ่งให้เป็นกีฬาอาชีพ พัฒนานักกีฬาไปสู่ระดับโลก และเข้าถึงประชาชนทุกระดับ” ภายใต้พันธกิจดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาโครงสร้างระบบบริหารจัดการ
2. การพัฒนามาตรฐานการจัดการแข่งขัน
3. การนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้
4. การพัฒนานักกีฬาและบุคลากรให้มีความสามารถสูง
5. การพัฒนาระบบค่าตอบแทน สำหรับนักกีฬาและบุคลากรอาชีพ
6. การสร้างกระแสให้เป็นที่ยอมรับของประชาชน

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย เป็นกระบวนการในการแปลงแผนแม่บทการพัฒนากีฬาแห่งประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยมีกรอบและทิศทางในการพัฒนานักกีฬาในส่วนที่รับผิดชอบ ซึ่งจะทำให้การพัฒนานักกีฬาของชาติเป็นไปในลักษณะองค์รวมอันจะทำให้แผนพัฒนานักกีฬาของชาติบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย จัดทำขึ้นโดยการระดมความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย มุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมทุกฝ่าย ดังนั้นจึงเป็นแผนยุทธศาสตร์ของสมาคมอย่างแท้จริง เพื่อใช้ชี้นำทิศทางการพัฒนากีฬาโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ในระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ. 2554-2559) (สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย, 2555)

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงแนวทางการจัดการเพื่อการพัฒนาอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย เพื่อให้ทราบถึงผลสำเร็จในการจัดการเพื่อการพัฒนาอาชีพและผลการวิจัยอาจเป็นข้อมูลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการจัดการเพื่อการพัฒนาอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยในภายภาคหน้าได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการของการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย
2. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

คำถามของการวิจัย

สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยมีการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพอย่างไร และควรมีแนวทางในการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพอย่างไร

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งทำการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการของการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยและเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการของการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ได้กำหนดประเด็นไว้ดังต่อไปนี้

1.1 ตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพด้านต่างๆ ดังนี้ (จุฑา ดิงศภักดิ์, 2540)

1.1.1 ด้านระดับความสามารถของนักกีฬา (Performance level)

1.1.2 ด้านความนิยม (Sport popularity)

1.1.3 ด้านองค์กรกีฬา (Sport organization)

1.1.4 ด้านบุคลากร (Personnel)

1.1.5 ด้านรายได้ (Income)

1.1.6 ด้านสถานกีฬา (Sport facilities)

1.1.7 ด้านกฎหมายกีฬา (Sport law)

1.1.8 ด้านการจัดการแข่งขัน (Competition organization)

1.1.9 ด้านการประชาสัมพันธ์ (Public relations)

1.1.10 ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ (Welfare for professional sport)

1.2 กระบวนการจัดการ (Deming, 1986)

1.2.1 การวางแผน (Plan)

1.2.2 การปฏิบัติ (Do)

1.2.3 การตรวจสอบ (Check)

1.2.4 การปรับปรุง (Act)

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

2.1 คณะกรรมการบริหารสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยในปี พ.ศ.2553-2554

จำนวน 23 คน

2.2 ผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งในสังกัดของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. 2553-2554 จำนวน 50 คน

2.3 นักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพและสมาชิกชมรมของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยในปี พ.ศ.2553-2554 จำนวน 1,450 คน

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

แนวทางการพัฒนา หมายถึง การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการของการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ตามลักษณะของตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพและเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานกีฬาอาชีพตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ รวมถึงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

การจัดการ หมายถึง กระบวนการที่ประกอบด้วยการดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนที่จะนำไปสู่การบรรลุแผนยุทธศาสตร์และพันธกิจของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

กีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ หมายถึง กีฬาโบว์ลิ่งที่นักกีฬามีความสามารถสูง เป็นที่นิยมของประชาชน มีการบริหารจัดการและการจัดการแข่งขันที่เป็นระบบมีมาตรฐาน มีองค์กรกีฬาอาชีพ มีพระราชบัญญัติกีฬาอาชีพ และผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับเงินตอบแทนเป็นรายได้หลักในการประกอบอาชีพ โดยไม่ต้องทำงานอื่นเพื่อหารายได้

ตัวบ่งชี้ หมายถึง ตัวแปรหรือองค์ประกอบที่ให้สารสนเทศเชิงปริมาณเกี่ยวกับสถานะหรือสถานภาพของการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย หมายถึง สมาคมที่จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมและแนะนำนักกีฬาโบว์ลิ่ง เพื่อเป็นที่ชุมนุม พบปะ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ รวมทั้งประสานสามัคคีระหว่างนักกีฬาโบว์ลิ่ง เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าของกีฬาโบว์ลิ่ง โดยเป็นผู้จัดกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับกีฬาโบว์ลิ่งทั้งในและนอกประเทศ เพื่อบริการสมาชิกเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ในวงการโบว์ลิ่ง และไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง ซึ่งได้จัดตั้งอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2515 และปัจจุบันเป็นสหพันธ์กีฬาโบว์ลิ่งระหว่างประเทศแห่งโลก ซึ่งมีชื่อย่อว่า “เอฟ.ไอ.คิว.” (F.I.Q.) และเป็นสมาชิกสมาคมกีฬาโบว์ลิ่งโลก ซึ่งมีชื่อย่อเรียกว่า “WTBF” (WORLD TENPIN BOWLING ASSOCIATION) และเป็นสมาชิกสหพันธ์กีฬาโบว์ลิ่งระหว่างประเทศแห่งภาคพื้นเอเชีย ซึ่งมีชื่อย่อเรียกว่า “เอ.บี.เอฟ.” (ASIAN BOWLING FEDERATION) สหพันธ์กีฬาโบว์ลิ่ง

ระหว่างประเทศนี้มีชื่อเต็มเป็นภาษาอังกฤษว่า “FEDERATION INTERNATIONALE DES QUILLERUS” ใช้ชื่อย่อว่า F.I.Q.

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงสภาพ ปัญหา และความต้องการในการบริหารจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย
2. นำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยต่อไป เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษา ค้นคว้า หรือวิจัย เกี่ยวกับการจัดการกีฬาอาชีพประเภทอื่นๆ ต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีการพัฒนางาน
2. แนวคิดและทฤษฎีการบริหารจัดการ
3. แนวคิดในการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ
4. แนวคิดทฤษฎีวงจรเดมมิ่ง
5. ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2555-2559)
6. ประวัติความเป็นมาของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีการพัฒนางาน

ความหมายของการพัฒนางาน

การพัฒนางาน ได้มีนักวิชาการด้านการพัฒนางานหลายท่าน ได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

เชอปราร์ด (Shepard, 1958) นักพฤติกรรมศาสตร์ ได้ให้ความหมายของ การพัฒนางานว่า หมายถึง “การปรับปรุงประสิทธิภาพขององค์กร โดยใช้การวิจัยเชิงแก้ปัญหาเป็นแม่แบบ” ซึ่งถือเป็นกระบวนการค้นคว้าหาความจริง หรือกระบวนการแก้ปัญหาอย่างมีระบบเชิงวิทยาศาสตร์เป็นขั้นเป็นตอน โดยใช้การฝึกอบรมในห้องปฏิบัติการเป็นที่มาทางหนึ่งของการพัฒนางาน

ริชาร์ด เบคการ์ด (Richard Beckard, 1969 : 6 อ้างถึงใน มนุญ วงศ์นารี : 31) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนางานว่า หมายถึง ความพยายามในการเปลี่ยนแปลงอย่างมีแบบแผนเกี่ยวกับองค์กร โดยส่วนรวมทั้งหมด ซึ่งเริ่มดำเนินการจากฝ่ายจัดการระดับสูง เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพและสุขภาพขององค์กร โดยวิธีการสอดแทรกอย่างมีแบบแผนในกระบวนการต่างๆ ภายในองค์กร ซึ่งอาศัยผลของความรู้ที่ได้มาจากพฤติกรรมศาสตร์

เบนนิส (Bennis, 1969) ศาสตราจารย์ทางด้านวิทยาการจัดการด้านจิตวิทยาและด้านพฤติกรรมศาสตร์ ได้กล่าวถึงการพัฒนาองค์กรว่า การพัฒนาองค์กร หมายถึง การตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง และเป็นยุทธศาสตร์ของการศึกษาที่สลับซับซ้อน ที่มุ่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม และโครงสร้างขององค์กร เพื่อให้ห้องค์การสามารถปรับตัวได้อย่างสอดคล้องกับสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เช่น วิทยาการ เทคโนโลยี สมัยใหม่ การตลาด และสิ่งท้าทายใหม่

เบิร์ค และ ชมิดท์ (Burke and Schmidt, 1971) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาองค์กรว่า กระบวนการเพิ่มความมีประสิทธิภาพขององค์กรด้วยการประสานความต้องการส่วนบุคคลในเรื่องของความก้าวหน้าและการพัฒนากับเป้าหมายขององค์กร กระบวนการเช่นนี้เป็นความพยายามที่จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีแบบแผนทั่วทั้งองค์กรในระยะเวลาหนึ่งและความพยายามในการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ย่อมมีความเกี่ยวข้องกับภารกิจขององค์กร

แม็กกิล (McGill, 1977) ได้กล่าวว่า การพัฒนาองค์กร หมายถึง กระบวนการวางแผนที่มุ่งจะพัฒนาความสามารถขององค์กรเพื่อให้สามารถที่จะบรรลุและธำรงไว้ซึ่งระดับการปฏิบัติงานที่พอใจที่สุดโดยสามารถวัดได้ในเชิงของประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความเจริญเติบโตขององค์กร

ไมเคิล เบร์ (Michael Beer, 1980 : 9 cited in French and Bell Jr., 1995 : 27) มีความเห็นเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาองค์กรว่า เพื่อเสริมสร้างความเหมาะสมสอดคล้องกันระหว่างโครงสร้าง กระบวนการ กลยุทธ์ คน และวัฒนธรรมขององค์กร พัฒนาการแก้ไขปัญหาขององค์กรให้ เป็นไปอย่างสร้างสรรค์และมีสิ่งใหม่ๆ และพัฒนาความสามารถขององค์กรในการเริ่มต้นสิ่งใหม่ๆ ให้ตนเอง

ป๋นรสม มาลากุล ณ อยุธยา (1999 : 1) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาองค์กรไว้ที่น่าสนใจว่า หมายถึง การเปลี่ยนแปลงองค์กรอย่างมีแบบแผนด้วยความพยายามในระยะยาว ซึ่งผู้บริหารระดับสูงแสดงบทบาทในการนำและให้การสนับสนุน โดยเป็นไปเพื่อปรับปรุงการกำหนดวิสัยทัศน์การเสริมพลัง การเรียนรู้และกระบวนการแก้ปัญหา โดยอาศัยความร่วมมือกันบริหารวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นการทำงานเป็นทีม และใช้ประโยชน์จากบทบาทของที่ปรึกษา ทฤษฎีเทคโนโลยีพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์และการวิจัยปฏิบัติการ

วอร์เลย์ และ เฟเยอร์เฮิร์ม (Worley and Feyerherm, 2003) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาองค์กร โดยมุ่งเน้นไปที่การให้คำแนะนำถึงกระบวนการพัฒนาองค์กร โดย (1) เริ่มตั้งเป้าหมายหรือผลที่จะได้รับจากการเปลี่ยนแปลง (2) เรียนรู้หรือถ่ายทอดความรู้หรือทักษะในระบบ (3) มีความชัดเจนหรือความตั้งใจที่จะปรับปรุงระบบโดยรวมที่มีการประยุกต์และดึงเอาความรู้ทาง

พฤติกรรมมาใช้ในการวางแผนพัฒนาปรับปรุง และเสริมสร้างด้วยกลยุทธ์โครงสร้างและกระบวนการที่นำไปสู่องค์กรที่มีประสิทธิภาพ

จากความหมายของการพัฒนาองค์กรที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปความหมายได้ว่า การพัฒนาองค์กร หมายถึง ความพยายามเปลี่ยนแปลงอย่างมีแบบแผนและต่อเนื่อง เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั่วทั้งระบบ โดยมุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมขององค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กร ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบและการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง และต้องใช้เครื่องมือหรือเทคนิคทางด้านพฤติกรรมศาสตร์เป็นแม่แบบในการประกอบการแก้ปัญหา

วัตถุประสงค์ของการพัฒนาองค์กร

ถึงแม้ว่าการพัฒนาองค์กร (Organization Development) จะมีการถกเถียงกันในเรื่องของแนวความคิด

ความจำเป็นในการพัฒนาองค์กร

การพัฒนาองค์กรมีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงองค์กรไปในทางที่ดีขึ้นเพื่อให้องค์กรมีความพร้อมที่จะดำเนินงาน โดยได้รับผลกระทบจากปัจจัยภายนอกน้อยที่สุด นักวิชาการได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความจำเป็นในการพัฒนาองค์กรไว้ ดังนี้

สุนันทา เลานันท์ (2531 : 69-71) กล่าวว่าไว้ว่า เจาะใจที่สำคัญยิ่งที่จะทำให้การเปลี่ยนแปลงในองค์กร ได้ผลจริงจังก็คือ บุคคลในองค์กรที่มีบทบาทในการกำหนดแนวยุทธศาสตร์ขององค์กร ตระหนักและรับรู้ถึงความจำเป็นที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างจริงจัง ซึ่งเกิดจากการมองเห็นปัญหา ข้อบกพร่อง หรือความจำเป็นต่างๆ ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงโดยมีการวางแผนสถานการณ์ไว้ล่วงหน้าหรือความจำเป็นต่อไปนี้เป็นเครื่องชี้ให้ผู้บริหารตระหนักถึงการนำเอาหลักการพัฒนาองค์กรมาปฏิบัติใช้ในองค์กร

1. ความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงแนวยุทธศาสตร์ด้านการจัดการ (Managerial Strategies) เช่น การปรับปรุงแก้ไขเทคนิควิธีการปฏิบัติงาน ระบบการวินิจฉัยสั่งการ การจูงใจ การสื่อข้อความ ระบบการให้รางวัล เป็นต้น ซึ่งทำให้้องค์การต้องมีการวางแผนการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบ

2. ความจำเป็นที่ต้องการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กร ตัวอย่างเช่น กรรมการบริษัทมีความเห็นว่า การบริหารงานแบบครอบครัวของบริษัทไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมการแข่งขันในปัจจุบัน แม้ว่าบริษัทจะประสบความสำเร็จอย่างมากมาตั้งแต่อดีต จึงมองเห็นว่ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแนวทางการบริหารจากระบบครอบครัว ไปสู่การบริหารโดยนักบริหารมืออาชีพ กรณีนี้เป็น การเปลี่ยนวัฒนธรรมการบริหารองค์กรทั้งหมด ซึ่งจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ หลายอย่างด้วยกัน เช่น การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ หลักเกณฑ์การบริหารงาน เป็นต้น

3. ความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนโครงสร้างและบทบาทต่างๆ ขององค์กร โดยที่การจัดโครงสร้างและการกำหนดความรับผิดชอบตามโครงสร้างปัจจุบันไม่เหมาะสมหือขาดความชัดเจนในการตอบสนองต่อสถานการณ์ขององค์กรที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น ขาดหน่วยงานวางแผนกลยุทธ์ขององค์กร สายการบังคับบัญชาที่ยาวเกินไป ส่งผลต่อความรวดเร็วในการควบคุมบังคับบัญชา การมอบหมายอำนาจให้ผู้บริหารให้เหมาะสมกับความรับผิดชอบ สิ่งเหล่านี้เป็นการเปลี่ยนแปลง ซึ่งต้องอาศัยการวางแผนอย่างเป็นระบบตามแนวทางการพัฒนาองค์กร

4. ความจำเป็นต้องปรับปรุงความร่วมมือร่วมใจระหว่างกลุ่ม ซึ่งเราจะพบว่าองค์กรต้องสูญเสียพลังไปโดยเปล่าประโยชน์จากการขาดความร่วมมือร่วมกันระหว่างกลุ่มในองค์กร องค์กรที่มีการวางแผนการพัฒนาองค์กรเพื่อสร้างความร่วมมือร่วมใจระหว่างกลุ่มอย่างดี จะช่วยลดปัญหาและสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานขององค์กรตลอดจนประสิทธิภาพที่ดีขององค์กรในระยะยาว

5. ความจำเป็นขององค์กรที่จะต้องทำให้ระบบการสื่อสารเป็นไปอย่างเปิดกว้างยิ่งขึ้น เพื่อลดช่องว่างของการติดต่อสื่อสารและการมีข้อมูลที่ทันสมัย เชื่อถือได้เพียงพอในการตัดสินใจทางการบริหาร

6. ความจำเป็นขององค์กรที่ต้องมีการวางแผนที่ดีขึ้น หน้าที่ในการวางแผนไม่ได้ถูกจำกัดอยู่เฉพาะกับผู้บริหารผู้เดียวอีกต่อไป ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรจำเป็นต้องมีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการวางแผน จึงต้องมีการพัฒนาองค์กรเพื่อปรับปรุงการวางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกันของผู้ปฏิบัติงานในองค์กร

7. ความจำเป็นต้องบูรรวมกับหน่วยงานอื่นหรือองค์กรอื่นๆ ซึ่งจำเป็นต้องมีการวางแผนการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบด้วยการพัฒนาองค์กร

8. ความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการจูงใจบุคคลในองค์กร เพื่อให้บุคลากรในองค์กรเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วมในการทำงาน โดยเปิดโอกาสให้บุคคลมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และมุ่งประสานความต้องการส่วนบุคคลให้สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กรโดยส่วนรวม

9. ความจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ (มบุญ วงศ์นารี, 2519 : 21-22 อ้างถึงใน สุนันทา เลานันท์, 2531 : 71) ซึ่งอาจเกิดจากการขยายตัวและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีหรือวิทยาการสมัยใหม่ การติดต่อสื่อสาร กำนินิยมและอุดมการณ์จึงมีความจำเป็นต้องแสวงหากลไกที่จะปรับตัวเองให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นได้ จึงจำเป็นต้องวางแผนการเปลี่ยนแปลงในลักษณะของ “การป้องกันปัญหา” (Proactive Approach) มากกว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงในรูปของการ “ตามแก้ปัญหา” (Reactive Approach)

ความจำเป็นเหล่านี้เป็นบางส่วนของสถานการณ์หรือความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจริงในองค์กรทุกแห่ง และความแตกต่างกันของวิธีการที่องค์กรแต่ละแห่งเลือกใช้เพื่อตอบสนองต่อสภาพเหล่านี้ นำมาซึ่งความรุนแรง เจ็บปวด หรือผลกระทบต่อองค์กรที่แตกต่างกันไป ตลอดจนกระทบต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวในการบริหารองค์กร ทั้งในระดับบุคคล เช่น ขวัญและกำลังใจ ความทุ่มเทในการทำงาน และระดับกลุ่ม เช่น การสื่อสาร การประสานงานภายในการทำงานเป็นกลุ่ม ไปจนถึงระดับหน่วยงานและองค์กรในที่สุด

การพัฒนาองค์กรตามแนวคิดวงจรคุณภาพ

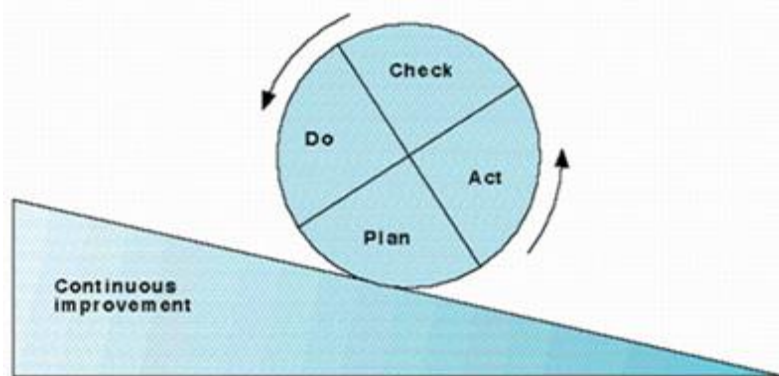
ปัจจุบันผู้นำองค์กรธุรกิจได้ตระหนักถึงความสำคัญของการวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) แต่ในโลกแห่งความเป็นจริงแล้วมีผู้ประสบความสำเร็จเพียงไม่กี่รายที่สามารถแปลงกลยุทธ์ให้เป็นผลลัพธ์ทางธุรกิจอย่างเห็นผล (Business Results) ทำไม่ถึงเป็นเช่นนั้น

เหตุผลหลักประการหนึ่ง นั่นคือผู้นำองค์กรทั้งหลายมักมุ่งมั่นต่อการสร้างแผนงานหรือกลยุทธ์ไว้อย่างดี แต่ไม่สามารถถ่ายทอดหรือกระจายเพื่อนำมาปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม จึงส่งผลให้กลยุทธ์ธุรกิจที่จัดทำโดยผู้บริหารเหล่านี้ไม่มีประสิทธิผลในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง

ดังนั้น เพื่อหลีกเลี่ยงความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น ทางผู้บริหารระดับสูงจึงควรเข้าใจว่าเพียงแค่การจัดทำแผนและถ่ายทอดกลยุทธ์เท่านั้นยังไม่เพียงพอ แต่ยังต้องมีการมอบหมายอำนาจกับพนักงานในการดำเนินตามแผนกลยุทธ์ นั่นหมายถึง พนักงานที่เกี่ยวข้องต้องเรียนรู้และเข้าใจกระบวนการหลักของธุรกิจเพื่อส่งมอบคุณค่าให้กับลูกค้าและกระตุ้นให้พนักงานมุ่งตอบสนองความเปลี่ยนแปลงด้วยการปรับปรุงกระบวนการซึ่งส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน

โดยเฉพาะการอธิบายถึงสิ่งที่องค์กรควรทำและแนวทางการติดตามควบคุมการดำเนินงาน ดังนั้นแนวทางดังกล่าวจึงได้มีบทบาทสนับสนุนการปรับปรุงแบบการดำเนินงานประจำวัน (Daily Operation) สู่รูปแบบการดำเนินงานที่เน้นเป้าหมาย (Goal-oriented)

เพื่อสร้างแบบแผนการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งประกอบด้วยความพึงพอใจของลูกค้า การปรับโครงสร้างองค์กร การออกแบบกระบวนการธุรกิจ การปรับปรุงคุณภาพการให้บริการ การลดรอบเวลาการทำงาน ความมีส่วนร่วมของพนักงานและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง หรือไอเซ็น (โกศล ดิสิลธรรม, 2556 [ออนไลน์])

รูปที่ 1 วงจรคุณภาพกับการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

เมื่อไม่นานมานี้ปรัชญาไคเซ็นได้ถูกประยุกต์ในองค์กรชั้นนำอย่างแพร่หลายเพื่อการปรับปรุงคุณภาพและพัฒนาองค์กร โดยมุ่งการบริหารกระบวนการธุรกิจมากกว่าตามหน้าที่ฝ่ายงาน (Functional) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือทุกกิจกรรมของธุรกิจจัดเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงาน ดังเช่นการรับคำสั่งซื้อจากลูกค้าที่มีความเกี่ยวข้องกับหลายฝ่ายงานหรือการบริหารแบบข้ามสายงาน (Cross Functional)

ดังนั้นช่วงแรกของกิจกรรมไคเซ็นจึงต้องระบุกระบวนการหลักเพื่อวิเคราะห์กระบวนการและความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายงานก่อนที่จะปรับปรุงกระบวนการรวมและหากกระบวนการหนึ่งได้รับการแก้ไขก็จะส่งผลให้กระบวนการที่เกี่ยวข้องได้ถูกพัฒนาปรับปรุงด้วย ซึ่งแนวคิดการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องมีบทบาทสนับสนุนการสร้างผลิตภาพให้กับองค์กรแห่งคุณภาพ โดยมีขั้นตอนการพัฒนาตามวงจรเดมมิง ดังนี้

- **Plan** เป็นขั้นแรกของวงจรเดมมิงที่ศึกษากระบวนการเพื่อระบุปัญหาและวางแผนแก้ปัญหาด้วยการระบุความคาดหวังลูกค้าและกำหนดเป้าหมายเพื่อวัดผลการปรับปรุงคุณภาพ
- **Do** โดยนำแผนที่กำหนดไว้ในช่วง Plan มาดำเนินการ
- **Check/Study** เดิมเรียกว่าการตรวจสอบ (Check) แต่เดมมิงได้ทำการเปลี่ยนเป็น Study ในปี 1990 เพื่อสะท้อนถึงการวิเคราะห์แผนงานอย่างละเอียดกว่าแนวคิดเดิมที่มุ่งการตรวจสอบพื้นฐาน ซึ่งมีการประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นว่ามีความคืบหน้าหรือบรรลุผลได้ตามที่ระบุไว้ในช่วงวางแผนอย่างไร
- **Act** คือ ขั้นตอนสุดท้ายของวงจร โดยแผนงานที่ถูกนำมาดำเนินการเพื่อปรับปรุงคุณภาพจะเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการซึ่งถูกหมุนกลับไปยังขั้นตอนแรกเพื่อเริ่มวงจรใหม่อีกครั้งเพื่อระบุปัญหาใหม่ทางคุณภาพและดำเนินการพัฒนาแผนงานเพื่อแก้ปัญหา นั่นคือวงจรแห่งการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องตามปรัชญาการบริหารคุณภาพ

ดั่งกรณีแนวคิดบริหารแบบญี่ปุ่นที่มุ่งการกระจายนโยบาย (Policy Deployment) หรือ Hoshin Kanri ซึ่งเป็นกลไกส่งเสริมภารกิจหลักให้แพร่หลายทั่วทั้งองค์กรด้วยการแปลงเป้าหมายและถ่ายทอดนโยบายให้ทุกคนได้รับทราบอย่างทั่วถึงตามวงจรคุณภาพโดยมุ่งผลักดันให้บรรลุตามพันธกิจหลักขององค์กร (Corporate Mission)

โดยทั่วไปการดำเนินการจนครบวงจร PDCA/PDSA เท่านั้นจึงจะทำให้การพัฒนาองค์กรถูกขับเคลื่อนออกไปได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งฝ่ายงานส่วนใหญ่จะมีการจัดทำข้อมูลในส่วน Plan และ Do แต่ในส่วนของ Check/Study จะแสดงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงว่ามีความแตกต่างจากแผนหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่แล้วนำความแตกต่างนั้นมาใช้ระบุแนวทางแก้ไข (Action) และจัดทำตารางสรุปผลของแผนงานแต่ละฝ่ายงานว่ามีเป้าหมายการทำงานอย่างไร ทำได้เท่าไรและเบี่ยงเบนจากแผนมากน้อยเพียงใด สำหรับส่วนสุดท้ายจะเป็นข้อสรุปเพื่อเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาเพื่อให้ผู้บริหารระดับถัดมาสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางแก้ไขต่อไป

สำหรับวัตถุประสงค์ทางกลยุทธ์ (Strategic Objectives) จะกำหนดโดยผู้บริหารระดับสูงซึ่งแสดงถึงจุดมุ่งหมายหรือวิสัยทัศน์ (Vision) และควรถูกถ่ายทอดให้กับทุกคนภายในองค์กรเพื่อกระจายนโยบายให้ทุกคนเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายและเดินสู่ทิศทางเดียวกับองค์กรซึ่งแต่ละฝ่ายงานจะมีการกำหนดขึ้นและหากทุกวัตถุประสงค์ของแต่ละระดับหรือฝ่ายงานสามารถบรรลุได้ตามที่ตั้งไว้แล้วก็จะส่งผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ในระดับที่สูงกว่า

สำหรับการเชื่อมโยงวัตถุประสงค์ทางกลยุทธ์กับการวัดผลการดำเนินงานทางองค์กรจะต้องสื่อให้พนักงานทุกระดับเข้าใจถึงเป้าหมายกลยุทธ์ระดับองค์กร เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมและทราบเป้าหมายสูงสุดซึ่งนำไปสู่การตั้งเป้าหมายของแต่ละส่วนงานเพื่อสนับสนุนให้สามารถบรรลุเป้าหมายโดยรวมของธุรกิจ พร้อมทั้งชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงผลตอบแทนที่ประเมินจากการวัดผลการดำเนินงานที่ได้ตั้งเป้าไว้เพื่อเป็นแรงจูงใจให้เกิดการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ แต่โดยทั่วไปความคืบหน้าของงานสามารถควบคุมและตรวจติดตามด้วยตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตามวงจรคุณภาพ ซึ่งสามารถจำแนกได้ ดังนี้

- **Plan** เป้าหมายองค์กรจะถูกกำหนดโดยผู้บริหารระดับสูงเพื่อวางแผนกลยุทธ์ระดับองค์กร ส่วนการวางแผนระดับฝ่ายงานควรมีการนำเสนอเป้าหมายของแต่ละฝ่ายงานเองพร้อมระบุแนวทางดำเนินการและทรัพยากรที่จำเป็น รวมทั้งตัวชี้วัดที่สามารถใช้ติดตามความคืบหน้า

- **Do** การปฏิบัติตามแผนซึ่งกำหนดไว้โดยมีการกำหนดความรับผิดชอบแต่ละฝ่ายงานและการถ่ายทอดไปยังผู้ปฏิบัติงาน โดยแผนปฏิบัติการจะถูกรวมเข้ากับแผนงานประจำวัน

- **Check/Study** การตรวจติดตามและทบทวนแผนงานเพื่อใช้เป็นแนวทางปรับปรุงหรือกิจกรรมไคเซ็น

- **Act** ดำเนินการแก้ไขปัญหาคือการใช้ผลลัพธ์จากการวิเคราะห์ที่เป็นข้อมูลสำหรับระบุเป้าหมายใหม่ในวงจรที่เริ่มใหม่ช่วงของ Action แต่หากลองมองภาพการหมุนวงล้อ PDCA ที่ถูกหมุนซ้ำ นั่นคือ ความพยายามปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง นั่นเอง

ส่วนประเด็นสำคัญของปรมาจารย์ทางคุณภาพอย่าง Joseph Juran ได้ให้ความสำคัญไม่เพียงแต่สินค้าหรือบริการสำหรับลูกค้าภายนอกเท่านั้นแต่ยังให้ความสำคัญกับลูกค้าภายใน โดยเฉพาะการแสดงบทบาทแต่ละส่วนในกระบวนการธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องตลอดทั้งห่วงโซ่คุณค่าที่สร้างผลผลิตให้กับลูกค้า ดังนั้นองค์กรแห่งคุณภาพจึงควรมุ่งให้ความสำคัญกับกระบวนการซึ่งมีบทบาทสนับสนุนการทำงานแบบข้ามสายงาน

นอกจากนี้ความสำเร็จขององค์กรแห่งคุณภาพจะต้องได้รับความร่วมมือจากบุคลากรทุกฝ่ายเพื่อการพัฒนาคุณภาพโดยมุ่งการทำงานเป็นทีมเพื่อให้พนักงานเกิดความร่วมมือระหว่างกันและส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบกับสิ่งที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งเกิดการพัฒนาทักษะที่หลากหลายให้มีความยืดหยุ่นในการตอบสนองกับความเปลี่ยนแปลงและการสนับสนุนจากผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง

ด้วยเหตุนี้ประสิทธิภาพจากการดำเนินการจึงต้องมีการวางแผนที่เกิดจากความร่วมมือจากบุคลากรทั่วทั้งองค์กรและการตรวจติดตามผลจากฝ่ายบริหารเพื่อให้เกิดการพัฒนาปรับปรุงผลิตภาพอย่างต่อเนื่องตามแนวคิดวงจรคุณภาพ นั่นเอง

2. แนวคิดและทฤษฎีการบริหารจัดการ

ความหมายของ “การบริหารจัดการ” ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายประการดังนี้

เฟรดริก เทย์เลอร์ (Frederick W. Taylor, 1911) ผู้ซึ่งเป็นบิดาของแนวความคิดด้านการจัดการแบบวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นทฤษฎีแบบคลาสสิก ได้ให้หลักการของการจัดการไว้ ดังนี้

1. พัฒนาวิธีการทำงานวิธีที่ดีที่สุด (One Best Way) โดยผ่านการวิเคราะห์ห้อย่างมีหลักเกณฑ์

2. ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาคน ให้มีคุณสมบัติตรงตามแผน

3. มีการร่วมมือและประสานงานร่วมกัน เพื่อลดความขัดแย้ง

4. มีการแบ่งงานและความรับผิดชอบ ระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายผลิต

ไฮแมน และสก็อตต์ (Haimann and Scott, 1970) ได้ให้ความหมายว่า “การจัดการ คือกระบวนการทางสังคม และเทคนิค ในการใช้ทรัพยากรการบริหารในการดำเนินการขององค์กร และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ประสบความสำเร็จหรือบรรลุจุดประสงค์ขององค์กร”

สโตนเนอร์ (Stoner, 1978) ได้กล่าวว่า วิวัฒนาการตามแนวคิดหลักหรือแนวคิดที่สำคัญๆ ทางการจัดการที่เกิดขึ้นและผ่านมา 3 ยุค ได้แก่ ยุคแนวความคิดทางการจัดการสมัยดั้งเดิม ยุคแนวความคิดทางการจัดการแนวพฤติกรรมศาสตร์ และยุคแนวความคิดทางการจัดการเชิงปริมาณ วิวัฒนาการของแนวความคิดทางการจัดการซึ่งถูกนำมาใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในยุคนั้นๆ และผลกระทบ ซึ่งมีผลต่อการออกแบบโครงสร้างขององค์การอันเป็นผลทำให้เกิดเป็นสภาพการณ์ขององค์การที่มีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมมนุษย์ขึ้นตามมา

เชอมาฮอน (Schermahorn, Jr., 1999) ได้ให้ความหมายของ “การจัดการ” ว่าเป็นกระบวนการทำงานที่ประกอบไปด้วยการวางแผน การจัดการองค์การ และการควบคุมทรัพยากรที่องค์การมีอยู่ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายขององค์การ

เฮนรี ฟาโยล (Henry Fayol, 1841-1925) ได้ให้เสนอแนวทางและหลักเกณฑ์ของการบริหารงานที่สำคัญไว้ 14 ข้อ (Gatewood & Others, 40-41) ดังนี้

1. อำนาจ หน้าที่และความรับผิดชอบ เป็นสิ่งที่แยกจากกันมิได้ ผู้ที่มีอำนาจหน้าที่นั้น จะต้องมีความรับผิดชอบต่อผลงานที่ตนได้ออกคำสั่งไป และผู้ปฏิบัติที่รับผิดชอบในงานใดก็ตาม จะต้องใช้อำนาจและหน้าที่ในการปฏิบัติด้วยเพื่อให้งานนั้นสำเร็จลุล่วงไปได้

2. หลักการที่มีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว ผู้ปฏิบัติงานกิจกรรมใดๆ ควรได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียวเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อมิให้เกิดความขัดแย้งระหว่างบุคลากรในองค์การ

3. หลักของการมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน คือ กิจกรรมของกลุ่มที่มีเป้าหมายเดียวกัน ควรจะต้องดำเนินไปในทิศทางเดียวกันตามหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้

4. หลักการธำรงไว้ซึ่งสายงาน คือ สายการบังคับบัญชาจากระดับสูงมายังระดับล่างตามหลักการมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียวและช่วยให้เกิดระเบียบในการส่งต่อข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน

5. หลักการแบ่งงานกันทำ คือ การแบ่งงานกันทำตามความถนัด ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามหลักของการใช้ประโยชน์จากแรงงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุดจนได้รับผลผลิตเพิ่มขึ้นเนื่องจากการลดเวลาของการเรียนรู้งานให้น้อยลงและเพิ่มทักษะของการทำงานให้สูงขึ้น

6. หลักการเกี่ยวกับระเบียบวินัย ระเบียบวินัยในการทำงานนั้นเกิดจากการปฏิบัติตามข้อตกลง ทั้งนี้โดยมุ่งเน้นที่จะก่อให้เกิดความเคารพ เชื่อฟัง และทำงานตามหน้าที่ด้วยความตั้งใจ

7. หลักการถือประโยชน์ส่วนรวมเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งหลักการนี้ถือว่า ส่วนรวมย่อมสำคัญกว่าส่วนบุคคล เพื่อที่จะทำให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายของกลุ่มนั้น

8. หลักการให้ประโยชน์ตอบแทน

การจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนด้วยความยุติธรรมและให้เกิดความพึงพอใจแก่ทั้ง 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างหรือบุคลากร

9. หลักการรวมอำนาจไว้ส่วนกลาง ในการบริหารงานควรมีการรวมอำนาจไว้ที่ศูนย์กลาง และเมื่อความรับผิดชอบได้ถูกมอบหมายให้แก่ผู้บริหารแล้ว อำนาจหน้าที่จะต้องมอบหมายไปด้วย เพื่อให้สามารถควบคุมงานต่างๆ ขององค์การไว้ได้อย่างเหมาะสม

10. หลักความมีระเบียบเรียบร้อย โดยถือว่าทุกคนในองค์การจะต้องมีระเบียบและรู้ตำแหน่งหน้าที่ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในองค์การ รวมทั้งการกำหนดขอบเขตของงานที่ชัดเจน

11. หลักความเสมอภาค ผู้บริหารต้องยึดหลักความยุติธรรมเป็นหลัก ปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคน ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งความจงรักภักดี และการอุทิศตนเพื่องาน

12. หลักมีความมั่นคงในงาน ผู้บริหารและคนงานต่างต้องใช้เวลาระยะหนึ่งเพื่อการเรียนรู้งาน การให้คนงานออกจากงานกลางคันย่อมเป็นการสิ้นเปลือง ดังนั้นผู้บริหารที่ดีควรใช้เวลาในการเรียนรู้งานเพื่อลดปัญหาด้านการปรับตัวของคนงาน

13. หลักความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยผู้บังคับบัญชาควรที่จะเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานได้ใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของตนเองในการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาขององค์การ ซึ่งจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกถึงความมีส่วนร่วม ความเป็นเจ้าขององค์การและรับผิดชอบต่อผลงาน เป็นต้น

14. หลักความสามัคคี ซึ่งเน้นถึงการทำงานที่เป็นกลุ่มและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจะมีส่วนช่วยส่งเสริมให้การทำงานเป็นคณะทำงานและสมาชิกทุกคนสามารถปฏิบัติงานสู่เป้าหมายร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากหลักเกณฑ์ของฟาโยล พบว่า หลักการส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นให้ความสำคัญเกี่ยวกับการรวมอำนาจและการแบ่งหน้าที่ตามความชำนาญเฉพาะด้าน รวมทั้งการปฏิบัติงานโดยใช้วิธีที่ดีที่สุด ซึ่งเป็นหลักการและแนวทางที่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์จากในอดีตจนถึงปัจจุบัน

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2545) ได้กล่าวถึงคำว่า “การบริหาร” ไว้ว่า มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน “administrare” หมายถึง ช่วยเหลือ หรือ อำนวยการ การบริหารมีความสัมพันธ์หรือมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า “minister” ซึ่งหมายถึง การรับใช้หรือผู้รับใช้ หรือผู้รับใช้รัฐ คือ รัฐมนตรี สำหรับความหมายดั้งเดิมของคำว่า administer หมายถึง การติดตามดูแลสิ่งต่างๆ

ส่วนคำว่า การจัดการ นิยมใช้ในภาคเอกชนหรือภาคธุรกิจซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อมุ่งแสวงหากำไร หรือกำไรสูงสุด สำหรับผลประโยชน์ที่จะตกแก่สาธารณะถือเป็นวัตถุประสงค์รองหรือเป็นผลพลอยได้ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว จึงแตกต่างจากวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งหน่วยงานภาครัฐที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการแก่ภาคสาธารณะทั้งหลายรวมถึงประชาชน การบริหารงานของภาครัฐในทุกวันนี้ หรืออาจเรียกว่า การบริหารจัดการ จะเกี่ยวข้องกับภาคธุรกิจมากขึ้น เช่น การนำแนวคิดผู้บริหารสูงสุด (Chief Executive Officer) หรือ ซีอีโอ (CEO) มาปรับใช้ใน

ระบบราชการ การบริหารราชการด้วยความรวดเร็ว การลดพิธีการที่ไม่จำเป็น การลดขั้นตอนการปฏิบัติงานราชการ และการจูงใจด้วยการให้รางวัลตอบแทน เป็นต้น (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2545)

การบริหาร หรือเรียกว่า การบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินงาน หรือการปฏิบัติงาน ใดๆ ของหน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่เกี่ยวข้องกับคน สิ่งของหรือหน่วยงาน โดยครอบคลุมเรื่องต่างๆ เช่น การบริหารนโยบาย การบริหารอำนาจหน้าที่ การบริหารคุณธรรม การบริหารที่เกี่ยวข้องกับสังคม การวางแผน การจัดองค์การ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ การอำนวยความสะดวก การประสานงาน การรายงาน และการงบประมาณ (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2545)

นพพงษ์ บุญจิตราкул (2534) ได้ให้ความหมายของคำว่า การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมกันดำเนินเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างที่บุคคลกำหนดร่วมกัน โดยใช้กระบวนการอย่างมีระเบียบและใช้ทรัพยากร ตลอดจนเทคนิคที่เหมาะสม

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2539) กล่าวถึง การจัดการ ว่า เป็นกระบวนการออกแบบและรักษา สภาพแวดล้อมเพื่อบรรลุเป้าหมายที่เลือกสรรไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารมีหน้าที่ในการวางแผน การจัดการองค์การ การจัดบุคคลเข้าทำงาน การชักนำ และการควบคุม การจัดการเป็นกิจกรรมที่สำคัญในทุกระดับขององค์การ

การจัดการ เป็นกระบวนการ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์การ โดยใช้การวางแผน การจัดการองค์การ การนำ และการควบคุมมนุษย์ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ การเงิน ทรัพยากร ข้อมูล ขององค์การ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541)

การจัดการ หมายถึง ภารกิจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ต่างฝ่ายต่างทำ และไม่อาจประสบผลสำเร็จจากการแยกกันทำ ให้สามารถบรรลุผลสำเร็จได้ด้วยดี (Donnelly, Gibsons และ Ivancevich, 1978 อ้างถึงใน ชงชัย สันติวงศ์ (2545))

วิทยา ด้านธำรงกุล (2536) กล่าวว่า การจัดการ หมายถึง กระบวนการของการวางแผน การจัดการองค์การ การนำและการบังคับบัญชา และการควบคุมทรัพยากรต่างๆ ขององค์การ เพื่อการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ และหน้าที่ทั้ง 4 ในการบริหารนั้น มีความเกี่ยวพันซึ่งกันและกัน และดำเนินไปอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

การจัดการ (Management) หมายถึง กระบวนการในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการสั่งการและการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น (มัลลิกา ต้นสอน, 2544)

การจัดการตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Management หมายถึง การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งหมดในการบริหาร ได้แก่ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุ (Material) และวิธีการจัดการ (Management) หรือ 4M's ให้มีประสิทธิภาพและได้ผลผลิตสูงสุด (ลีลา สีนานุเคราะห์, 2530)

สมคิด บางโม (2545) กล่าวว่า การจัดการ คือ ศิลปะในการใช้ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ขององค์กรและนอกองค์กร เพื่อบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

วิรัช สงวนวงษ์ (2546) กล่าวว่า การจัดการ คือ กระบวนการในการประสานงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

นิรมล กิติกุล (2549) กล่าวว่า การจัดการ คือ ระบบการจัดการของผู้บริหารที่ใช้ศาสตร์และศิลป์ มาดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนต่างๆ โดยอาศัยทรัพยากรที่มีอยู่ให้สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ การจัดการ หรือการบริหารมีความหมายเหมือนกัน เพียงแต่ใช้ต่างสถานที่กันเท่านั้น ก็คือหน่วยงานราชการ จะใช้คำว่า บริหาร หรือ ผู้บริหาร ส่วนหน่วยงานเอกชนใช้คำว่า การจัดการ หรือ ผู้จัดการ

ภักวีวัฒน์ เชิดพุทธ (2552) กล่าวว่า การบริหารจัดการ เป็นกระบวนการของกิจกรรมที่ต่อเนื่องและประสานงานกัน ซึ่งผู้บริหารต้องเข้ามาช่วยเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กร โดยมีประเด็นสำคัญของการบริหารจัดการดังนี้

1. การบริหารจัดการสามารถประยุกต์ใช้กับองค์กรใดองค์กรหนึ่งได้
2. เป้าหมายของผู้บริหารทุกคนคือ สร้างกำไร
3. การบริหารจัดการเกี่ยวข้องกับการเพิ่มผลผลิต โดยมุ่งหมายสู่ประสิทธิภาพ

(วิธีการใช้ทรัพยากร โดยประหยัดที่สุด) และประสิทธิผล (บรรลุเป้าหมาย คือ ประโยชน์สูงสุด)

ธงชัย สันติวงษ์ (2535) ได้กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้ว องค์กรต่างๆ จะสามารถนารางวัลผลตอบแทนมาใช้ประโยชน์ในการสร้างประสิทธิผลให้กับองค์กรคือ 1) ใช้หัวใจให้เข้ามาร่วมทำงานกับองค์กร 2) ใช้หัวใจให้รักและเต็มใจที่จะมาทำงานเป็นประจำ และ 3) ใช้หัวใจให้ทำงานอย่างเต็มประสิทธิภาพ และยังได้กล่าวถึงทรัพยากรในการบริหารว่า (2542) คนเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญที่สุด แม้ว่าองค์กรจะมีเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ทันสมัยและมีราคาแพงเพียงใดก็ตาม ถ้าหากขาดบุคคลที่มีความรู้ความสามารถแล้ว เครื่องจักรอุปกรณ์เหล่านั้นก็จะไม่ก่อประโยชน์อันใด และถึงแม้จะใช้ดำเนินงานได้บ้าง ประสิทธิภาพเครื่องจักรก็คงอยู่ในระดับต่ำ

ดิน ปรัชญาพฤษ์ (2538) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของทฤษฎีองค์การไว้ว่าเป็น การมุ่งที่จะพรรณนา อธิบาย และพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างปรากฏการณ์หรือพฤติกรรม โดยใช้ชี้ให้เห็นถึงส่วนประกอบหรือตัวแปรของการศึกษาในองค์กรนั้นๆ

3. แนวคิดในการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ

ในภาพรวมของกีฬาอาชีพ ตามข้อเท็จจริง “กีฬาอาชีพและนักกีฬาอาชีพ” ในประเทศไทย ถึงแม้ว่าคนส่วนใหญ่ยังมีความสับสนในความหมายทั้งสองคำก็ตาม แต่โดยทั่วไปแล้วกีฬาอาชีพได้เกิดขึ้นมาเป็นเวลานานแล้ว หากแต่ไม่ได้มีการบริหารจัดการให้เป็นระบบ ด้วยความที่ไม่มีการจัดการให้เป็นระบบ จึงทำให้สภาพกีฬาอาชีพในประเทศเป็นไปอย่างกระจัดกระจาย ต่างคนต่างทำ กีฬาชนิดใดที่มีคนให้ความสนใจมากก็จะมีคนเข้าไปดำเนินการและลงทุน เช่น กีฬามวย ซึ่งโดยธรรมชาติของตัวมันเอง ถือว่าเป็นกีฬาอาชีพ เพราะผู้ที่เข้าไปเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการ หรือผู้จัดการแข่งขัน จะมีรายได้เป็นค่าตอบแทนจากการแข่งขันทุกครั้งตรงกันข้ามกับกีฬาชนิดใดที่ไม่มีผู้สนใจ ก็จะไม่มีใครสนับสนุน และการเล่นกีฬาอาชีพในชนิดนั้นก็จะมีไปด้วย (ศุภพร มาพึ่งพงศ์, 2546)

โดยทั่วไปแล้ว ผู้คนยังเข้าใจผิดว่ากีฬาอาชีพ คือ ตัวนักกีฬาอาชีพที่เข้าแข่งขันและชนะเลิศ มีรายได้พร้อมกับเงินรางวัล ด้วยความเข้าใจผิดดังกล่าวจึงทำให้ผู้เข้ามาเกี่ยวข้องกับวงการกีฬาค่อนข้างน้อย ซึ่งมีส่วนทำให้วงการกีฬาอาชีพพัฒนาไปอย่างล่าช้าด้วย ตามข้อเท็จจริงแล้ว กีฬาอาชีพจะหมายถึงตัวนักกีฬาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังเช่นกีฬามวยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

กีฬาอาชีพไม่ว่าจะเป็นกีฬาชนิดใดก็ตามจะหมายถึงบุคคลดังกล่าวต่อไปนี้

1. ตัวนักกีฬาอาชีพที่ชนะเลิศรางวัล
2. ตัวนักกีฬาที่มีได้ชนะเลิศรางวัลแต่ได้ค่าตอบแทนในการแข่งขันเรียงลำดับที่หรือคะแนนที่ได้รับ
3. ผู้ฝึกสอนหรือโค้ช
4. ผู้จัดการนักกีฬา
5. ผู้จัดการแข่งขัน
6. บุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยได้รับค่าตอบแทนเป็นเงิน

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า กีฬาอาชีพชนิดหนึ่งๆ หรือนักกีฬาอาชีพคนใดคนหนึ่งที่มีศักยภาพและความสามารถเข้าแข่งขันกีฬาอาชีพได้นั้น จะมีผู้เข้ามาเกี่ยวข้องหรือผู้ร่วมงานเป็นจำนวนมาก ซึ่งหากสามารถชนะเลิศได้เงินรางวัล หรือชนะเลิศในระดับต้นๆ แล้วก็สามารถทำเงินและแบ่งเงินรางวัลไปยังผู้เกี่ยวข้องได้เป็นจำนวนมากเช่นกัน เป็นการสร้างรายได้หรือสร้างงานให้กับบุคคลได้จำนวนหนึ่ง

สภาพปัญหา

สภาพการณ์ของกีฬาอาชีพที่อยู่ในสภาพต่างคนต่างทำ หรือต่างคนต่างลงทุน หรือขึ้นอยู่กับตัวนักกีฬาที่สนใจ หรือมีทักษะ หรือมีความชอบในกีฬานั้นชนิดใดชนิดหนึ่งแล้ว ก็จะฝึกซ้อมและเข้าแข่งขันกีฬานั้นเพียงลำพัง โดยมีได้มีการสนับสนุนและส่งเสริมจากภาครัฐหรือองค์กรกีฬาอื่นๆ อย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรมไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์เครื่องมือและสถานที่ในการฝึกซ้อมรวมทั้งเงินลงทุน ถือว่าเป็นสภาพปัญหาที่สำคัญของกีฬาอาชีพและนักกีฬาอาชีพในประเทศไทย ในปัจจุบันการแก้ไขปัญหากีฬาอาชีพใดๆ จะต้องนำปัญหาดังกล่าวเป็นตัวตั้ง มิฉะนั้นแล้วกระบวนการแก้ไขปัญหากีฬาอาชีพในประเทศไทยก็จะล้มเหลวต่อไป ด้วยความที่กีฬาอาชีพของประเทศไทยขาดทิศทางการนำทางและขาดการวางแผนและสนับสนุนในขั้นพื้นฐานอย่างเป็นระบบและจริงจัง จึงทำให้วงการกีฬาอาชีพของไทยซึ่งอยู่ในลักษณะต่างคนต่างทำดังกล่าวข้างต้น มีการพัฒนาอย่างไม่ต่อเนื่อง นักกีฬาอาชีพที่สามารถเข้าแข่งขันและชนะเลิศรางวัลจนสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศและสร้างฐานะความเป็นอยู่ให้กับครอบครัว ส่วนมากมาจากการสนับสนุนและการลงทุนของครอบครัวหรือผู้สนับสนุนของนักกีฬาเอง โดยมีได้มาจากการวางแผนและการสนับสนุนจากภาครัฐ ทั้งนี้ นักกีฬาอาชีพที่ประสบความสำเร็จและสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาตินั้น ไม่สามารถนำมาประเมินเป็นตัวเงินได้ อีกทั้งเป็นการประชาสัมพันธ์ชื่อเสียงประเทศและเป็นตัวแบบสร้างแรงจูงใจให้กับเยาวชนหันมาเล่นกีฬาได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข

จากสภาพการณ์การเป็นอยู่ของกีฬาอาชีพและนักกีฬา ในประเทศที่ขาดการบริหารจัดการและการสนับสนุนและส่งเสริมอย่างเป็นระบบ ทั้งในระดับพื้นฐานหรือรากหญ้า (ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญที่จะดึงนักกีฬาเข้าสู่วงการกีฬาอาชีพ) และระดับการต่อยอดการเล่นกีฬา และสภาพการณ์ที่ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐในการผลักดันให้นักกีฬาอาชีพและนักกีฬาอาชีพสามารถก้าวไปสู่การแข่งขันในระดับนานาชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น แนวนโยบายหรือวิธีการแก้ไขปัญหาหรือสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาอาชีพและนักกีฬาอาชีพของประเทศ จึงจำเป็นต้องสอดคล้องกับสภาพการณ์ของปัญหาดังกล่าว เพื่อให้แนวนโยบายและวิธีแก้ไขปัญหามุ่งสู่การอุปสรรคและแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาอาชีพของประเทศสอดคล้องกับสภาพปัญหาในปัจจุบัน ประเทศไทยควรดำเนินการสนับสนุนและส่งเสริมอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม โดยแยกออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ในระดับพื้นฐาน

ในระดับพื้นฐาน ถือว่าเป็นส่วนสำคัญ เพราะเป็นจุดเริ่มต้นที่จะสร้างหรือดึงประชากรหรือเยาวชนให้เข้าสู่ระบบการเล่นกีฬาให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งหากมีจำนวนเยาวชนหันมาเล่น

กีฬามากขึ้นเป็นเงาตามตัว ดังนั้น การแก้ปัญหาการขาดแคลนนักกีฬา จะต้องลงไปสู่จุดที่เล็กหรือล่างสุดของเยาวชน คือ ครอบครัว ชุมชน และ โรงเรียน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ในระดับครอบครัว รัฐจะต้องรณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้ผู้นำครอบครัวได้มองเห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของการเล่นกีฬาของเยาวชน ซึ่งจะได้ทั้งเรื่องสุขภาพ ป้องกันและห่างไกลยาเสพติด สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล สร้างรายได้ให้กับนักกีฬา และสามารถที่จะประกอบเป็นอาชีพได้ถ้ามีทักษะและความชำนาญในชนิดกีฬาที่เล่น

1.2 ในระดับชุมชน รัฐจะต้องมีนโยบายสนับสนุนและส่งเสริมผู้นำชุมชนในแต่ละแห่งจัดกิจกรรมการเล่นกีฬาตามที่ถนัดอย่างกว้างขวาง พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณในการก่อสร้างสนามกีฬาและอุปกรณ์และเครื่องมือการเล่นกีฬาให้กับชุมชนอย่างเพียงพอ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเล่นกีฬาของเยาวชน

1.3 ในระดับโรงเรียน ทั้งระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา รัฐจะต้องจัดวิชาเกี่ยวกับการเล่นกีฬาเป็นวิชาบังคับไว้ในหลักสูตรทุกระดับชั้น เพื่อกำหนดให้นักเรียนทุกคนต้องเรียนวิชากีฬาที่ตนเองถนัดและชอบ เพื่อนำไปสู่การต่อยอดการพัฒนาการเล่นกีฬานักเรียนที่มีความสามารถหรือมีทักษะในการเล่นกีฬาที่สามารถนำมาฝึกซ้อมในระดับชาติ และระดับอาชีพได้ ส่วนนักเรียนที่ไม่มีทักษะหรือความชำนาญพอที่จําแนมาพัฒนาหรือฝึกซ้อมเป็นนักกีฬาอาชีพได้ ก็ให้เป็นการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ

1.4 ในระดับสุดท้าย รัฐควรมีนโยบายสนับสนุนและส่งเสริมให้นักกีฬาอาชีพที่ประสบความสำเร็จสูงสุดและเลิกเล่นกีฬาแล้ว ได้มีนโยบายเข้ามาประกอบอาชีพหรือรับราชการเป็นผู้ฝึกซ้อมหรือโค้ชในสถาบันการศึกษาและองค์กรกีฬา โดยเป็นโค้ชให้กับนักกีฬาในระดับเยาวชนหรือระดับทีมชาติต่อไป โดยการดำเนินการดังกล่าวรัฐจะต้องมีช่องทางในการดำเนินการที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมที่สามารถให้นักกีฬาอาชีพมีความมั่นใจในอนาคตของตนเองหลังเลิกเล่นกีฬาอาชีพแล้ว

2. ในระดับการบริหารจัดการ

เป็นที่ประจักษ์ว่าการเล่นกีฬาอาชีพที่ประสบความสำเร็จนั้น สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติและวงศ์ตระกูลให้กับนักกีฬาอย่างกว้างขวางและสร้างรายได้ให้กับตัวนักกีฬาอย่างมาก รวมทั้งสร้างงานให้กับบุคคลหรือผู้ร่วมงานในกีฬานั้น ได้อย่างกว้างขวางอีกด้วย จะต้องทำให้การดำเนินการหรือกระบวนการผลักดันกีฬาอาชีพหรือนักกีฬาอาชีพเป็นไปอย่างคล่องตัว สามารถแข่งขันกับนักกีฬาประเทศอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการบริหารจัดการ “กีฬาอาชีพหรือนักกีฬาอาชีพ” ที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงนั้น รัฐจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนที่ดี โดยมอบหมายหรือเปิดโอกาสให้องค์กรกีฬาหรือ

ภาคเอกชนดำเนินการบริหารจัดการไม่ว่าจะเป็นการจัดการแข่งขัน การควบคุมดูแลมาตรฐานการเล่นหรือการสนับสนุนนักกีฬาผ่านการโฆษณาอย่างเป็นอิสระ ภายใต้แนวคิด “การแข่งขันอย่างเสรี” ซึ่งสามารถสรุปเป็นประเด็น ดังนี้

1. รัฐควรทำหน้าที่เป็นฝ่ายสนับสนุนมากกว่าที่จะเป็นผู้ควบคุม โดยเปิดโอกาสให้ภาคธุรกิจเอกชนเข้ามาบริหารจัดการและส่งเสริมกีฬาอาชีพได้อย่างอิสระและคล่องตัว
2. กฎหรือข้อบังคับใดที่ออกมานั้น ควรเป็นไปในลักษณะยืดหยุ่นและสามารถปรับใช้บังคับกับสายอาชีพได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง
3. รัฐควรเปิดกว้างให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาอาชีพได้อย่างกว้างขวาง ไม่ควรผูกขาดหรือตั้งกฎเกณฑ์ในการดำเนินการไว้ที่ภาครัฐอย่างเดียว ซึ่งจะทำให้การดำเนินการขาดความคล่องตัวและไม่ทันกับสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลง
4. ประเด็นการเตรียมกีฬาอาชีพในประเทศไทย จะต้องเริ่มดำเนินการตั้งแต่บัดนี้ เพราะกระบวนการสร้างนักกีฬาอาชีพนั้น ไม่มีเส้นทางลัดและไม่สามารถทำให้สำเร็จได้เพียงระยะเวลา 1-2 ปี แต่ต้องใช้เวลาไม่ต่ำกว่า 10 ปี เช่น นักกีฬาบาสเกตบอล ถ้าจะเข้าสู่ความเป็นนักกีฬามืออาชีพและไปสู่อชีพจะต้องใช้เวลาไม่ต่ำกว่า 2 ปี และขึ้นสู่ระดับมืออาชีพอีก 2 ปี และจะต้องใช้เวลาอีกประมาณ 6-7 ปี ในการแข่งขันกับมือระดับโลก จึงจะเข้าสู่ความเป็นนักกีฬาอาชีพได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งจะเห็นว่าต้องใช้เวลาไม่ต่ำกว่า 10 ปี
5. นอกจากการเตรียมการตามข้อ 1 ข้างต้น การเข้าสู่ความเป็นนักกีฬาอาชีพในระยะต้นจะต้องมีการพัฒนาความพร้อมด้านร่างกาย เพื่อมิให้เสียเปรียบนักกีฬาต่างชาติ หลังจากนั้นจะเป็นการพัฒนาทักษะความสามารถด้านกีฬาก่อนที่จะเข้าสู่สนามการแข่งขันอย่างเป็นทางการ
6. สำหรับการบริหารจัดการภาครัฐนั้น จะต้องกำหนดบทบาทและหน้าที่ในการเข้าไปเกี่ยวข้องให้เหมาะสม เพื่อให้กระบวนการขับเคลื่อนกีฬาอาชีพเป็นไปอย่างเป็นอิสระและคล่องตัว ประเด็นสำคัญ คือ จะต้องให้มีการแข่งขันอย่างเสรีโดยเปิดโอกาสให้เอกชนหรือผู้สนับสนุนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง

วีระ มนัสวานิช (2534) กล่าวว่า การเล่นกีฬาเพื่อการอาชีพ (Professional Sport) การเล่นกีฬาในระดับนี้ถือเป็นจุดสุดยอดของการเล่นกีฬา เพราะเป็นการเชื่อมต่อของการเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขัน การพัฒนากีฬาของสถาบันและของชาติ นอกจากการส่งเสริมให้นักเรียน เยาวชน นิสิต นักศึกษา และประชาชนได้ออกกำลังกาย เล่นกีฬา รวมถึงการจัดให้มีการแข่งขันอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบอย่างจริงจังแล้ว ยังเป็นแนวทางให้มีความพยายามในการพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถและได้ทดสอบความสามารถของตนเองอย่างสม่ำเสมอด้วย การแข่งขันกีฬาสมัครเล่น เพื่อเป็นแนวทางไปสู่กีฬาเพื่อการอาชีพต่อไป นอกจากมุ่งเน้นพัฒนาผู้เล่นแล้ว ยังต้อง

พัฒนาบุคลากรหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา กีฬาเวชศาสตร์ และด้านอื่นๆ เพื่อให้แผนพัฒนาการเล่นกีฬาเพื่อการอาชีพเป็นจริงและสามารถเป็นกีฬาอาชีพได้อย่างจริงจัง

ปรีชา กลิ่นรัตน์ (2536) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การจัดการในงานกีฬาอาชีพ ประสบผลสำเร็จประกอบด้วย

1. วัฒนธรรมการชมกีฬาของคนไทย คนไทยยังไม่นิยมดูกีฬาเท่าที่ควร หมายถึง การดูกีฬาเพื่อกีฬา ดูกีฬาอย่างเข้าใจและรักการกีฬา หากมีจิตสำนึกนี้ จะทำให้ทั้งผู้ดูแลและผู้เล่นกีฬามีความผูกพันกัน ผู้ดูจะมีนักกีฬาหรือทีมกีฬาที่ตนชื่นชอบเป็นพิเศษ และจะติดตามผลการแข่งขันโดยตลอด ซึ่งจะทำให้การแข่งขันกีฬาในทุกๆ นัด มีผู้ชมกีฬาอย่างสม่ำเสมอ มิใช่แต่จะคอยชมในเฉพาะนัดที่สำคัญๆ จนเป็นเหตุให้สนามกีฬาไม่สามารถรองรับผู้ชมได้และอาจนำไปสู่เหตุการณ์การจลาจลที่ก่อให้เกิดการบาดเจ็บหรือถึงแก่ชีวิตได้

2. การเผยแพร่ของสื่อสารมวลชนในประเด็นนี้จะมีความเกี่ยวข้องกับ ผู้อุปถัมภ์หรือผู้ให้การสนับสนุน (Sponsor) หรือผู้ให้การโฆษณาในกีฬานั้นๆ ปัจจุบันกีฬาอาชีพที่มีผลจากการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ของสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทาง วิทยุ โทรทัศน์ คือ กีฬาอล์ฟ ซึ่งได้รับความสนใจจากผู้ชมมากขึ้น และกำลังจะเป็นกีฬายอดนิยม มีผู้ชมจำนวนมากเริ่มเล่นกีฬาอล์ฟจากการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อวิทยุและโทรทัศน์

3. การเผยแพร่ด้วยวารสาร หนังสือ และตำราทางกีฬา การเผยแพร่ด้วยวิธีการนี้จะมีผลในระยะยาว และเป็นการปูพื้นฐานที่ทำให้ประชาชนเข้าใจและรักการเล่นกีฬาหรือชอบดูกีฬา ปัจจุบันวารสาร หนังสือ และตำราทางกีฬาที่ประสบความสำเร็จสูง ได้แก่ กีฬามวย กอล์ฟ และเทนนิส เป็นต้น

4. การจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพต้องจัดโดยมีอาชีพ หรือ บริษัทที่รับการจัดการด้านกีฬา โดยเฉพาะโดยตรงในเรื่องของการสนับสนุน (Promote) หรือการจัดการโดยมีอาชีพนี้ คงจะต้องศึกษาจากการสนับสนุนของของบริษัทที่ผลิตเทปเพลงของนักร้องที่มีชื่อเสียงในแต่ละค่ายเพลง ซึ่งมีเทคนิคที่แตกต่างกัน สำหรับวงการกีฬาจะต้องพิจารณาในเรื่องนี้อย่างจริงจัง หากพิจารณาในวงการกีฬาระดับโลก แม้จะไม่ใช้กีฬาอาชีพก็ตาม แต่ก็จัดได้เยี่ยมยอดเหนือกีฬาอาชีพ ซึ่งได้แก่ การจัดกีฬาโอลิมปิกที่นครลอสแอนเจลิส ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นการจัดการกีฬาโอลิมปิกที่ทำกำไรได้สูงที่สุดของการจัดการกีฬาโอลิมปิกที่เคยจัดมา

5. การจัดการกีฬาอาชีพควรเน้นที่การชื่นชมต่อการเล่นหรือดูกีฬามากกว่าการเล่นเพื่อการพนัน ซึ่งกีฬาที่ควรตระหนักถึงเป็นพิเศษ คือ กีฬาสนุกเกอร์อาชีพ เพราะมีแนวโน้มที่เด็กและเยาวชนไทยนิยมเล่นเพื่อเป็นการพนันมากกว่าการเล่นแบบเกมกีฬาเพื่อนันทนาการ สำหรับกีฬา

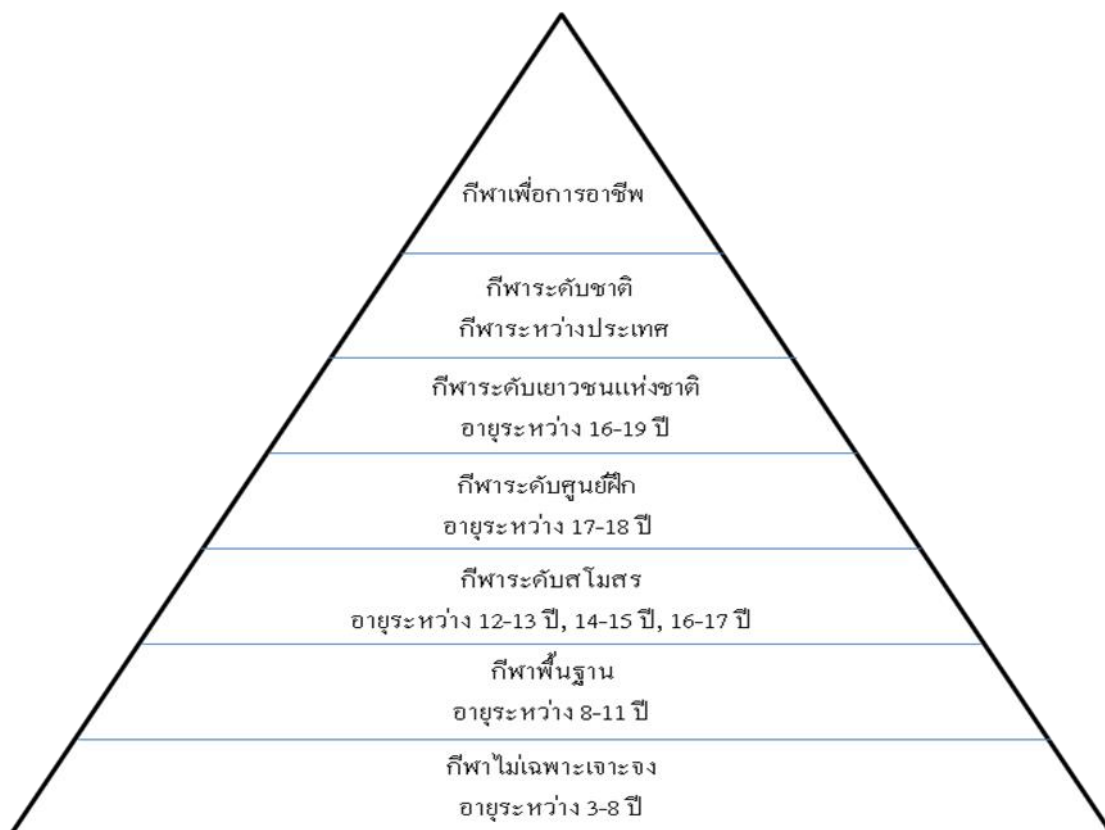
มวยอาชีพ โดยเฉพาะมวยไทย ก็มักนิยมเข้าชมเพื่อเล่นเป็นการพนัน ดังนั้นการส่งเสริมกีฬาอาชีพจึงควรให้ความสนใจกับเด็กหรือเยาวชนไทย เพื่อเข้าชมหรือดูกีฬาเพื่อกีฬา หรือเห็นคุณค่าของการกีฬามากกว่าการนิยมชมชอบเพื่อเป็นการพนัน ซึ่งเป็นนโยบายที่ไม่ควรมั่วสุมเป็นอย่างยิ่ง อาจกล่าวได้ว่ากีฬาอาชีพ เปรียบเสมือนดาบสองคม มีทั้งคุณและโทษในตัวเอง หากนำกีฬาอาชีพนั้นมาเล่นเป็นการพนัน สรุปทักษะที่สำคัญของการจัดการงานกีฬาอาชีพ ก็คือ ทักษะการประชาสัมพันธ์ และสื่อสารมวลชน หลักสำคัญที่จะทำให้กีฬาอาชีพประสบผลสำเร็จ คือ การทำให้กีฬาเป็นของมวลชน (Sport for Mass or for all)

จูทา ดิงสกีทีย์ (2540) ได้กล่าวว่า การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ควรจะใช้หลักการตลาดการกีฬา (Sport Marketing) มาประยุกต์ใช้โดยอาศัยหลักการที่ว่ากิจกรรมกีฬาต่างๆ ที่จัดขึ้นจะต้องตรงกับความต้องการและความพอใจของผู้ดู ผู้บริโภค ตลอดจนผู้ให้การสนับสนุนต่างๆ และการกีฬาจะพัฒนาเป็นกีฬาอาชีพได้ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ จะต้องมีการสนับสนุนจากผู้ดู โดยจะต้องคำนึงถึงเสมอว่า กีฬานั้นๆ จะต้องเป็นธุรกิจบันเทิงแล้วต้องคำนึงถึงความพอใจของลูกค้านั้นก็คือ

ความพอใจ = สินค้าต้องมีคุณภาพดี – เงินที่เสียไปเพื่อเข้าชม

(Consumer satisfaction = Product benefits – Cost incurred)

ดังนั้น ในการพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ สิ่งสำคัญคือ คุณภาพของกีฬานั้นๆ จะต้องดี เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนจากผู้สนับสนุนและผู้เข้าชม โดยคุณภาพของกีฬาจะดีได้ ต้องขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม ผู้บริหารของทีม และผู้บริหารของสมาคมกีฬานั้นๆ ด้วย เมื่อกีฬาของเรามีคุณภาพดีแล้ว เราสามารถจัดให้เป็นธุรกิจบันเทิงได้และเราสามารถจะนำเอาส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) ซึ่งประกอบด้วย สินค้า (Product) ราคา (Price) สถานที่ (Place) และการส่งเสริมการขาย (Promotion) มาใช้กับกิจกรรมกีฬาต่างๆ ซึ่งจะทำให้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพบรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายไปได้ด้วยดี และสิ่งหนึ่งที่จะขาดไม่ได้เลยคือ กีฬาเพื่ออาชีพจะต้องพัฒนาต่อมาจากกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

รูปที่ 2 แผนภูมิแสดงการดำเนินการแข่งขันกีฬาจากกีฬาพื้นฐานไปสู่กีฬาเพื่ออาชีพ

ฉันทพิมพ์ บรรจงจิตร (2548) กล่าวว่า นักกีฬาอาชีพแตกต่างไปจากนักกีฬาสมัครเล่น คือเป็นผู้ดำรงชีพจากเงินหรือค่าตอบแทนที่ได้รับหรือที่เกี่ยวข้องกับการเล่นกีฬา โดยทั่วไป กฎหมายมิได้กำหนดให้เด็กกีฬาต้องขอใบอนุญาตเป็นนักกีฬาอาชีพ ผู้ประสงค์จะเป็นนักกีฬาอาชีพจะต้องสมัครเข้าไปอยู่ในสังกัดสโมสรกีฬาหรือเป็นสมาชิกสหพันธ์ในกีฬานั้นๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงว่าเป็นกีฬาประเภททีมหรือกีฬาประเภทบุคคลซึ่งองค์กรดังกล่าวจะควบคุมดูแลนักกีฬาตามกฎเกณฑ์ของตน รวมทั้งการตรวจสอบหรือรับรองคุณสมบัติของนักกีฬาอาชีพ

องค์ประกอบที่สำคัญของความสำเร็จในกีฬาอาชีพของต่างประเทศ (Key Success Factor : KSF) จากการศึกษาผ่านรายการการวิจัยของมหาวิทยาลัยโอไฮโอ ประเทศสหรัฐอเมริกา กรณีศึกษาถึงแนวปฏิบัติที่ดีของสโมสรกีฬาอาชีพต่างๆ ในประเทศอังกฤษ เยอรมัน และญี่ปุ่น มีดังต่อไปนี้ (แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพแห่งชาติ พ.ศ.2555-2559)

1. กีฬาเป็นกิจกรรมยอดนิยมของชาติที่เติบโตมาจากท้องถิ่น โดยทุกภาคส่วนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม
2. ยึดหัวใจหลักของการทำกีฬาอาชีพ ว่าเป็นธุรกิจกีฬาที่ต้องบริหาร โดยมีอาชีพเชิงธุรกิจมีรายได้ มีสิทธิประโยชน์ และระบบการตลาดที่มีประสิทธิภาพสูง

3. มีกลไกในการสร้างนักกีฬาให้มีขีดความสามารถโดยองคัพพทั้งประเทศร่วมให้ในการสนับสนุนทั้งจากสถานศึกษา ภาคเอกชนและองค์กรของท้องถิ่น
4. พัฒนารูปแบบและค่านิยมในการร่วมชม เชียร์ กีฬาในประเทศจนเกิดเป็นอัตลักษณ์และวัฒนธรรมการเชียร์ที่มีความเป็นสากล
5. มีระบบการบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพ มีโครงสร้างการบริหารที่เป็นธรรมาภิบาลชัดเจน ดำเนินการด้วยทีมงานมืออาชีพในทุกๆ ด้าน
6. ระบบการบริหารจัดการแข่งขันได้มาตรฐาน มีการบูรณาการกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อสร้างกิจกรรมกีฬาให้เป็นเกมที่สร้างสุขแก่ผู้ชม
7. มีการบริหารจัดการสนามให้เกิดมูลค่าสูงสุดและมีความสมบูรณ์ในการเป็นสถานที่ทำธุรกิจกีฬาแบบครบวงจร และมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐานสามารถรองรับผู้ชมสื่อมวลชน แยกวีไอพี เป็นต้น
8. มีการพัฒนาสินค้า/บริการให้เป็นตราสินค้าที่สร้างรายได้แก่กีฬา/สโมสร เน้นการดำเนินงานเต็มระบบของการตลาด (4Ps = Product Price Place Promotion)
9. มีการจัดการแข่งขันที่มีความถี่พอที่จะสร้างรายได้ให้เกิดแก่บุคลากรกีฬาทั้งระบบ และสร้างเม็ดเงินหมุนเวียน/กระตุ้นให้เกิดธุรกิจกีฬา
10. มีระบบการแพร่ภาพการถ่ายทอดสดการแข่งขันสู่สาธารณะอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างกระแสกีฬาและกระตุ้นผู้ชมให้อยู่ในวงจรกีฬานั้น ๆอย่างต่อเนื่อง และหลากหลายช่องทางเช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น รวมทั้งการติดตามผล การวิเคราะห์ผลทั้งก่อน และหลังการแข่งขันจากสื่อมวลชน เพื่อกระตุ้นเกมส์ และสีสันทางธุรกิจ
11. มีกฎระเบียบ กฎหมายในด้านกีฬาเพื่อการอาชีพและมีองค์กรที่สามารถควบคุม กำกับให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีมาตรฐาน เอกภาพ และทิศทางเดียวกัน
12. สร้างปริมาณและคุณภาพบุคลากรกีฬา ทั้งระบบ และทั้งประเทศให้มีมากพอที่จะเป็นสังคมกีฬา (Sports Society)
13. ระบบบริหารจัดการแฟนคลับมีประสิทธิภาพสูง สามารถสร้างรายได้แก่กีฬา/สโมสรอย่างเกิดมูลค่าที่ต่อเนื่อง
14. มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย มีระบบฐานข้อมูลที่ได้มาตรฐาน
15. มีบริหารจัดการนักกีฬาให้เป็น Super Star และสามารถสร้างรายได้แก่สโมสร
16. องค์กรภาครัฐให้การสนับสนุนในเบื้องต้นโดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐาน และการสนับสนุนจากองค์กรของรัฐในท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง หรือเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการองค์กรกีฬา

17. มียุทธศาสตร์การพัฒนาไฟฟ้าในระยะสั้น ระยะยาว ทั้งในภาพรวมของไฟฟ้า องค์กรหลัก และระดับสโมสร โดยมีการควบคุม กำกับ ติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ
18. ผู้সাဇာณะที่หลากหลายช่องทาง เน้นการเข้าถึงอย่างทั่วถึง รวดเร็ว และที่สำคัญคือ สอดคล้องกับวิถีทางสังคม/ชุมชนนั้น
19. มีการบูรณาการการจัดการกีฬากับบริบทอื่น ๆ ของประเทศ เช่นการท่องเที่ยว การจัดการศึกษา การสาธารณสุข
20. องค์กรทางการกีฬาที่มีความเข้มแข็งมีเอกภาพทางการบริหารมีนโยบาย แผนงานชัดเจน และทีมงานเป็นมืออาชีพ ยึดธรรมาภิบาลในการบริหารเป็นนิติบุคคลเชิงธุรกิจที่สมบูรณ์
21. มีระบบการลงทุนบนฐานของธุรกิจที่มีการประเมินความเป็นไปได้และการจัดการความสำเร็จเช่นการลงทุนซื้อนักกีฬา การลงทุนสร้างสนาม เป็นต้น
22. มีการรวมตัวกันของบุคลากรทางการกีฬาที่มีความเป็น ธรรมาภิบาล มาตรฐาน เพื่อการรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์ของสมาชิก และความเป็นสากลในการปฏิบัติงาน เช่น สมาพันธ์ผู้ตัดสิน สมาพันธ์ผู้ฝึกสอน เป็นต้น
23. มีระบบการลงทุนด้านบุคลากรที่มีความชัดเจน เช่น ซื้อขายนักกีฬา ว่าจ้างผู้ฝึกสอน เป็นต้น
24. นักกีฬา ทำหน้าที่อย่างมืออาชีพ มีรายได้ที่มั่นคงแน่นอน ระบบสัญญามีความชัดเจน ยุติธรรม และเป็นสากล
25. มีการพัฒนานักกีฬาจากระดับเยาวชน ที่หลากหลายระดับ และมีโปรแกรมการแข่งขันเพื่อสร้างความสามารถนักกีฬา
26. มีการใช้เทคโนโลยี และวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างสมบูรณ์แบบ
27. มีระบบการจัดจำหน่ายสินค้าที่สามารถซื้อได้หลากหลายช่องทาง
28. มีกิจกรรมพิเศษแก่สมาชิกของสโมสรอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างแฟนพันธุ์แท้ที่ยั่งยืน
29. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย (Promotion) ร่วมกับบัตรผ่านประตูเข้าชม
30. สโมสรมีการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมอย่างต่อเนื่อง และเมื่อปิดฤดูกาลจะมีการทัวร์เพื่อการประชาสัมพันธ์สโมสร
31. มีระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงกีฬาที่มีมาตรฐาน และมีการตรวจสอบก่อนการแข่งขันอย่างเป็นระบบ
32. มีการดำเนินการทางกฎหมาย หรือกิจกรรมกีฬาอย่างมืออาชีพที่เคร่งครัด เช่น การกระทำผิดจรรยาบรรณความเป็นนักกีฬาอาชีพ การตรวจสอบสารกระตุ้น เป็นต้น

33. ในการริเริ่มการพัฒนาสู่การเป็นกีฬาอาชีพภาครัฐให้การสนับสนุน เมื่อมีความเข้มแข็งในการเป็นกีฬาอาชีพแล้วต้องนำส่งเงินเข้ารัฐเพื่อเป็นกองกลางในการพัฒนากีฬาอาชีพทั้งระบบ
34. มีระบบสวัสดิการแก่บุคลากรกีฬาเพื่อเกื้อหนุนตัวเองที่มีมาตรฐาน เช่นมีกองทุน มีสหกรณ์ออมทรัพย์ เป็นต้น
35. มีการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ให้การสนับสนุนที่เป็นระบบ และเป็นมืออาชีพ
36. มีการระดมทุนเพื่อการสร้างการแข่งขันทางการเงินแก่สโมสร มีระบบการบริหารจัดการการเงินที่มีมาตรฐาน มีการลงทุนทางธุรกิจ
37. มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์จนเกิดเป็นตราสินค้าที่เกิดเป็นมูลค่าเพิ่ม (ตราสินค้ามักจะเป็นตราสัญลักษณ์สโมสร)
38. มีระบบการบริหารจัดการการพนันที่มีกฎหมายรองรับ
39. มีการสรุปผลการแข่งขันอย่างเป็นระบบ ทบทวนบทเรียน และพัฒนาการบริหารจัดการและการแข่งขันในทุกครั้งของการแข่งขัน และเมื่อสิ้นปี
40. มีรายการการแข่งขันที่หลากหลาย เพื่อสร้างกระแส และบรรยากาศ การแข่งขันที่มีทั้งปี
41. องค์กรหลัก สโมสร มีการสรรหา แต่งตั้ง ประเมินผล ไม่ผูกขาด วัตถุประสงค์ที่ผลงาน
42. มีการขึ้นชั้นตกชั้นที่ชัดเจน
43. ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินมีมาตรฐานทางจิตความสามารถ ผ่านการอบรมในระดับนานาชาติ
44. มีสนามแข่งของตัวเอง หรือมีสัญญาเช่าใช้สนาม และสภาพสนามมีมาตรฐาน มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบถ้วน
45. มีระบบบริหารจัดการเกมการแข่งขันทั้งเหย้า เยือน ที่มีมาตรฐาน ทุกสโมสรต้องปฏิบัติ มีการตรวจสอบ ประเมินผล
46. ระเบียบการแข่งขันมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันกับเกมส์ที่เปลี่ยนแปลงไป
47. สโมสรมีรายได้จากค่าผ่านประตู ค่าลิขสิทธิ์ ค่าสนับสนุนจากผู้ให้การสนับสนุน ค่าลิขสิทธิ์ที่ระลึก ส่วนแบ่งจากการแข่งขัน เป็นต้น
48. ประชาชนในประเทศนั้นมีความสุขกับเกมการแข่งขัน เศรษฐกิจของประเทศมีความเติบโตจากระบบการแข่งขัน

4. แนวคิดทฤษฎีวงจรเดมมิ่ง

วงจรเดมมิ่งได้ถูกพัฒนาขึ้นโดย ดร.ชีวฮาร์ท นักวิทยาศาสตร์ชาวอเมริกัน ต่อมา ดร.เดมมิ่งได้นำไปเผยแพร่ในการควบคุมคุณภาพในวงการอุตสาหกรรมที่ประเทศญี่ปุ่นจนประสบ

ความสำเร็จเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายจึงมีชื่อเรียกว่า Deming Cycle (สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี ไทย-ญี่ปุ่น, 2552) โดยมีกิจกรรม 4 ขั้นตอน คือ การวางแผนการดำเนินงาน (Planning) การลงมือปฏิบัติงาน (Do) การตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน (Check) และ การปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงาน (Act) หรือเรียกย่อๆ ว่า วงจรการทำงานแบบ PDCA (วรภัทร์ ภูเจริญ, 2544 : 36, 45) เป็นกิจกรรมพื้นฐานในการพัฒนาประสิทธิภาพและคุณภาพของการดำเนินงาน

ศุภชัย อาชีวะระงับโรค (2547) ได้ให้ความหมายของ PDCA (Plan-Do-Check-Act) ไว้ว่าเป็นวงจรบริหารจัดการอันประกอบด้วย การวางแผน ปฏิบัติ ตรวจสอบ และดำเนินการให้เหมาะสมที่สามารถนำมาใช้ในการวางแผนดำเนินงานและปรับปรุงงานได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งถือเป็นเครื่องมือพื้นฐานสำคัญที่นักบริหารในทุกระดับทุกสาขาวิชาชีพจะละเลยมิได้

อุทัย บุญประเสริฐ (2545 : 76) ได้เสนอว่าวงจร PDCA หรือวงจรเดมมิง คือ แนวความคิดในการแก้ปัญหา (Problem Solving) และการพัฒนากระบวนการ (Process Improvement) อย่างต่อเนื่อง ซึ่งนำเสนอโดย ดร.เดมมิง และถือว่าเป็นแนวคิดพื้นฐานของวิธีการต่างๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน กระบวนการแก้ไขปัญหประกอบด้วย

1. Plan คือ การวางแผน จะครอบคลุมในเรื่องการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิธีการแก้ไขและจัดทำแผนดำเนินงาน ในบรรดาองค์ประกอบทั้ง 4 ของวงจร PCDA นั้น ขั้นตอนการวางแผนเป็นเรื่องสำคัญที่สุด แต่ไม่ได้หมายความว่า ไม่ว่าการดำเนินการในขั้นตอนที่เหลือจะเป็นอย่างไร ขอให้การวางแผนถูกต้องก็พอ แต่เนื่องจากทุกสิ่งทุกอย่างต้องอาศัยแผน ดังนั้นถ้าแผนไม่ดีเสียแล้ว งานอื่นก็ไม่ดีด้วย ซึ่งถ้าแผนเดิมมีการวางแผนอย่างดี การแก้ไขก็มีน้อยและกิจกรรมต่างๆ ก็สามารถดำเนินได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า ในการจัดทำแผนจำเป็นจะต้องมีการระบุข้อจำกัดของทรัพยากรที่มีและผลที่มีต่อแผน เช่น ทรัพยากรมนุษย์ วัสดุคิบ และเงินทุน ระยะเวลาที่เกี่ยวข้อง และพิจารณาหาวิธีการที่เป็นไปได้ภายใต้ข้อจำกัดดังกล่าว ถ้าเป็นไปได้ควรตรวจสอบความเป็นไปได้ในการผ่อนคลายนข้อจำกัดดังกล่าวด้วย ควรมีการพิจารณาข้อเสนอต่างๆ ก่อนที่จะกำหนดเลือกใช้ข้อเสนอที่ดีที่สุดให้เป็นแผนปฏิบัติการ ในแผนควรกำหนดวิธีการต่างๆ ที่ใช้เพื่อตรวจสอบว่าแผนดังกล่าวมีการวางแผนที่ดีและมีการปฏิบัติตามแผนอย่างถูกต้อง

2. Do คือ การลงมือปฏิบัติ หลังจากจบจากการวางแผนแล้วก็เข้าสู่ขั้นตอนการปฏิบัติงานหรือดำเนินงานขั้นตอนต่างๆ ที่เสนอไว้ ควรนำไปปฏิบัติเพื่อให้มั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในขั้นตอนนี้คือ

2.1 สร้างความมั่นใจว่าผู้รับผิดชอบดำเนินการ ตระหนักถึงวัตถุประสงค์และความจำเป็นของงานอย่างถ่องแท้

2.2 ให้ผู้รับผิดชอบรับรู้เนื้อหา และดำเนินการตามแผนที่กำหนด

2.3 ให้มีการศึกษา และฝึกอบรม เพื่อดำเนินการตามแผนอย่างถูกต้อง

2.4 จัดหาทรัพยากรที่จำเป็นตามที่กำหนด และเมื่อต้องการ

3. Check คือ การตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน เมื่อทำการตรวจสอบผลการดำเนินงานตามแผน เพื่อให้สามารถเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้น และดำเนินการแก้ไขจนได้กระบวนการหรือวิธีการปฏิบัติงานที่สามารถกำหนดเป็นมาตรฐาน ควรมีการประเมินสองด้านและเป็นอิสระซึ่งกันและกัน คือ 1.มีการดำเนินงานตามแผนอย่างถูกต้องหรือไม่ 2.เนื้อหาของแผนมีสาระเพียงพอหรือไม่ ถ้าวัตถุประสงค์ของงานไม่บรรลุนั้นหมายความว่าสภาพเงื่อนไขไม่เป็นไปตามข้อ 1 หรือข้อ 2 หรือทั้งสองข้อ เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องพิจารณาว่าอยู่ในกรณีใด เพราะการแก้ไขที่ต้องการในแต่ละข้อจะแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

4. Act คือ การปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงาน เป็นกิจกรรมที่มีขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น หลังจากที่ได้ทำการตรวจสอบแล้ว การปรับปรุงอาจเป็นการแก้ไขอย่างเร่งด่วนเฉพาะหน้าหรือการค้นหาคauseที่แท้จริงของปัญหาเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาซ้ำ การปรับปรุงอาจนำไปสู่การกำหนดมาตรฐานของวิธีการทำงานที่ต่างจากเดิมเมื่อมีการดำเนินงานตามวงจรเดมมิงในรอบใหม่ ข้อมูลที่ได้จากการปรับปรุงจะช่วยให้การวางแผนมีความสมบูรณ์และมีคุณภาพเพิ่มขึ้นด้วย

5. ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2555-2559)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมและพัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพและกีฬาไทยบางชนิดให้เป็นกีฬาอาชีพอย่างยั่งยืน
2. เพื่อพัฒนานักกีฬาทุกกลุ่มและบุคลากรกีฬาอย่างครบวงจร โดยพัฒนาทั้งคุณภาพและจรรยาบรรณตลอดทั้งสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสถาบันผลิตบุคลากรกีฬาอาชีพ และส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มสมาชิก (แฟนคลับ) ขององค์กร สโมสร กีฬาอาชีพ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
3. เพื่อพัฒนาระบบและกลไกการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพให้มีมาตรฐานสากล โดยมีกฎระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพทางการกีฬาที่เหมาะสมและทันสมัย
4. เพื่อพัฒนาระบบบริหารแบบมืออาชีพ โดยสนับสนุนให้มีการจัดสรรทุนส่งเสริมและสวัสดิการกีฬาอาชีพเพื่อการคุ้มครองและรักษาสิทธิ์หรือผลประโยชน์รวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้องค์กรเอกชนร่วมส่งเสริมกีฬาอาชีพ

วัตถุประสงค์ ข้อที่ 1 เพื่อส่งเสริมและพัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพและการกีฬาไทยบางชนิดให้เป็นกีฬาอาชีพอย่างยั่งยืน

ผลผลิต

มีกีฬาสากลและกีฬาไทยที่มีศักยภาพได้รับการพัฒนาเพื่อนำร่องสู่กีฬาอาชีพ รวม 12 ชนิดกีฬา แต่ละชนิดกีฬาได้มาตรฐาน สอดคล้องกับกีฬาอาชีพในระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัด

กีฬาสากลและกีฬาไทยที่มีศักยภาพได้รับการพัฒนาเป็นกีฬาอาชีพได้อย่างยั่งยืน

มาตรการ

การพัฒนาชนิดกีฬาอาชีพ มีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1. ส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการพัฒนาชนิดกีฬาอาชีพ สอดคล้องและได้มาตรฐานของสหพันธ์กีฬาอาชีพที่กำหนด
2. เร่งรัดให้มีพระราชบัญญัติกฎหมายกีฬาเพื่อการอาชีพ พ.ศ... เพื่อให้เกิดผลบังคับใช้ในการพัฒนากีฬาอาชีพและเป็นแนวทางในการบริหารจัดการและพัฒนากีฬาอาชีพอย่างเป็นระบบ
3. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กีฬาอาชีพผ่านสื่อทุกรูปแบบอย่างกว้างขวางต่อเนื่อง เพื่อสร้างกระแสความนิยม
4. ส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการจัดตั้งองค์กรกีฬาอาชีพที่ดำเนินงานสอดคล้องกับสหพันธ์กีฬาอาชีพนานาชาติที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

หน่วยงานหลัก

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา / กระทรวงมหาดไทย / องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น / สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย / สมาคมกีฬาจังหวัด / สื่อมวลชน

หน่วยงานสนับสนุน

สำนักนายกรัฐมนตรี / รัฐวิสาหกิจ / สถาบันการศึกษา / เอกชน ฯลฯ

วัตถุประสงค์ ข้อที่ 2 เพื่อพัฒนานักกีฬาทุกกลุ่มและบุคลากรกีฬาอย่างครบวงจร โดยพัฒนาทั้งคุณภาพและจรรยาบรรณตลอดทั้งสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสถาบันผลิตบุคลากรกีฬาอาชีพ และส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มสมาชิก (แฟนคลับ) ขององค์กร สโมสร กีฬาอาชีพ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

ผลผลิต

1. มีระบบข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา บุคลากรกีฬา และองค์กรเครือข่ายที่ได้มาตรฐานเดียวกันอย่างสมบูรณ์
2. มีการขยายฐานผู้เล่นกีฬาและนักกีฬาอาชีพ ทั้งประเภทบุคคลและทีม ทั้ง 12 ชนิดกีฬา
3. นักกีฬาทุกกลุ่มมีขีดความสามารถเพิ่มขึ้น โดยนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาประยุกต์ใช้

4. มีจำนวนองค์กรผลิตนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอาชีพทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 3 ต่อปี ในภาพรวม

ตัวชี้วัด

1. ระบบข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวกับนักกีฬา บุคลากรกีฬา และองค์กรเครือข่ายกีฬาที่ได้มาตรฐานเดียวกันอย่างสมบูรณ์
2. จำนวนบุคลากรกีฬาอาชีพและนักกีฬาอาชีพเพิ่มขึ้น ร้อยละ 3 ต่อปี
3. นักกีฬาอาชีพมีผลงานหรือระดับความสามารถที่ได้รับการจัดอันดับของนักกีฬาอาชีพในระดับนานาชาติ (International Ranking) โดยเฉลี่ยดีขึ้น
4. มีจำนวนสถาบันองค์กรผลิตนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอาชีพทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเพิ่มขึ้น

มาตรการ

การพัฒนา นักกีฬาและบุคลากรกีฬาอาชีพ มีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1. จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา บุคลากรกีฬา และองค์กรเครือข่ายกีฬา
2. สร้างและพัฒนา นักกีฬาทุกกลุ่มให้เป็นไปตามมาตรฐานขององค์กรกีฬาอาชีพอย่างที่กำหนด
4. นำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาประยุกต์ใช้ในการพัฒนานักกีฬา
5. สนับสนุนการส่งนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันเพื่อ จัดลำดับ/ชิงชนะเลิศ ในรายการต่างๆ อย่างต่อเนื่อง
6. สนับสนุนการเก็บตัวฝึกซ้อมของนักกีฬาทุกกลุ่ม โดยจัดหาผู้เชี่ยวชาญมาดูแลการฝึกซ้อมของนักกีฬาทุกกลุ่มอย่างต่อเนื่อง
7. ส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนพัฒนา กีฬาอาชีพอย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์ ข้อที่ 3 เพื่อพัฒนาระบบและกลไกการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพให้มีมาตรฐานสากล โดยมีกฎ ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพทางการกีฬาที่เหมาะสมและทันสมัย

ผลผลิต

มีระบบการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐานและเป็นระบบ

ตัวชี้วัด

1. สามารถจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพได้อย่างเป็นระบบ และมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล
2. มีคู่มือและเกณฑ์มาตรฐานในการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพทุกชนิดกีฬา

3. มีองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น

มาตรการ

การพัฒนาการแข่งขันกีฬาอาชีพ มีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1. ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานเพื่อการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับภูมิภาค ชาติ และเชื่อมโยงถึงระดับนานาชาติ

2. จัดระบบการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ โดยการจัดตั้งคณะกรรมการจัดการแข่งขันแบบ มืออาชีพ โดยเฉพาะเพื่อการสร้างงาน สร้างรายได้ แบบระบบธุรกิจ

3. จัดทำคู่มือและเกณฑ์มาตรฐาน ในการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพทุกชนิดกีฬา

หน่วยงานหลัก

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา / องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น / สมาคมกีฬา / โอลิมปิก

หน่วยงานสนับสนุน

กระทรวงการคลัง / กระทรวงพาณิชย์ / กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ / กระทรวงมหาดไทย / รัฐวิสาหกิจ / สถาบันการศึกษา / เอกชน ฯลฯ

วัตถุประสงค์ ข้อที่ 4 เพื่อพัฒนาระบบบริหารแบบมืออาชีพโดยสนับสนุนให้มีการสนับสนุนทุนเพื่อ กีฬาอาชีพและสวัสดิการนักกีฬาอาชีพเพื่อการคุ้มครองและรักษาสิทธิ์หรือผลประโยชน์รวมทั้ง สร้างแรงจูงใจให้องค์กรเอกชนร่วมส่งเสริมกีฬาอาชีพ

ผลผลิต

องค์กรกีฬาอาชีพมีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและมีการเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัด

1. มีระบบการวางแผนการประชาสัมพันธ์สวัสดิการและการติดตามผลด้านกีฬาอาชีพมากขึ้น

2. จำนวนผู้ชมกีฬาและเครือข่ายเพิ่มมากขึ้น

3. จำนวนรายได้จากผู้สนับสนุนการดำเนินงานด้านการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพจาก ภาครัฐและภาคเอกชนเพิ่มมากขึ้น

มาตรการ

พัฒนาระบบบริหารจัดการกีฬาอาชีพ มีแนวทางปฏิบัติดังนี้

1. วางระบบการบริหารจัดการองค์กรเครือข่ายกีฬาอาชีพที่สามารถเชื่อมโยงให้ครอบคลุม กระบวนการพัฒนากีฬาอาชีพในทุกๆ ด้าน และกำหนดระเบียบข้อบังคับให้สมาคม ชมรม ผู้ประกอบการ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสินกีฬาอาชีพรับการจดทะเบียนอย่างถูกต้อง รวมทั้งให้มี

การกำหนดกฎหมายคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของนักกีฬาทุกกลุ่มและบุคลากรกีฬาอาชีพต่างๆ อย่างทั่วถึง

2. ระดมทรัพยากรจากภาครัฐและเอกชนในการสนับสนุนทุนเพื่อพัฒนากีฬาอาชีพและทุนสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาอาชีพทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค โดยมีการกำหนดแนวทางวิธีการสนับสนุนและผลประโยชน์ต่างๆ ที่ผู้สนับสนุนจะได้รับ และกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการ กำกับดูแลและตรวจสอบให้เกิดความโปร่งใสและมีธรรมาภิบาล

3. ส่งเสริม สนับสนุน การจัดตั้งชมรม สมาคมหรือสโมสรของผู้ชมกีฬาอาชีพที่มีการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง

4. ส่งเสริมให้เอกชนสนับสนุนกีฬาเพื่อการอาชีพ โดยการผลักดันมาตรการทางภาษี เพื่อเพิ่มแรงจูงใจภาคเอกชน

หน่วยงานหลัก

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา / กระทรวงการคลัง / สมาคมกีฬา

หน่วยงานสนับสนุน

รัฐวิสาหกิจ / องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

6. ประวัติความเป็นมาของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

กีฬาโบว์ลิ่ง ได้ถูกนำมาเผยแพร่ในประเทศไทยเมื่อประมาณปี พ.ศ.2507 แต่กีฬาโบว์ลิ่งเพิ่งได้รับความนิยอย่างกว้างขวาง เมื่อปี พ.ศ.2511 เป็นต้นมา

สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ได้ก่อตั้งโดยกลุ่มนักกีฬาโบว์ลิ่งกลุ่มหนึ่ง ได้จดทะเบียนก่อตั้งเป็นสมาคม เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ.2515 และได้เข้าเป็นสมาชิกสหพันธ์โบว์ลิ่งนานาชาติ เมื่อวันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2516 ปัจจุบันมีสมาชิกรวมทั้งสิ้น 42 ชมรม และนักกีฬารวมทั้งสิ้น 4,162 คน

ที่มาของการจัดตั้งสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

ก่อนจะมาเป็นสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยและได้รับใบอนุญาตสมาคม กลุ่มนักกีฬาโบว์ลิ่งร่วมกันจัดทำกิจกรรมในนามของสมาคมโบว์ลิ่งไทย

เมื่อปี พ.ศ.2511 นายมานะ แพร่พันธุ์ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ “พิมพ์ไทย” และในขณะนั้นดำรงตำแหน่งบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ “บ้านเมือง” ราววันได้กระโดดเข้ามาเล่นโบว์ลิ่งและเห็นว่าการเล่นโบว์ลิ่งเป็นแต่เพียงการเล่นเท่านั้นก็จะหาความเจริญต่อไปไม่ได้และโดยเฉพาะนักกีฬาโบว์ลิ่งก็จะไม่ได้อะไรขึ้นมาเลยเพียงแต่โยนๆ กันเพื่อความสนุกสนาน

เท่านั้น ความก้าวหน้าที่จะหายาก เพราะว่าหาสมาคมมาบังคับหรือส่งเสริมนักกีฬาโบว์ลิ่งให้เจริญต่อไปยาก เพราะว่าแต่ละคนก็เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวเป็นส่วนใหญ่

ดังนั้น ในวันที่ 30 กันยายน พ.ศ.2551 นายมานะ แพร่พันธุ์ ได้เชิญผู้บริหาร โบว์ลิ่งร่วมประชุมกัน ณ ภัตตาคาร โกยง ลีแยกบางขุนพรหม เพื่อก่อตั้งสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยขึ้นเป็นครั้งแรก อันความหวังขึ้นไปจะต้องเป็นสมาคมพลังความหวังและความสามัคคี ก็ปรากฏตัวผู้บริหารตลอดจนตำแหน่งรับใช้วงการ โบว์ลิ่ง ผู้บริหารชุดแรกนั้นได้แก่

นายมานะ	แพร่พันธุ์	ดำรงตำแหน่งนายกสโมสรฯ
นายบุญเย็น	จิระพันธุ์	ดำรงตำแหน่งอุปนายกฝ่ายต่างประเทศ
นายประเสริฐ	ลีลานภาภัทร	ดำรงตำแหน่งอุปนายกฝ่ายในประเทศ
นายจิระ	บูรณานนท์	ดำรงตำแหน่งเป็นเลขาธิการสมาคม
นายประสาธ	อยู่ประเสริฐ	ดำรงตำแหน่งเป็นเหรัญญิก
นายชูเกียรติ	ศิริวงศ์	ดำรงตำแหน่งเป็นปลัด
นายฉลาด	จินตณรงค์	ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ
นายเดวิด	ตันติประสูต	ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ
นายไพรัช	สินะวัต	ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ
นายสงวน	ยศธนายนต์	ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ
นายประเทษชัย	อัสวโสภณ	ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ
นายวิโรจน์	บุญยรัตพันธ์	ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ
นายปรากร	แสงอุไร	ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ
นายโองการ	ศรีชวาลา	ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ

จากนั้นมาคณะกรรมการผู้บริหารก็ได้พยายามที่จะทำสโมสรให้เป็นสมาคมจนได้และความหวังต่างๆ ก็กลายเป็นความจริงขึ้นมาแล้ว และในวันที่ 24 กันยายน พ.ศ.2516 ก็ได้มีสมาคมโดยสมบูรณ์แบบ และมีสถานที่ทำงานกันได้อย่างเต็มความสามารถ

สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยในปัจจุบัน

- สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ใช้ชื่อย่อว่า บลท. เขียนเป็นภาษาอังกฤษ คือ “Thai Tenpin Bowling Association” และใช้ชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า TTBA

- เครื่องหมายสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยเป็นตราวงกลมสีฟ้า มีรูปแผนที่ประเทศไทยอยู่ในวงกลมสีฟ้านั้น มีธงชาติอยู่เหนือวงกลม ที่รอบวงกลมด้านขวามีรูปพินโบว์ลิ่งสีขาว ได้วงกลมลงมา มีอักษรภาษาอังกฤษว่า TTBA และด้านล่างอีกหนึ่งบรรทัดมีข้อความภาษาไทยว่า สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

- สำนักงานสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ตั้งอยู่ที่ 286 การกีฬาแห่งประเทศไทย อาคารราชมิ่งคลาสสิคพลาซ่า ห้อง 209-210 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240 และ เลขที่ 210/95 ถนนพัฒนาการ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร 10250
  - เป็นสมาชิกของคณะกรรมการ โอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
  - เป็นสมาชิกของการกีฬาแห่งประเทศไทย
  - เป็นสมาชิกของสหพันธ์กีฬาโบว์ลิ่งระหว่างประเทศแห่งโลก ซึ่งมีชื่อว่า FEDERATION INTERNATIONALE DES QUILLERUS (FIQ)
    - เป็นสมาชิกสหพันธ์กีฬาโบว์ลิ่งแห่งภาคพื้นเอเชีย ซึ่งมีชื่อว่า ASIAN BOWLING FEDERATION (ABF)
    - เป็นสมาชิกสหพันธ์โบว์ลิ่งโลก ซึ่งมีชื่อว่า WORLD TENPIN BOWLING ASSOCIATION (WTBA)

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ปรีชา พงษ์เพ็ง (2537) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการ 18 ฝ่ายและคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา 23 ชนิดกีฬา มีความเห็นตรงกันว่าการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สนองตอบวัตถุประสงค์การจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ และมีความเห็นว่าการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีปัญหาในด้านการจัดสรรงบประมาณและยานพาหนะในการดำเนินการ ในการวางแผนกรรมการไม่ได้ศึกษาความพร้อมของทรัพยากรในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และไม่มีการประเมินผลการทำงานระหว่างการดำเนินการเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานตามแผนงานและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ส่วนปัญหาด้านการจัดการและปฏิบัติการพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

นพพร เพ็ชรพูล (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพปัญหาในการดำเนินงานของสำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย สาขากฎมณฑล” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพปัญหาในการดำเนินงานของสำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย สาขากฎมณฑล ตามการรับรู้ของหัวหน้าและพนักงานของสำนักงาน ผลการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่ทั้งหมดรับรู้ว่ามีสภาพการดำเนินงานด้านการ

วางแผน การจัดองค์กร การจัดบุคลากร การจัดงบประมาณ สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ การอำนวยความสะดวก การประสานงาน และการรายงานผล อยู่ในระดับดีทุกด้านเจ้าหน้าที่และพนักงานมีการรับรู้เกี่ยวกับสภาพปัญหาในการดำเนินงานของสำนักงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พันรุปรี คาบเงิน (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพปัญหาในการดำเนินงานของสมาคมกีฬาจังหวัด” โดยส่งแบบสอบถามให้กับเลขาธิการกีฬาจังหวัดต่างๆ ทั้ง 43 สมาคมกีฬาจังหวัด และส่งแบบสอบถามให้กับคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาจังหวัดต่างๆ ทั้ง 43 สมาคมกีฬาจังหวัด ผลการวิจัยพบว่า สภาพดำเนินงานโดยรวมของสมาคมกีฬาจังหวัดมีการดำเนินงานอยู่ในระดับดี ปัญหาในการดำเนินงานโดยรวมของสมาคมกีฬาจังหวัดมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์เพียงด้านเดียวที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก และยังพบว่ามีบางรายการบางด้านที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ งบประมาณไม่เพียงพอ จำนวนวัสดุอุปกรณ์ทางการกีฬาไม่เพียงพอ วัสดุอุปกรณ์ของสำนักงานขาดความทันสมัย มีความล่าช้าในการพิจารณางบประมาณ และขาดบุคลากรทางด้านกีฬา สภาพและปัญหาในการดำเนินงานโดยรวมของสมาคมกีฬาจังหวัดในแต่ละภูมิภาคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชลิต เชาววิไลย์ (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬารัฐวิสาหกิจ ครั้งที่ 27” ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้ทราบสภาพและปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬารัฐวิสาหกิจ ครั้งที่ 27 พ.ศ. 2545 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็น คณะกรรมการจัดการแข่งขัน จำนวน 150 คน ผู้ฝึกสอนและผู้ควบคุมทีม จำนวน 240 คน และนักกีฬา จำนวน 350 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 740 คน ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการจัดการแข่งขัน พบว่า สภาพการจัดการแข่งขันกีฬารัฐวิสาหกิจ ด้านบุคลากร มีสภาพอยู่ในระดับมาก ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการ มีสภาพอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬารัฐวิสาหกิจ ด้านบุคลากร มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ผู้ฝึกสอนและผู้ควบคุมทีม พบว่า สภาพการจัดการแข่งขันกีฬารัฐวิสาหกิจ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง นักกีฬา พบว่า สภาพการจัดการแข่งขันกีฬารัฐวิสาหกิจ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการมีสภาพอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬารัฐวิสาหกิจ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

สุพิตร สมานิติ (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนานักกีฬาอาชีพภายใต้การสนับสนุนและส่งเสริมของภาครัฐและเอกชนอย่างเป็นระบบ : กรณีศึกษากีฬาเทนนิสอาชีพและกีฬาฟุตบอลอาชีพ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรค ในการพัฒนานักเทนนิสและนักฟุตบอลเพื่อไปสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพ และเพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนานักเทนนิสและนักฟุตบอลอาชีพภายใต้การสนับสนุนและส่งเสริมของภาครัฐและภาคเอกชนอย่างเป็นระบบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับ การส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนานักกีฬาเทนนิสและกีฬาฟุตบอล ได้แก่ ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม นักกีฬา ผู้ปกครอง ผู้บริหารสมาคมกีฬา สื่อมวลชน ผู้ให้การสนับสนุน ผู้ตัดสิน และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับการพัฒนานักกีฬาของประเทศ ได้แก่ คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ คณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎร นายกสมาคมกีฬาจังหวัด ผู้บริหารจากสำนักงานพัฒนานักกีฬา และนักเทนนิส การตรวจการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวนทั้งสิ้น 80 คน ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหา อุปสรรคในการพัฒนานักเทนนิสและนักฟุตบอลเพื่อไปสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพนั้น จะไปเกี่ยวข้องกับด้านบุคลากร ซึ่งได้แก่ ผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง นักกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้ชม สื่อมวลชน ครูพลศึกษา ด้านงบประมาณ ซึ่งจะเป็นรายได้ผู้ให้การสนับสนุน ด้านวัสดุอุปกรณ์และสนามกีฬา ตลอดจนด้านการบริหารจัดการ ซึ่งจะไปเกี่ยวข้องกับ โครงสร้างขององค์กรกีฬา การบริหารจัดการภายในองค์กร และการจัดการแข่งขัน

สัญญา รัตนไพวงษ์ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อการชมกีฬามวยไทย” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวนานาชาติและชาวเอเชียที่มีต่อการชมกีฬามวยไทย ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับกีฬามวยไทยอยู่ในระดับมาก จากเพื่อน ญาติ บุคคลที่รู้จัก ด้านความรู้และประวัติความเป็นมาของกีฬาไทยพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ตัดสินใจชมกีฬามวยไทย เพราะเห็นว่า มวยไทยเป็นศิลปะป้องกันตัวและเป็นศิลปะการต่อสู้ที่น่าสนใจ สามารถเสริมสร้างสมรรถภาพร่างกายได้ดี และกีฬามวยไทยสามารถพัฒนาสู่ระดับนานาชาติได้ เพราะกีฬามวยไทยเป็นการต่อสู้ที่ใช้วิถีเป็นอาวุธที่สวยงาม ในด้านความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวเอเชียเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในด้านการรับรู้ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับกีฬามวยไทย ด้านความรู้และประวัติความเป็นมาของกีฬามวยไทย ด้านความคิดเห็นในการชมกีฬามวยไทย ด้านประโยชน์และความคิดเห็นหลังการชมกีฬามวยไทย เช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวชาวนานาชาติเพศชายและเพศหญิงก็มีความแตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวนานาชาติเพศชายและนักท่องเที่ยวชาวเอเชียเพศชาย ไม่มีมีความแตกต่างกันในระดับนัยสำคัญ .05

นนชัย ศานติบุตร (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอรูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย ผลการวิจัย ได้แก่ การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทยที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยในปัจจุบัน เป็นรูปแบบที่ครอบคลุมและสอดคล้องกับการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ความเป็นมา ส่วนที่ 2 รูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย ประกอบด้วย แนวคิดหลักการ วัตถุประสงค์ สภาวะแวดล้อมฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย รูปแบบของหน้าที่การบริหารจัดการฟุตบอลอาชีพ 4 ด้าน ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม และรูปแบบของการดำเนินงานตามปัจจัยหลักความสำเร็จฟุตบอลอาชีพ 11 ด้าน ได้แก่ นโยบายและการส่งเสริมของรัฐ องค์กรหลักฟุตบอลอาชีพ (สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย คณะกรรมการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ สโมสรฟุตบอลอาชีพ) การจัดการแข่งขัน นักฟุตบอลอาชีพ บุคลากรฟุตบอลอาชีพ(ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน) ความนิยมและแฟนคลับ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก รายได้ธุรกิจและสิทธิประโยชน์ สื่อเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ กฎหมาย(กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ) และสวัสดิการ ส่วนที่ 3 การนำรูปแบบไปใช้ ส่วนที่ 4 เงื่อนไขข้อจำกัดของรูปแบบ

สิรินกานต์ ผ่องประเสริฐ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความต้องการส่วนผสมทางการตลาดของผู้ชมฟุตบอลไทยแลนด์ พรีเมียร์ลีก” วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาความต้องการส่วนผสมทางการตลาดของผู้ชมฟุตบอลไทยแลนด์ พรีเมียร์ลีกและเปรียบเทียบความต้องการส่วนผสมทางการตลาดของผู้ชมฟุตบอลไทยแลนด์ พรีเมียร์ลีกระหว่างเพศชายและเพศหญิง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคือผู้ชมการแข่งขันฟุตบอลจำนวน 480 คน จากสนามสโมสรทีมเหย้า 16 สโมสร ผลการวิจัยพบว่า

1. ความต้องการส่วนผสมทางการตลาดผู้ชมฟุตบอลไทยแลนด์ พรีเมียร์ลีกโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านสถานที่ให้บริการในเรื่องมีร้านจำหน่ายของที่ระลึกมีความต้องการอยู่ในระดับน้อย

2. การเปรียบเทียบความต้องการส่วนผสมทางการตลาดของผู้ชมฟุตบอลไทยแลนด์ พรีเมียร์ลีก ระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่าเพศชายและเพศหญิงมีความต้องการส่วนผสมทางการตลาดโดยรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นความต้องการด้านกระบวนการให้บริการในเรื่องมีโทรทัศน์วงจรปิดสำหรับย้อนภาพการยิงประตูและการเล่นช่วงที่สำคัญ ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพในเรื่องจัดบริเวณที่พักผ่อนสำหรับผู้เข้าชม และเรื่องปรับปรุงอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมให้สะอาด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รัชณี ขวัญบุญจัน (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัจจัยความสำเร็จของกีฬาโบว์ลิ่งที่เป็นความหวังของประเทศไทย” วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยความสำเร็จของกีฬา

โบว์ลิ่งโดยอาศัยหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา ทั้งเชิงปริมาณจากการตอบแบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญ และเชิงคุณภาพจากการอภิปรายกลุ่มย่อย ผลการวิจัยพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญของกีฬาโบว์ลิ่ง เห็นว่า ระบบการฝึกซ้อมและการโค้ช มีความสำคัญมากที่สุดในการพัฒนานักกีฬาโบว์ลิ่ง และพบว่าวิทยาศาสตร์การกีฬามีความสำคัญมากที่สุดในกีฬาโบว์ลิ่ง คือ สาขาสรีรวิทยาการกีฬา และสมรรถภาพทางกายที่จำเป็นมากที่สุดของนักกีฬา คือ พลังของกล้ามเนื้อ และความสัมพันธ์ของสายตา มือ และเท้า ในขณะที่นักกีฬาโบว์ลิ่งที่ดีจะต้องมีความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งถือเป็นสมรรถภาพทางจิตที่สำคัญที่สุด นอกจากนี้ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญที่สุดของกีฬาโบว์ลิ่งคือ การบริหารงานของสมาคมที่ไม่มีโครงสร้างการบริหารที่ดี ไม่มีนโยบายบริหารที่ชัดเจน และที่สำคัญมากอีกอย่างหนึ่งคือการเข้าไปมีบทบาทในสหพันธ์กีฬานานาชาติ นอกจากนี้ประเทศไทยคัดเลือกนักกีฬาโบว์ลิ่งจากผลการแข่งขัน แต่ไม่คำนึงถึงสมรรถภาพทางกาย และสมรรถภาพทางจิต ซึ่งนักกีฬาโบว์ลิ่งที่ประสบความสำเร็จได้ จะต้องมีความมุ่งมั่นและมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจึงจะประสบความสำเร็จได้

งานวิจัยต่างประเทศ

คิคุลิส (Kikulis, 1992) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปลี่ยนแปลงด้านกลยุทธ์ในการจัดรูปแบบองค์กรขององค์กรกีฬาระดับชาติ” วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เป็นการทำความเข้าใจลักษณะหรือการเปลี่ยนแปลงด้านกลยุทธ์ในการจัดรูปแบบขององค์กรกีฬาระดับชาติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้ จึงแบ่งการศึกษาครั้งนี้เป็น 3 ส่วนที่เป็นอิสระต่อกันแต่ก็มีส่วนเกี่ยวข้องกันด้วย

ส่วนแรกเป็นการศึกษาทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่เกี่ยวกับ โครงสร้างขององค์กรกีฬาสัมครเล่นในแคนาดา ซึ่งทำให้ได้ข้อสังเกตที่แสดงให้เห็นถึงการเตรียม ค่านิยม และรูปแบบโครงสร้างองค์กรขององค์กรกีฬาระดับชาติส่วนใหญ่มีการระบุถึงรูปแบบโครงสร้าง 3 รูปแบบคือ แบบโต๊ะอาหาร แบบห้องพัก และแบบสำนักงานบริหาร ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือการชี้แนะการวิเคราะห์รูปแบบองค์กรและรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงที่มีอยู่ในองค์กรกีฬาระดับชาติกลุ่มหนึ่ง

ส่วนที่สอง เป็นการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงรูปแบบขององค์กรในองค์กรกีฬาระดับชาติ 36 แห่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ Quadrennial Planning Program ระหว่างปี 1984-1988 จากรูปแบบโครงสร้าง 3 รูปแบบดังกล่าวแต่ละรูปแบบถูกกำหนดรูปแบบสำหรับอ้างอิงถึง 3 ประการ คือ ความชำนาญเฉพาะด้าน ความเป็นมาตรฐาน และการตัดสินใจ มีการกำหนดเค้าโครงร่างของรูปแบบต่างๆ เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการประเมิน ความหลากหลายของรูปแบบองค์กรและรูปแบบการเปลี่ยนแปลงใน 3 ช่วงเวลา คือ ปี 1984 ปี 1986 และปี 1988 องค์กรกีฬาแห่งชาติเปลี่ยนไปใน 2 แนวทาง คือ เปลี่ยนไปสู่แบบห้องพัก และแบบสำนักงานบริหาร องค์กรกีฬาแห่งชาติมีการ

เปลี่ยนแปลงไปตามรูปแบบของการเปลี่ยนแปลง 5 แบบ (คือ แบบเฉื่อย แบบเข้ามารวมกัน แบบกำหนดจุดมุ่งหมายใหม่ แบบเปลี่ยนทิศทาง แบบไม่แก้ปัญห) และการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการตัดสินใจ ถูกจำกัดอยู่เฉพาะองค์กรต่างๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบกำหนดจุดมุ่งหมายใหม่ในทิศทางที่มุ่งไปสู่รูปแบบสำนักบริหาร

ส่วนที่สาม เป็นการศึกษาการเปลี่ยนแปลงในด้านโครงสร้างการตัดสินใจสำหรับองค์กรกีฬาแห่งชาติทั้ง 36 แห่ง การวิเคราะห์การตัดสินใจพบว่ามีมิติต่างๆ คือ การทำให้เป็นรูปแบบเส้นทางการตัดสินใจในระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจ และความตั้งใจในการตัดสินใจ มีความสำคัญมากกว่าหัวข้อของการตัดสินใจเมื่อพยายามที่จะเข้าใจโครงสร้างของการตัดสินใจของรูปแบบโครงสร้างแบบต่างๆ ขององค์กรกีฬาแห่งชาติ รูปแบบสำนักงานบริหารมีลักษณะของความตั้งใจการตัดสินใจนั้นคือ นาโดยมีอาชีพและช่วยเหลือโดยอาสาสมัคร โครงสร้างการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงไปตามหัวข้อ และการเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างจะเกิดควบคู่กันไปกับการเปลี่ยนแปลงด้านการตัดสินใจ แต่เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญๆ แล้วก็แสดงให้เห็นว่าความตั้งใจของการตัดสินใจจากอาสาสมัครผู้มีโอกาสไม่ได้เกิดขึ้นในช่วงของการเปลี่ยนแปลงระยะเวลา 4 ปีแต่อย่างใด

ชูนเมคเกอร์ (Shoonmaker, 1981) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การจัดโครงการการแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาลัยในวิทยาลัยคริสเตียนที่คัลลิส” โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้จัดการโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยคริสเตียนตอนกลางของแอตแลนติกและฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นสมาชิกสมาคมกีฬาวินวิทยาลัยคริสเตียนแห่งชาติ ผลการวิจัยพบว่ากระบวนการบริหารและดำเนินการกิจกรรมการแข่งขันกีฬาวินวิทยาลัยไม่ยึดถือหลักการต่างๆ มากนักและการสนับสนุนหลักการให้ได้ผลนั้นอยู่ที่ประสานงานที่ดี สำหรับสมาคมกีฬาวินวิทยาลัยคริสเตียนแห่งชาติไม่ให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันระหว่างวิทยาลัยคริสเตียนขนาดเล็กเท่าที่ควร

เชลลาดูไร และ แฮกเกอร์ตี้ (Chelladurai & Haggerty, 1991) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การประเมินประสิทธิภาพองค์กรขององค์กรกีฬาระดับชาติแคนาดา” วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ตามการรับรู้ของผู้บริหารองค์กรกีฬาระดับชาติแคนาดา ระหว่างประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กร การตัดสินใจและความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ความพึงพอใจของผู้บริหาร และการให้คะแนนกีฬาแคนาดาขององค์กรกีฬาระดับชาติแคนาดาในด้านประสิทธิภาพสูง กีฬาในประเทศและหมวดหมู่ผสม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือ อาสาสมัครจำนวน 153 คน ผู้เชี่ยวชาญในการบริหารงานจำนวน 84 คน จาก 51 องค์กรกีฬาระดับชาติในออตตาวา โดยจัดอยู่ในพื้นฐานของกลุ่มสถานภาพการทำงาน (อาสาสมัคร และ ผู้เชี่ยวชาญ) และสถานภาพโอลิมปิก (โอลิมปิก และ ไม่ใช่โอลิมปิก) ผลการวิจัย พบว่า ใน 4 กลุ่มสถานภาพไม่มีความแตกต่างกันใน

ด้านความพึงพอใจในหน้าที่การงาน ผู้บริหารที่เป็นอาสาสมัครมีความเห็นในการดำเนินงานขององค์กรกีฬาระดับชาติดีกว่าผู้เชี่ยวชาญในการบริหารงาน ด้านการตัดสินใจและด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลอยู่ในระดับที่ดีขึ้นซึ่งมีความสัมพันธ์กันกับความพึงพอใจในหน้าที่การงาน ส่วนด้านการให้คะแนนกีฬาแคนาดาและความพึงพอใจในหน้าที่การงานของผู้บริหารหรือการรับรู้ของประสิทธิภาพการดำเนินงานมีความสัมพันธ์น้อยที่สุด

ราสเซอร์ (Rascher, 1996) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “รูปแบบของลิกกีฟอาชีพ” วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้พิจารณาจากหลายบริษัทเพื่อตรวจสอบทางเลือกการใช้แรงงานของแต่ละบริษัท ซึ่งเป็นปัจจัยหลักของการผลิต และทางเลือกของกลุ่มบริษัทจากส่วนแบ่งรายได้และนโยบายเงินเดือนทั้งในรูปแบบของการเพิ่มผลกำไรและรูปแบบของการเพิ่มผลประโยชน์ ผลการวิจัยพบว่าประเด็นแรก ผลของการตัดสินใจในประเด็นของตลาดแรงงาน เช่น การสำรวจการกระจายความสามารถและค่าจ้างแรงงาน นวัตกรรมและความมั่นคงของบริษัทถูกกล่าวถึงโดยเฉพาะเรื่องโอกาสในการยอมรับการใช้นโยบายขององค์กร ประเด็นที่สอง ผลของการตรวจสอบการจำกัดช่องว่างของเงินเดือน (ตั้งแต่ระดับ ไม่มีความสัมพันธ์กัน-สัมพันธ์กันเป็นบางส่วน-สัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์) ข้อตกลงร่วมกันของรายได้ที่เหมาะสมและระดับเงินเดือนที่พบโดยทั่วไปจะเป็น 100% และ 0% ตามลำดับ จากมุมมองของเจ้าของกิจการ พบว่าค่าจ้างจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของส่วนแบ่งรายได้และลดลงในระดับเงินเดือน

เซ็ง (Cheng, 1993) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การประเมินสมรรถนะในการจัดการกีฬาสำหรับประเทศสาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)” วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เป็นการกำหนดสมรรถนะต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการจัดการองค์กรกีฬาให้ได้ผลดี และถ่ายทอดทักษะและความรู้ที่จำเป็นต่อการเป็นผู้นำและการจัดการกีฬาสู่หลักสูตรการศึกษาของไต้หวัน ผลการวิจัยพบว่า

- 1) สมรรถนะทางวิชาชีพสำหรับผู้จัดการกีฬาในไต้หวันเรียงลำดับจากสูงลงมาต่ำ มีดังนี้
  - ก. ความรู้เกี่ยวกับกีฬา
  - ข. มนุษยสัมพันธ์
  - ค. การพูดต่อสาธารณชน
  - ง. การจัดการด้านบุคคล
  - จ. การเขียน
  - ฉ. การจัดการด้านการเงิน
  - ช. สมรรถภาพส่วนบุคคล
  - ซ. การจัดการด้านกีฬา
  - ฅ. อื่นๆ

2) การศึกษาสำหรับผู้จัดการกีฬาในได้หวั่นที่เป็นด้านสำคัญ 10 อันดับแรกคือ

- ก. การบริการการกีฬา
- ข. การวางแผนและการจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
- ค. การใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์
- ง. การบาดเจ็บจากการกีฬา
- จ. การจัดการด้านบุคคล
- ฉ. การจัดการ
- ช. การจัดการ โปรแกรมสำหรับนันทนาการและกีฬาเยาวชน
- ซ. การสื่อสารระหว่างบุคคล
- ฌ. การตัดสินใจกีฬา
- ญ. การสอนกิจกรรมกีฬา

3) มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่าง ผู้อำนวยการกีฬา ตัวแทนการกีฬา องค์กรควบคุมระดับชาติ และการกีฬาอาชีพ ในแง่ของการจัดการกีฬาในด้าน

- ก. ด้านที่ศึกษามา
- ข. องค์กรที่ทำหน้าที่เป็นสถานที่ฝึกสำหรับนักศึกษาปริญญาโท
- ค. จำนวนชั่วโมงรวมสำหรับการฝึกงาน
- ง. หน้าที่หลักของผู้จัดการกีฬา
- จ. การรับรองวุฒิสำหรับผู้จัดการกีฬา

เบคอนและพิตซ์ฟอร์ด (Bacon & Pitchford, 2000) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การพัฒนากีฬาและภาครัฐบาล : กรณีของสมาคมลอนโบว์ลส” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจผลงานของภาครัฐในการพัฒนากีฬาลอนโบว์ลสจากจุดเริ่มต้นและสิ้นสุดในศตวรรษที่ 20 ซึ่งมีคำถามในการศึกษาอยู่ 4 คำถาม คือ

คำถามที่ 1 เหตุใดภาครัฐจึงมีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาข้อกำหนดกีฬาลอนโบว์ลสนี้

คำถามที่ 2 ฝ่ายบริหารท้องถิ่นได้จัดการข้อกำหนดนี้เพื่ออำนวยความสะดวกมากขึ้นแก่ประชาชนอย่างไร

คำถามที่ 3 อะไรคือสิ่งที่เป็นผลกระทบของการพัฒนาข้อกำหนดกีฬาลอนโบว์ลสนี้

คำถามที่ 4 อะไรคือมรดกของผู้ริเริ่มทางการเมืองที่มุ่งเน้นการตลาดที่เกี่ยวข้องกับยุคเทคโนโลยีจนถึงปัจจุบันในฐานะที่มีโอกาสได้รับผลกระทบจากการส่งเสริมให้ประชาชนในวงกว้างมีส่วนร่วมในกีฬาลอนโบว์ลสนี้

คำถามเหล่านี้มีความสำคัญต่อ 4 เหตุผล ดังนี้คือ ประการแรก แม้ว่าความเป็นจริงที่ว่าการเล่นลอนโบว์ลสเป็นกีฬาที่มีความนิยมกว้างขวางที่สุดหลังจากการตกปลาและเล่นฟุตบอลข้อกำหนดภาครัฐบาล และการจัดการกีฬาก็ยังไม่ทำให้มีระบบทางประวัติศาสตร์และการวิเคราะห์บริบท ประการที่สอง ลอนโบว์ลสไม่ใช่กีฬาที่เล่นต่อเนื่องและด้วยเหตุนี้ทำให้สามารถเล่นได้โดยผู้ที่มีการเคลื่อนไหวที่จำกัดขอบเขต ฉะนั้นจึงเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมจากคนวัยกลางคนขึ้นไปซึ่งเป็นส่วนสำคัญจากรายการละครกีฬาของกลุ่มคนเหล่านี้ นอกจากนั้น ลอนโบว์ลสเป็นหนึ่งในกีฬาที่สามารถสนุกได้บนความเท่าเทียมกันทั้งเพศชายและเพศหญิงในวัยเกษียณ ในปีที่ผ่านมาได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นด้วย World and Commonwealth Games และการรายงานข่าวที่เพิ่มขึ้นส่วนมากผู้เล่นกีฬาลอนโบว์ลสจะอยู่ในช่วงอายุกลางคนหรือช่วงปลายวัยกลางคน โดยร้อยละ 61 มีอายุมากกว่า 45 ปี ประการที่สาม ผลของการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจ้างงานและโครงสร้างอายุประชากรเพื่อต้องการสร้างความเข้าใจอย่างเร่งด่วนต่อการริเริ่มด้านนโยบายสังคมซึ่งจะส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเล่นกีฬา ดังนั้นในปี 1991 ประชากรของสหราชอาณาจักรมี 57.8 ล้านคน และคาดกันว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 62.1 ล้านคนในปี 2031 ในจำนวนประชากรร้อยละ 28.6 มีอายุ 40-64 ปี และร้อยละ 15.7 มีอายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไป ในทวีปยุโรปจำนวนประชากรที่มีอายุมากกว่า 60 ปี มีประมาณ 113.5 ล้านคน ซึ่งเป็นจำนวนเกือบ 1 ใน 3 ของประชากรทั้งทวีป ประการที่สี่ ความสำคัญของนโยบายสังคมในกีฬาที่ชัดเจนจะต้องปรับให้ตรงกับเปลี่ยนแปลงของประชากรอย่างมีนัยสำคัญ สรุปผลการวิจัยได้เสนอแนะว่า ประชากรผู้สูงอายุซึ่งมีการรักษาความสม่ำเสมอในการออกกำลังกายเป็นประจำมีสุขภาพดีและทำให้ความต้องการในการใช้บริการสถานที่ให้บริการด้านสุขภาพน้อยลงการเล่นลอนโบว์ลสไม่เพียงแต่เป็นการอำนวยความสะดวกในการออกกำลังกายแต่ยังช่วยให้ผู้คนได้มีส่วนร่วมต่อชมรม สังคม และหลีกเลี่ยงการอยู่โดดเดี่ยวและการเกิดภาวะซึมเศร้าซึ่งจะมาพร้อมกับความชราและการสูญเสียคนรัก

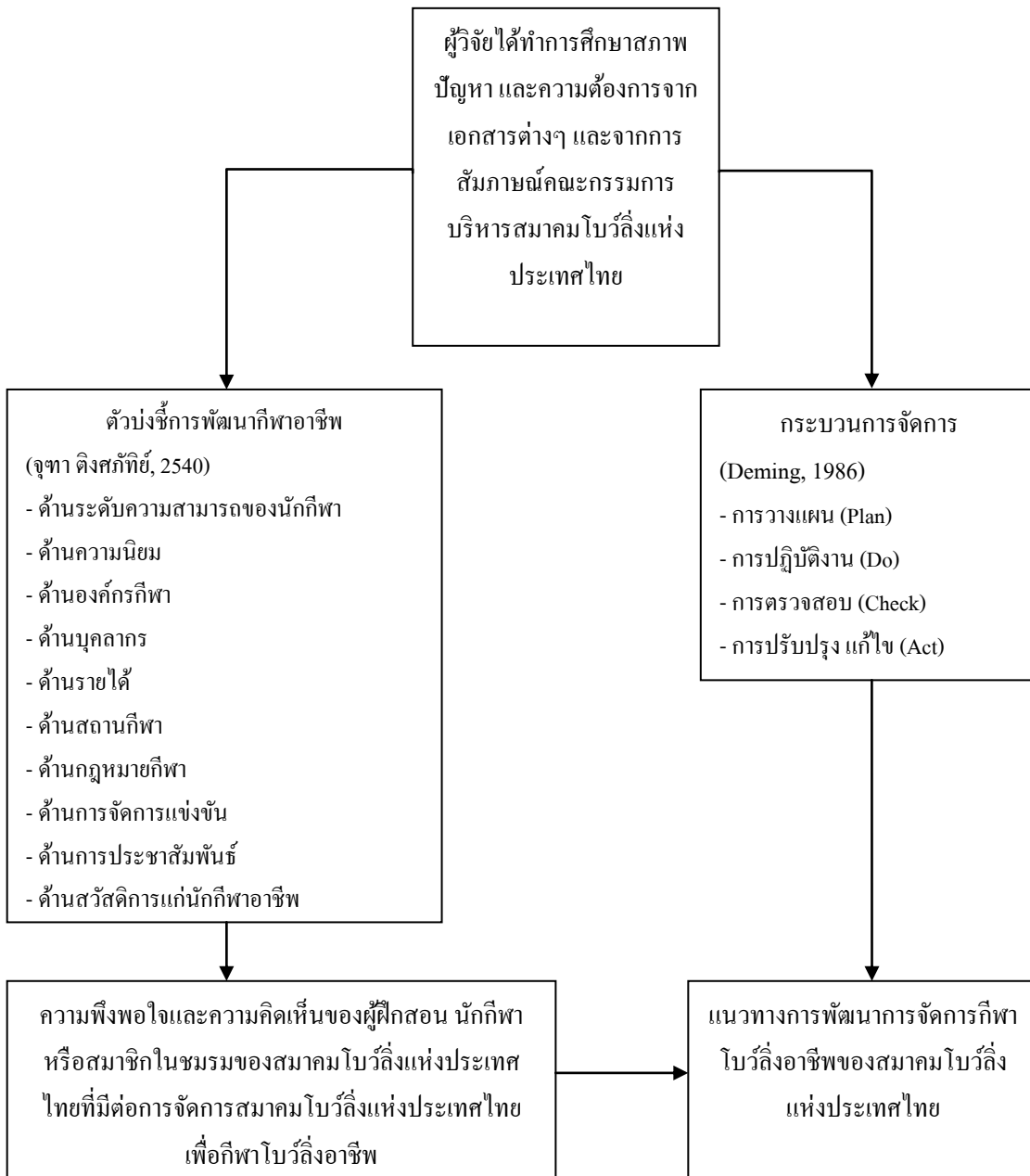
กวินเนอร์ และ สวอนสัน (Gwinner & Swanson, 2003) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “รูปแบบของการแสดงตัวผู้คลั่งไคล้ : ตัวแปรและผลการสนับสนุน” วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้คือ เพื่อตรวจสอบผลกระทบของการแสดงตัวผู้คลั่งไคล้ 4 เหตุผลในการสนับสนุนที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน คือ การรับรู้ของผู้สนับสนุน ทศนคติเกี่ยวกับการสนับสนุน การอุปถัมภ์สนับสนุน และความพึงพอใจต่อการสนับสนุน นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับการระบุในวรรณกรรม ผู้วิจัยได้ตรวจสอบชื่อเสียงของบุคคล ขอบเขตที่เกี่ยวข้อง และสมาคมของผู้คลั่งไคล้เพื่อทำนายการระบุ

กลุ่มผู้ชมกีฬา ผลการวิจัยพบว่า การใช้ต้นแบบโครงสร้างสมการการค้นหาค่าข้อเสนอสนับสนุนการสรุปสมมติฐานซึ่งบ่งชี้ผู้คลั่งไคล้สูง ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงการคาดเดาผลของการสนับสนุน นอกจากนี้ ยังพบว่า การตรวจสอบบุคคลอาจช่วยในการทำนายตัวผู้คลั่งไคล้ได้ การค้นพบของผู้วิจัยจะกล่าวถึงการนำเสนอผลกระทบการบริหารจัดการและให้มีทิศทางการทำงานในอนาคต

เบามันน์ (Baumann, 2009) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “โบว์ลิงในฮาวาย : การตรวจสอบประสิทธิภาพของกีฬาตามกลยุทธ์การท่องเที่ยว” โดยใช้ข้อมูลเครื่องบินขาเข้ารายวันจากกรมพัฒนาธุรกิจ เศรษฐกิจ และการท่องเที่ยวของฮาวายเพื่อตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงในการท่องเที่ยวสุทธิสำหรับการแข่งขันกีฬารายการต่างๆ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า มี 3 รายการที่มีผลกระทบเชิงบวกสุทธิอย่างมีนัยสำคัญ คือ โฮโนลูลู มาราธอน คนเหล็กไตรกีฬา และโบว์ลิงอาชีพ ผู้วิจัยคาดว่ารายการโฮโนลูลูได้ดึงดูดประชากรขาเข้าสุทธิจำนวน 2,183-6,519 คน รายการโบว์ลิงอาชีพได้ดึงดูดประชากรขาเข้าสุทธิจำนวน 5,596-6,726 คน และในรายการคนเหล็กไตรกีฬาได้ดึงดูดประชากรขาเข้าสุทธิจำนวน 1,880-3,583 คน โดยรวมทั้งหมด รายการแข่งขันเหล่านี้ได้สร้างผลกระทบทางเศรษฐกิจของรัฐฮาวาย ทั้งๆ ที่ข้อเท็จจริงที่ว่ารัฐใช้งบประมาณเกือบสองในสามของงบประมาณการท่องเที่ยวและกีฬาในลักษณะของรายการโบว์ลิงอาชีพ ในขณะที่ส่วนหนึ่งของการใช้จ่ายนั้นเป็นส่วนหนึ่งของรายการคนเหล็กไตรกีฬาและไม่ใช้งบประมาณสำหรับรายการโฮโนลูลูมาราธอน สรุปผลการวิจัยได้ว่า ทั้ง 3 รายการแข่งขันไม่สามารถอ้างได้ว่าการดึงดูดจำนวนผู้โดยสารขาเข้าสุทธิการสนับสนุนและการแข่งขันกีฬารายการอื่นๆ ไม่สามารถระบุผลกระทบต่อนักท่องเที่ยวขาเข้าได้เลย

สมิทและเวสเตอร์บีก (Smith & Westerbeek, 2004) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ศึกษาการปฏิบัติการจัดการกีฬาอาชีพในประเทศออสเตรเลีย” โดยใช้การอภิปรายกลุ่ม โดยให้สมมติฐานว่านักเรียนถูกสมมติให้เป็นมืออาชีพ ผลของการอภิปรายได้ถูกดำเนินการโดยเกี่ยวข้องกับจัดการกีฬาอาชีพในประเทศออสเตรเลีย ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของการวิจัยนี้ไม่มีการโต้แย้งและได้สอบถาม 3 ประเด็น คือ ประเด็นแรกเพื่อทบทวนทัศนคติที่ได้รับการยอมรับของวิชาชีพและมีอาชีพ ประเด็นที่สองเพื่อพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงที่อาจจำเป็นต้องนำไปใช้ปรับใช้กับสภาพปัจจุบัน และประเด็นที่สามเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความหมายของคำนิยามสำหรับการศึกษาการจัดการกีฬาอาชีพในประเทศออสเตรเลีย ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้สรุปความหมายที่ครอบคลุมถึงการประกอบอาชีพ ศักยภาพ และพฤติกรรม นอกจากนี้ยังพบจุดอ่อนหลายแห่งในหลักสูตรทั่วไปของออสเตรเลีย รวมทั้งหลักในการปฏิบัติต่างๆ ไปและการขาดหลักจริยธรรมในวิชาชีพ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงาน ตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) คือ การสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการ และเพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย โดยมีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. กลุ่มคณะกรรมการบริหารงานสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. 2553-2554 จำนวน 23 คน
2. ผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพในสังกัดของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. 2553-2554 จำนวน 50 คน
3. นักกีฬาและสมาชิกในชมรมของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. 2553-2554 จำนวน 1,450 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ

1. กลุ่มผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ กลุ่มคณะกรรมการบริหารงานสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2553-2554 โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ กรรมการและฝ่ายกิจกรรมพิเศษ 1 คน กรรมการและฝ่ายพัฒนาเยาวชน 1 คน กรรมการและฝ่ายจัดการแข่งขัน 1 คน กรรมการและฝ่ายประสานงาน 1 คน เลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการ 1 คน รวมทั้งหมด 5 คน
2. กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้ฝึกสอน นักกีฬาและสมาชิกในชมรมของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย จำนวนโดยประมาณ 1,500 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร

ของ ทาโร ยามาเน (Taro Yamane, 1973 อ้างถึงใน ยุทธ ไทยวรรณ, 2545) มาคำนวณเพื่อหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีสูตรที่ใช้ในการคำนวณดังนี้

$$\begin{aligned} \text{จากสูตร} \quad n &= \frac{N}{1 + N(e)^2} \\ \text{เมื่อกำหนดให้} \quad n &= \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง} \\ N &= \text{ขนาดของประชากร} \\ e^2 &= \text{ความคลาดเคลื่อนของประชากรที่} \\ &\quad \text{ยอมรับได้ที่ระดับ .05} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าในสูตร} \quad n &= \frac{1500}{1 + 1500(0.05)^2} \\ &= 315.79 \end{aligned}$$

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบช่วงชั้นอย่างมีสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) เพื่อหาจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ได้ผลคือ ผู้ฝึกสอนจำนวน 12 คน จากจำนวน 50 คน และนักกีฬาและสมาชิกในชมรมของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยจำนวน 338 คน จากจำนวน 1,450 คน โดยมีวิธีการแบ่งสัดส่วนตามช่วงชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ผู้ฝึกสอน} \quad (50 / 1500) \times 350 &= 11.66 \text{ หรือ } 12 \text{ คน} \\ \text{นักกีฬาและสมาชิก} \quad (1450 / 1500) \times 350 &= 338.33 \text{ หรือ } 338 \text{ คน} \end{aligned}$$

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถาม 1 ชุด และแบบสัมภาษณ์ 1 ชุด ดังนี้

1. แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist)

ส่วนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานตามตัวบ่งชี้การพัฒนานักกีฬาเพื่อการอาชีพ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 4 อันดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมดังนี้

1. ด้านระดับความสามารถของนักกีฬา (Performance level)
2. ด้านความนิยม (Sport popularity)
3. ด้านองค์กรกีฬา (Sport organization)
4. ด้านบุคลากร (Personnel)

5. ด้านรายได้ (Income)
6. ด้านสถานกีฬา (Sport facilities)
7. ด้านกฎหมายกีฬา (Sport law)
8. ด้านการจัดการแข่งขัน (Competition organization)
9. ด้านการประชาสัมพันธ์ (Public relations)
10. ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ (Welfare for professional sport)

ส่วนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended)

2. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เวลา สถานที่ และรายละเอียดต่างๆ ในการสัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 สภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย 10 ด้าน คือ

1. ด้านระดับความสามารถของนักกีฬา (Performance level)
2. ด้านความนิยม (Sport popularity)
3. ด้านองค์กรกีฬา (Sport organization)
4. ด้านบุคลากร (Personnel)
5. ด้านรายได้ (Income)
6. ด้านสถานกีฬา (Sport facilities)
7. ด้านกฎหมายกีฬา (Sport law)
8. ด้านการจัดการแข่งขัน (Competition organization)
9. ด้านการประชาสัมพันธ์ (Public relations)
10. ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ (Welfare for professional sport)

ส่วนที่ 3 สภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับกระบวนการจัดการ (PDCA) 4 ด้าน คือ

1. ด้านการวางแผน (Plan)
2. ด้านการปฏิบัติ (Do)
3. ด้านการตรวจสอบ (Check)
4. ด้านการปรับปรุง (Act)

3. ขั้นตอนดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาประเด็นข้อคำถามที่ต้องการคำตอบจากหัวข้อเรื่องที่จะทำการศึกษาและวิจัย
2. ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย
3. สร้างกรอบแนวความคิดเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยโดยนำมาประมวลเข้ากับตัวบ่งชี้เพื่อการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์
4. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุงให้เหมาะสม
5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุงแล้ว นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540) ได้ค่าของแบบสอบถามเท่ากับ 0.98
6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกมาเป็นตัวแทนจำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990) โดยกำหนดค่าความเที่ยงตั้งแต่ระดับ 0.7 ขึ้นไป (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2543) ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาเท่ากับ 0.95
7. นำแบบสอบถามที่ได้ทดลองแล้วมาปรับปรุงด้านสำนวนภาษาให้ชัดเจนและเข้าใจง่าย ตลอดจนรูปแบบการจัดพิมพ์แบบสอบถาม แล้วนำแบบสอบถามไปใช้ในการวิจัยต่อไป
8. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องจำนวน 5 ท่าน ทำการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำแบบสัมภาษณ์ไปปรับปรุง แก้ไข ให้เกิดความถูกต้อง ความชัดเจนและความเหมาะสม แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบใหม่จนเกิดความสมบูรณ์ก่อนสัมภาษณ์จริง
9. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง
10. นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ และแปลผลข้อมูล

11. นำผลการวิเคราะห์ที่ได้จากแบบสอบถาม โดยพิจารณาจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดหรือใกล้เคียง แบบสัมภาษณ์ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 และแผนยุทธศาสตร์สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559 มาวิเคราะห์และสรุปเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดการ แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน แสดงความคิดเห็นถึงความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาการจัดการ แล้วนำเสนอแนวทางแต่ละด้าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำตามขั้นตอนและรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถาม

1. ผู้วิจัยทำหนังสือแนะนำตัวเพื่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยเพื่อขอทำการเก็บข้อมูล
2. จัดเตรียมแบบสอบถามให้พร้อมที่จะทำการเก็บข้อมูล โดยมีหมายเลขลำดับของแบบสอบถามทุกชุดและเขียนกำกับในชุดที่ผู้ฝึกสอนตอบแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองส่วนหนึ่งและมีผู้ช่วยเก็บข้อมูลอีกส่วนหนึ่ง และรับคืนด้วยตนเอง

ตารางที่ 1 ตารางรายละเอียดการเข้าเก็บรวบรวมข้อมูล

วัน / เดือน / ปี	เวลา	สถานที่
6 ธันวาคม 2555	19.00-20.00	SF Strike Bowl งามวงศ์วาน
7 ธันวาคม 2555	20.00-22.00	SF Strike Bowl งามวงศ์วาน
10-16 ธันวาคม 2555	12.00-20.00	Bully Bowl กาดสวนแก้ว จ.เชียงใหม่
27 มกราคม 2556	17.00-20.00	Blu-O Rhythm & Bowl แคราย
2 กุมภาพันธ์ 2556	16.00-18.00	Blu-O Rhythm & Bowl รัชโยธิน

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์

การรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เพื่อใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-structured Interview) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ทั้งนี้ได้ทำการสัมภาษณ์กลุ่มคณะกรรมการบริหารสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ได้แก่ กรรมการและฝ่ายกิจกรรมพิเศษ 1 คน กรรมการและฝ่ายพัฒนาเยาวชน 1 คน กรรมการและฝ่ายจัดการแข่งขัน 1 คน กรรมการและฝ่ายประสานงาน 1 คน เลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการ 1 คน จำนวนรวมทั้งสิ้น 5 คน เก็บข้อมูลโดยการบันทึกเทปการสนทนาและจดบันทึกตามประเด็นหลักในการสัมภาษณ์

4. การวิเคราะห์ทางสถิติ

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับการบริหารงานตามตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ นำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง กำหนดค่าคะแนนของแบบสอบถามเป็น 4 ระดับ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลที่ได้จากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับพัฒนาการจัดการเพื่อกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพที่มีต่อสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ผู้วิจัยนำมาสรุปวิเคราะห์นำเสนอเป็นประเด็น

ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มีลักษณะเป็นความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยสรุปวิเคราะห์คำสัมภาษณ์ นำเสนอในลักษณะความเรียงในรูปตารางโดยผู้วิจัยสรุปจากผู้ให้สัมภาษณ์ที่ให้ความเห็นสอดคล้องกันตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนา

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ มาวิเคราะห์ และสรุปเป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย เพื่อขอความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิและพิจารณาเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคม

โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย หลังจากผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยแล้ว ผู้วิจัยจะนำมาหาค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์แบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 อันดับ (Rating Scale)

5. เกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ย

ใช้ทฤษฎีของเบสท์ (Best, 1963)

มากที่สุด	ให้คะแนนเป็น	4
มาก	ให้คะแนนเป็น	3
น้อย	ให้คะแนนเป็น	2
น้อยที่สุด	ให้คะแนนเป็น	1

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ซึ่งใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยรายข้อและโดยส่วนรวม โดยใช้เกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ย ดังนี้ (ประคอง กรรมสูตร, 2542)

คะแนน 3.50 – 4.00 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ อยู่ในระดับ “มากที่สุด”

คะแนน 2.50 – 3.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ อยู่ในระดับ “มาก”

คะแนน 1.50 – 2.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ อยู่ในระดับ “น้อย”

คะแนน 1.00 – 1.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ อยู่ในระดับ “น้อยที่สุด”

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเชิงปริมาณจากการตอบแบบสอบถามของผู้ฝึกสอน นักกีฬาและสมาชิกชมรมของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย จำนวน 350 คน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ความเกี่ยวข้องกับกีฬาโบว์ลิ่ง และประสบการณ์เกี่ยวกับกีฬาโบว์ลิ่ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 2

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 3-13

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเพื่อกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพต่อสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ คณะกรรมการบริหารของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย จำนวน 5 คน ดังแสดงในตารางที่ 14-15

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แนวทางจากผลการตอบแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 และแผนยุทธศาสตร์สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยให้ประสบความสำเร็จ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

สัญลักษณ์และคำย่อที่ใช้แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

$\bar{X}$ หมายถึงค่าเฉลี่ย (mean)

S.D. หมายถึงส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเชิงปริมาณจากการตอบแบบสอบถามของผู้ฝึกสอน นักกีฬาและสมาชิกชมรม
ของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย จำนวน 350 คน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้ฝึกสอน นักกีฬาและ
สมาชิกชมรมของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความเกี่ยวข้องกับกีฬาโบว์ลิ่ง

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มตัวอย่าง							
	ผู้ฝึกสอน		นักกีฬา		สมาชิก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ								
ชาย	10	2.86	28	8.00	168	47.99	206	58.85
หญิง	2	0.57	22	6.29	120	34.29	144	41.15
รวม	12	3.43	50	14.29	288	82.82	350	100.00
2. อายุ								
ต่ำกว่า 18 ปี	0	0.00	10	2.86	26	7.43	36	10.29
18-25 ปี	1	0.29	22	6.29	95	27.14	118	33.71
26-35 ปี	4	1.14	9	2.57	99	28.29	112	32.00
36-55 ปี	5	1.43	8	2.29	56	15.99	69	19.72
มากกว่า 56 ปี	2	0.57	1	0.28	12	3.43	15	4.28
รวม	12	3.43	50	14.29	288	82.82	350	100.00

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้ฝึกสอน นักกีฬาและสมาชิกชมรมของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มตัวอย่าง							
	ผู้ฝึกสอน		นักกีฬา		สมาชิก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. ระดับการศึกษา								
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	0.86	19	5.43	49	13.99	71	20.28
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	1	0.29	6	1.71	23	6.57	30	8.57
ปริญญาตรี	6	1.71	23	6.57	204	58.29	233	66.58
สูงกว่าปริญญาตรี	2	0.57	2	0.57	12	3.43	16	4.57
รวม	12	3.43	50	14.29	288	82.82	350	100.00
4. รายได้ต่อเดือน (บาท)								
ต่ำกว่า 10,000	0	0.00	10	2.86	47	13.43	57	16.29
10,001-15,000	3	0.86	6	1.71	53	15.14	62	17.71
15,001-20,000	2	0.57	6	1.71	58	16.57	66	18.86
20,001-30,000	1	0.29	20	5.71	67	18.86	88	25.14
30,001-50,000	3	0.86	7	2.00	48	13.71	58	16.57
มากกว่า 50,001	3	0.86	1	0.29	15	4.57	19	5.43
รวม	12	3.43	50	14.29	288	82.82	350	100.00

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้ฝึกสอน นักกีฬาและสมาชิกชมรมของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มตัวอย่าง							
	ผู้ฝึกสอน		นักกีฬา		สมาชิก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5. ประสบการณ์เกี่ยวกับกีฬาโบว์ลิ่ง								
น้อยกว่า 1 ปี	0	0.00	4	1.14	47	13.43	51	14.57
1-3 ปี	0	0.00	18	5.14	80	22.86	98	28.00
3-5 ปี	1	0.29	16	4.57	71	20.29	88	25.14
5-10 ปี	4	1.14	6	1.71	54	15.43	64	18.29
มากกว่า 10 ปี	7	2.00	6	1.71	36	10.27	49	14.00
รวม	12	3.43	50	14.29	288	82.82	350	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงว่าโดยรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 58.85 เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 41.15 มีอายุระหว่าง 18-25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.71 รองลงมาอายุระหว่าง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.29 และอายุระหว่าง 36-55 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.43 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 66.58 รองลงมา มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 20.28 และมีระดับการศึกษานุปริญญาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 8.57 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.14 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.86 และรายได้ต่อเดือน 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.00 ซึ่งส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์เกี่ยวกับกีฬาโบว์ลิ่ง 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.00 รองลงมาคือ 3-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.14 และ 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.57 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงาน ตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจต่อการบริหารงาน เกี่ยวกับตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย 10 ด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถของนักกีฬา ด้านความนิยม ด้านองค์กรกีฬา ด้านบุคลากร ด้านรายได้ ด้านสถานกีฬา ด้านกฎหมายกีฬา ด้านการจัดการแข่งขัน ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ ดังแสดงในตารางที่ 3 ถึงตารางที่ 13

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานตามลักษณะ
ตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ

ตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ	N = 350		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{x}$	S.D.	
ด้านความสามารถของนักกีฬา	2.84	0.73	มาก
ด้านความนิยม	2.60	0.88	มาก
ด้านองค์กรกีฬา	2.49	0.87	น้อย
ด้านบุคลากร	2.56	0.85	มาก
ด้านรายได้	2.45	0.89	น้อย
ด้านสถานกีฬา	2.56	0.88	มาก
ด้านกฎหมายกีฬา	2.67	0.84	มาก
ด้านการจัดการแข่งขัน	2.73	0.83	มาก
ด้านการประชาสัมพันธ์	2.63	0.89	มาก
ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ	2.49	0.91	น้อย
รวม	2.60	0.86	มาก

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพของ ผู้ฝึกสอน นักกีฬาและสมาชิกชมรมของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.60 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับแรก คือด้านความสามารถของนักกีฬา ค่าเฉลี่ย 2.84 รองลงมา คือ ด้านการจัดการแข่งขัน ค่าเฉลี่ย 2.73 ด้านกฎหมายกีฬา ค่าเฉลี่ย 2.67 ด้านการประชาสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย 2.63 ด้านความนิยม ค่าเฉลี่ย 2.60 ด้านบุคลากรและด้านสถานกีฬา ค่าเฉลี่ย 2.56 ด้านองค์กรกีฬาและด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ ค่าเฉลี่ย 2.49 และด้านรายได้ ค่าเฉลี่ย 2.45 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ด้านความสามารถของนักกีฬา

การบริหารงานด้านความสามารถของนักกีฬา	N = 350		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. การจัดกิจกรรมการแข่งขันเพื่อคัดเลือกนักกีฬาตัวแทนไปแข่งขันในรายการต่างๆ	2.99	0.67	มาก
2. เกณฑ์ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาโบว์ลิ่งสำหรับเป็นตัวแทนทีมชาติอย่างเหมาะสม	2.92	0.70	มาก
3. การเก็บสถิติและจัดอันดับความสามารถของนักกีฬา	2.83	0.74	มาก
4. จำนวนนักกีฬาที่เป็นตัวแทนประเทศไทยในแต่ละประเภทมีความเหมาะสม	2.76	0.77	มาก
5. การประเมินผลงานของนักกีฬาทีมชาติ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานักกีฬาต่อไป	2.70	0.79	มาก
รวม	2.84	0.73	มาก

จากตารางที่ 4 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่งตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ด้านความสามารถของนักกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.84 และในรายชื่ออยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การจัดกิจกรรมการแข่งขันเพื่อคัดเลือกนักกีฬาตัวแทนไปแข่งขันในรายการต่างๆ ค่าเฉลี่ย 2.99 เกณฑ์ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาโบว์ลิ่งสำหรับเป็นตัวแทนทีมชาติอย่างเหมาะสม ค่าเฉลี่ย 2.92 การเก็บสถิติและจัดอันดับความสามารถของนักกีฬา ค่าเฉลี่ย 2.83 จำนวนนักกีฬาที่เป็นตัวแทนประเทศไทยในแต่ละประเภทมีความเหมาะสม ค่าเฉลี่ย 2.76 และการประเมินผลงานของนักกีฬาทีมชาติ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานักกีฬาต่อไป ค่าเฉลี่ย 2.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ด้านความนิยม

การบริหารงานด้านความนิยม	N = 350		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. การสร้างความนิยมในการชมกีฬาโบว์ลิ่ง	2.66	0.94	มาก

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ด้านความนิยม(ต่อ)

การบริหารงานด้านความนิยม	N = 350		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{x}$	S.D.	
2. การสร้างความนิยมในการเล่นกีฬาโบว์ลิ่ง	2.62	0.93	มาก
3. การจัดการเพื่อให้เกิดความนิยมในการชมกีฬาโบว์ลิ่ง โดยการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ด้านต่างๆ	2.59	0.88	มาก
4. ระบบการจัดการเพื่อให้เกิดความนิยมในการเล่นกีฬาโบว์ลิ่ง เช่น การเปิดสอนกีฬาโบว์ลิ่งในสถานศึกษา การจัดการแข่งขันในระดับท้องถิ่น ฯลฯ	2.55	0.87	มาก
5. จำนวนผู้เข้าแข่งขันในแต่ละรายการที่จัดขึ้นโดยสมาคมฯ	2.81	0.80	มาก
6. จำนวนผู้เข้าชมการแข่งขันในการแข่งขันระดับชาติที่จัดโดยสมาคมฯ	2.37	0.88	น้อย
รวม	2.60	0.88	มาก

จากตารางที่ 5 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่งตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ด้านความนิยม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.60 โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ จำนวนผู้เข้าแข่งขันในแต่ละรายการที่จัดขึ้นโดยสมาคมฯ ค่าเฉลี่ย 2.81 การสร้างความนิยมในการชมกีฬาโบว์ลิ่ง ค่าเฉลี่ย 2.66 การสร้างความนิยมในการเล่นกีฬาโบว์ลิ่ง ค่าเฉลี่ย 2.62 การจัดการเพื่อให้เกิดความนิยมในการชมกีฬาโบว์ลิ่ง โดยการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ด้านต่างๆ ค่าเฉลี่ย 2.59 ระบบการจัดการเพื่อให้เกิดความนิยมในการเล่นกีฬาโบว์ลิ่ง เช่น การเปิดสอนกีฬาโบว์ลิ่งในสถาบันการศึกษา การจัดการแข่งขันในระดับท้องถิ่น ฯลฯ ค่าเฉลี่ย 2.55 และจำนวนผู้เข้าชมการแข่งขันในการแข่งขันระดับชาติที่จัดโดยสมาคมฯ ค่าเฉลี่ย 2.37 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ด้านองค์กรกีฬา

การบริหารงานด้านองค์กรกีฬา	N = 350		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ความเหมาะสมของจำนวนองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเช่น สมาคม สโมสร/ชมรม	2.62	0.88	มาก
2. การส่งเสริมการเพิ่มขึ้นของจำนวนสโมสร/ชมรมสมาชิกของสมาคมฯ	2.65	0.83	มาก
3. สถาบันฝึกสอนนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ	2.57	0.90	มาก
4. สถาบันผลิตผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ	2.43	0.91	น้อย
5. สถาบันผลิตผู้ตัดสินกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ	2.34	0.88	น้อย
6. สถาบันผลิตผู้บริหารกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ	2.35	0.86	น้อย
รวม	2.49	0.87	น้อย

จากตารางที่ 6 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่งตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ด้านองค์กรกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.49 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การส่งเสริมการเพิ่มขึ้นของจำนวนสโมสร/ชมรมสมาชิกของสมาคมฯ ค่าเฉลี่ย 2.65 ความเหมาะสมของจำนวนองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ เช่น สมาคมฯ สโมสร/ชมรม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโบว์ลิ่ง ค่าเฉลี่ย 2.62 สถาบันฝึกสอนนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ ค่าเฉลี่ย 2.57 สถาบันผลิตผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ ค่าเฉลี่ย 2.43 สถาบันที่ผลิตผู้บริหารกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ ค่าเฉลี่ย 2.35 และสถานที่สถาบันผลิตผู้ตัดสินกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ ค่าเฉลี่ย 2.34 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ด้านบุคลากร

การบริหารงานด้านบุคลากร	N = 350		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ความเหมาะสมของจำนวนนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพในปัจจุบัน	2.40	0.90	น้อย
2. ผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพได้ผ่านการอบรมตามหลักสูตรของสหพันธ์กีฬาโบว์ลิ่งระหว่างประเทศแห่งโลก	2.66	0.79	มาก
3. ผู้ตัดสินกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพได้ผ่านการอบรมตามหลักสูตรของสหพันธ์กีฬาโบว์ลิ่งระหว่างประเทศแห่งโลก	2.60	0.85	มาก

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ด้านบุคลากร(ต่อ)

การบริหารงานด้านบุคลากร	N = 350		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{x}$	S.D.	
4. ผู้บริหารองค์กรที่เกี่ยวกับกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพได้ผ่านการอบรมตามหลักสูตรของสหพันธ์กีฬาโบว์ลิ่งระหว่างประเทศแห่งโลก	2.60	0.84	มาก
5. การเปิดอบรมสำหรับประธานชมรมสมาชิกหรือสมาชิกของสมาคมฯ	2.53	0.86	มาก
รวม	2.56	0.85	มาก

จากตารางที่ 7 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคม โบว์ลิ่งตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ด้านบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับมมาก ค่าเฉลี่ย 2.56 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพได้ผ่านการอบรมตามหลักสูตรของสหพันธ์กีฬาโบว์ลิ่งระหว่างประเทศแห่งโลก ค่าเฉลี่ย 2.66 ผู้ตัดสินกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพได้ผ่านการอบรมตามหลักสูตรของสหพันธ์กีฬาโบว์ลิ่งระหว่างประเทศแห่งโลก และผู้บริหารองค์กรที่เกี่ยวกับกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพได้ผ่านการอบรมตามหลักสูตรของสหพันธ์กีฬาโบว์ลิ่งระหว่างประเทศแห่งโลก ค่าเฉลี่ย 2.60 การเปิดอบรมสำหรับประธานชมรมสมาชิกหรือสมาชิกของสมาคมฯ ค่าเฉลี่ย 2.53 และความเหมาะสมของจำนวนนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพในปัจจุบัน ค่าเฉลี่ย 2.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อกีฬาอาชีพ ด้านรายได้

การบริหารงานด้านรายได้	N = 350		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ความเหมาะสมของรางวัลหรือค่าตอบแทนจากการแข่งขัน	2.40	0.87	น้อย

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อกีฬาอาชีพ ด้านรายได้(ต่อ)

การบริหารงานด้านรายได้	N = 350		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{x}$	S.D.	
2. ความเหมาะสมของรายได้ที่นักกีฬาโบว์ลิ่งได้รับจากการเล่นกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ	2.48	0.87	น้อย
3. ความเหมาะสมของรายได้ที่ผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งได้รับการสอนกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ	2.46	0.91	น้อย
4. การได้รับการสนับสนุนจากองค์กรหรือชมรมที่สังกัดอยู่ในด้านการแข่งขันหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขัน	2.44	0.91	น้อย
5. ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาได้รับเงินอุดหนุนจากกองทุนสวัสดิการนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง	2.45	0.90	น้อย
รวม	2.56	0.85	น้อย

จากตารางที่ 8 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่งตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ ด้านรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.45 และในรายข้ออยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ความเหมาะสมของรายได้ที่นักกีฬาโบว์ลิ่งได้รับจากการเล่นกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ ค่าเฉลี่ย 2.48 ความเหมาะสมของรายได้ที่ผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งได้รับการสอนกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ ค่าเฉลี่ย 2.46 ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาได้รับเงินอุดหนุนจากกองทุนสวัสดิการนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ย 2.45 การได้รับการสนับสนุนจากองค์กรหรือชมรมที่สังกัดอยู่ในด้านการแข่งขันหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขัน ค่าเฉลี่ย 2.44 และความเหมาะสมของรางวัลหรือค่าตอบแทนจากการแข่งขันหรือฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่ง ค่าเฉลี่ย 2.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ ด้านสถานกีฬา

การบริหารงานด้านสถานกีฬา	N = 350		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ความเพียงพอของจำนวนที่นั่งของผู้เข้าชมการแข่งขัน	2.38	0.89	มาก
2. ความเพียงพอของลานโบว์ลิ่งที่ใช้สำหรับการฝึกซ้อมของสโมสร/ชมรม	2.65	0.90	มาก
3. มาตรฐานของลานโบว์ลิ่งที่ใช้ในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน	2.63	0.88	มาก
4. ความเพียงพอของสนามแข่งขันโบว์ลิ่งที่ได้มาตรฐานในทุกภาคของประเทศ	2.60	0.85	มาก
รวม	2.56	0.88	มาก

จากตารางที่ 9 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่งตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ด้านสถานกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.56 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ความเพียงพอของลานโบว์ลิ่งที่ใช้สำหรับการฝึกซ้อมของสโมสร/ชมรม ค่าเฉลี่ย 2.65 มาตรฐานของลานโบว์ลิ่งที่ใช้ในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ค่าเฉลี่ย 2.63 ความเพียงพอของสนามแข่งขันโบว์ลิ่งที่ได้มาตรฐานในทุกภาคของประเทศ ค่าเฉลี่ย 2.60 และความเพียงพอของจำนวนที่นั่งของผู้เข้าชมการแข่งขัน ค่าเฉลี่ย 2.38 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อกีฬาอาชีพ ด้านกฎหมายกีฬา

การบริหารงานด้านกฎหมายกีฬา	N = 350		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. กฎ ระเบียบ ข้อบังคับมีความเหมาะสมกับกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมฯ และสอดคล้องกับสหพันธ์กีฬาโบว์ลิ่งระหว่างประเทศทั่วโลก	2.37	0.91	น้อย

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อกีฬาอาชีพ ด้านกฎหมาย กีฬา(ต่อ)

การบริหารงานด้านกฎหมายกีฬา	N = 350		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{x}$	S.D.	
2. การออกใบอนุญาตสำหรับนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และชมรมสมาชิกอย่างชัดเจน	2.96	0.77	มาก
รวม	2.67	0.84	มาก

จากตารางที่ 10 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคม โบว์ลิ่งตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ ด้านกฎหมายกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.67 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การออกใบอนุญาตสำหรับนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และชมรมสมาชิกอย่างชัดเจน ค่าเฉลี่ย 2.96 และ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับมีความเหมาะสมกับกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมฯ และสอดคล้องกับสหพันธ์กีฬาโบว์ลิ่งระหว่างประเทศแห่งโลก ค่าเฉลี่ย 2.37 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ ด้านการจัดการแข่งขัน

การบริหารงานด้านการจัดการแข่งขัน	N = 350		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ความเหมาะสมของจำนวนรายการแข่งขัน โบว์ลิ่งภายในประเทศที่จัดขึ้น โดยสมาคมฯ	2.80	0.80	มาก
2. การจัดการแข่งขันในระบบลีกระหว่างชมรมสมาชิก โดยสมาคมฯ	2.77	0.80	มาก
3. สมาคมฯ มีการจัดการแข่งขันกีฬา โบว์ลิ่งเพื่อสร้างนักกีฬา โบว์ลิ่งอาชีพและเป็นตัวแทนประเทศไทยอย่างเป็นระบบ	2.62	0.89	มาก

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ด้านการจัดการแข่งขัน(ต่อ)

การบริหารงานด้านการจัดการแข่งขัน	N = 350		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{x}$	S.D.	
4. การจัดการแข่งขันเป็นไปตามมาตรฐานสากล เช่น การตัดสินของกรรมการ ความพร้อมของสนาม การจัดทำเว็บไซต์ การจัดทำตารางการแข่งขัน เป็นต้น	2.74	0.81	มาก
รวม	2.73	0.83	มาก

จากตารางที่ 11 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ด้านการจัดการแข่งขัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.73 และในรายชื่ออยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ความเหมาะสมของจำนวนรายการแข่งขัน โบว์ลิ่งภายในประเทศที่จัดขึ้น โดยสมาคมฯ ค่าเฉลี่ย 2.80 ความเหมาะสมของจำนวนรายการแข่งขัน โบว์ลิ่งภายในประเทศที่จัดขึ้น โดยสมาคมฯ ค่าเฉลี่ย 2.77 การจัดการแข่งขันเป็นไปตามมาตรฐานสากล เช่น การตัดสินของกรรมการ ความพร้อมของสนาม การจัดทำเว็บไซต์ การจัดทำตารางการแข่งขัน เป็นต้น ค่าเฉลี่ย 2.74 และสมาคมฯ มีการจัดการแข่งขันกีฬาโบว์ลิ่งเพื่อสร้างนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพและเป็นตัวแทนประเทศไทยอย่างเป็นระบบ ค่าเฉลี่ย 2.62 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อกีฬาอาชีพ ด้านการประชาสัมพันธ์

การบริหารงานด้านการประชาสัมพันธ์	N = 350		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ความหลากหลายของสื่อในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารของสมาคมฯ	2.82	0.86	มาก
2. ความถี่ของการให้ข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกั่กับกีฬาโบว์ลิ่งในประเทศ	2.62	0.87	มาก

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อกีฬาอาชีพ ด้านการ ประชาสัมพันธ์(ต่อ)

การบริหารงานด้านการประชาสัมพันธ์	N = 350		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{x}$	S.D.	
3. การเผยแพร่ข่าวสารเรื่องการจัดการแข่งขันทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ	2.54	0.90	มาก
4. การเผยแพร่การแข่งขันผ่านสื่อประชาสัมพันธ์	2.55	0.93	มาก
รวม	2.63	0.89	มาก

จากตารางที่ 12 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคม โบว์ลิ่งตาม ลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ด้านการประชาสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.63 และในรายชื่ออยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ความหลากหลายของสื่อในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารของสมาคมฯ ค่าเฉลี่ย 2.82 ความถี่ของการ ให้ข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโบว์ลิ่งในประเทศ ค่าเฉลี่ย 2.62 การเผยแพร่การแข่งขัน ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย 2.55 และการเผยแพร่ข่าวสารเรื่องการจัดการแข่งขันทั้ง ภายในประเทศและต่างประเทศ ค่าเฉลี่ย 2.54 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ด้านสวัสดิการ แก่นักกีฬาอาชีพ

การบริหารงานด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ	N = 350		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. การจัดให้มีกองทุนสวัสดิการแก่นักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ	2.53	0.97	มาก
2. การจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์เมื่อทุพพลภาพสำหรับนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ	2.51	0.86	มาก
3. การจัดสวัสดิการและการดูแลนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ เช่น เงินเดือน เบี้ยเลี้ยง สวัสดิการ มีอย่างต่อเนื่อง	2.43	0.90	น้อย
รวม	2.49	0.91	น้อย

จากตารางที่ 13 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่งตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.49 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การจัดให้มีกองทุนสวัสดิการแก่นักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ ค่าเฉลี่ย 2.53 การจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์เมื่อทุพพลภาพสำหรับนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ ค่าเฉลี่ย 2.51 และการจัดสวัสดิการและการดูแลนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ เช่น เงินเดือน เบี้ยเลี้ยง สวัสดิการ มีอย่างต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ย 2.43 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเพื่อกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพต่อสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่างผู้ฝึกสอน นักกีฬาหรือสมาชิกชมรมของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ได้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะสรุปโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

1. สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยควรให้ความสำคัญและความเอาใจใส่กับการพัฒนา นักกีฬาโบว์ลิ่งในประเทศไทยมากกว่านี้
2. ควรปรับปรุงคุณภาพของสนาม รวมทั้งวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันโบว์ลิ่ง เนื่องจากมีอายุการใช้งานนาน ทำให้สภาพของสนามแข่งขันเสื่อมลง
3. ควรมีการประชาสัมพันธ์การแข่งขันระดับชาติให้มากขึ้น
4. กีฬาโบว์ลิ่งเป็นกีฬาที่ใช้ต้นทุนในด้านอุปกรณ์สูง แต่รางวัลจากการแข่งขันนั้นอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะเงินรางวัลจากการแข่งขันในประเภทหญิง
5. ควรมีการจัดการแข่งขันโดยสมาคมฯ ให้มากขึ้น

6. นักกีฬาโบว์ลิ่งควรได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานหรือองค์กรภาคเอกชนต่างๆ มากกว่าปัจจุบัน
7. สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยควรจะมีสนามโบว์ลิ่งเป็นของตนเองและบริหารจัดการโดยสมาคมฯ เอง เพื่อให้มีความเป็นมาตรฐานมากกว่าในปัจจุบัน
8. ควรมีการเปิดหลักสูตรอบรมและเพิ่มเข้าไปในหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาสำหรับกีฬาโบว์ลิ่ง เพื่อสร้างจำนวนบุคลากรในกีฬาโบว์ลิ่งให้มากขึ้น
9. นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันมีจำนวนน้อย
10. ควรแก้ไขปัญหาด้านการสื่อสารระหว่างสมาคมฯ กับชมรมสมาชิกในเรื่องของการร่วมมือและช่วยเหลือนักกีฬาโบว์ลิ่งทุกคน
11. ควรมีการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารของสมาคมฯ
12. ควรให้นักกีฬาที่ติดทีมชาติและอดีตนักกีฬาทีมชาติมีสวัสดิการ เบี้ยเลี้ยง เงินเดือน ให้มากขึ้น
13. กีฬาโบว์ลิ่งจะพัฒนาได้ควรต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลเป็นอันดับแรก
14. ควรคัดเลือกนักกีฬาที่จะเป็นตัวแทนทีมชาติด้วยความสามารถที่แท้จริง
15. ควรมีการกำหนดประเภทอายุของนักกีฬาในการแข่งขันให้เหมือนกับกีฬาประเภทอื่น
16. ควรมีการปรับปรุงเรื่องงบประมาณ ค่าที่พัก เบี้ยเลี้ยงต่างๆ ให้มีมาตรฐาน
17. ควรมีบทบาทกับชมรมสมาชิกที่อยู่ต่างจังหวัดมากกว่านี้เพื่อเป็นการเพิ่มจำนวนนักกีฬาโบว์ลิ่ง เนื่องจากปัจจุบันนักกีฬาโบว์ลิ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์คณะกรรมการบริหารสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

ข้อมูลเชิงคุณภาพได้จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการบริหารสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย เลขาธิการสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย กรรมการและฝ่ายกิจกรรมพิเศษ กรรมการและฝ่ายทะเบียน กรรมการและฝ่ายจัดการแข่งขัน กรรมการและฝ่ายพัฒนาเยาวชน ทั้งหมด 5 ท่าน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเลือกเก็บข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสภาพ ปัญหา และความต้องการตามลักษณะของตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพตามสภาพการจัดการของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย และกระบวนการจัดการ (PDCA) ของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

**ตอนที่ 1 สภาพ ปัญหา และความต้องการตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการ
อาชีพตามสภาพการจัดการของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย**

ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการบริหารสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ โดยผู้วิจัยสรุปจากผู้ให้สัมภาษณ์ที่ให้ความเห็นสอดคล้องกันตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป ดังแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์คณะกรรมการบริหารสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ

ตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ	สภาพ	ปัญหา	ความต้องการ
1. ระดับความสามารถของนักกีฬา	- นักกีฬาทีมชาติชุดปัจจุบันได้เข้าร่วมการแข่งขันทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ(เอเชีย) ซึ่งในระดับนานาชาตินั้นทางสมาคมฯ ได้ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันปีละไม่น้อยกว่า 3 ครั้ง (3)	- ผลงานของนักกีฬาทีมชาติชุดปัจจุบันยังไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่สมาคมฯ ตั้งไว้ ซึ่งสมาคมฯ เองต้องการให้มีจำนวนนักกีฬาทีมชาติไทยติดอันดับต้นๆ ของระดับนานาชาติและระดับโลกต่อไป (3)	- ให้ความเข้มงวดกับการฝึกซ้อมของนักกีฬามากขึ้น (3) - ผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์สูงและมีผลงานมาฝึกสอนนักกีฬาทีมชาติ (3)
2. ด้านความนิยม	- ความนิยมของผู้เล่นนั้นปัจจุบันมีผู้สนใจเล่นกีฬาโบว์ลิ่งเพิ่มมากขึ้นทั้งที่เป็นสมาชิกของสมาคมฯ และไม่ใช่สมาชิก (4)	- ความนิยมของผู้ดูในปัจจุบันนับว่ายังมีไม่มากพอ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรายการที่ทางสมาคมฯ จัดการแข่งขัน หากเป็นการแข่งขันระดับโลกจะมีผู้ดูมากกว่าการแข่งขันระดับประเทศ (4)	- สมาคมฯ เห็นว่ากีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ กำลังดำเนินการไปสู่ระดับอาชีพอย่างถาวรและสามารถดัดแปลงไปสู่ระบบ Sports Entertainment และให้สื่อติดตามการแข่งขันในระดับนานาชาติมากขึ้น (3)

ตารางที่ 14 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์คณะกรรมการบริหารสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการของตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬา
เพื่อการอาชีพ (ต่อ)

ตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อ การอาชีพ	สภาพ	ปัญหา	ความต้องการ
3. ด้านองค์กรกีฬา	- กีฬาโบว์ลิ่งอาชีพในด้านองค์กรกีฬานับว่ายังไม่ชัดเจน ยังอยู่ร่วมกับกีฬาโบว์ลิ่งทั่วไป เนื่องจากกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพได้ถือโอกาสเป็นกีฬาอาชีพเพียง 6 ปี ซึ่งถือว่าอยู่ในระหว่างช่วงของการเริ่มต้น (3)	- ยังขาดสถาบันผลิตผู้ฝึกสอนอาชีพ และสถาบันผลิตผู้ตัดสินอาชีพ (3)	- สมาคมฯ จะเริ่มในส่วนของจัดการแข่งขันเป็นอันดับแรก (3) - มีสถาบันฝึกสอนผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินในขั้นต้น ในอนาคต (4) - ตั้งเป้าให้มีการบริหารจัดการที่สมบูรณ์แบบและมีอะคาเดมี่ที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ (4)
4. ด้านบุคลากร	- บุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ(นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสิน)ในปัจจุบันยังมีไม่มากนัก ซึ่งบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งปัจจุบันนับว่ามีประสิทธิภาพในการทำงานด้านการจัดการแข่งขันในระดับนานาชาติและระดับโลก (ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ) (3)	- ยังขาดแคลนบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งที่มีประสิทธิภาพสูง ซึ่งปัจจุบันยังมีอยู่จำนวนน้อย (5)	- จำนวนบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งจำนวนมากทั้งในส่วนของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหารองค์กร (5)

ตารางที่ 14 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์คณะกรรมการบริหารสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการของตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬา
เพื่อการอาชีพ (ต่อ)

ตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อ การอาชีพ	สภาพ	ปัญหา	ความต้องการ
5. ด้านรายได้	- รายได้ของนักกีฬาโบว์ลิ่งทีมชาติ และผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งทีมชาติใน ปัจจุบัน โดยเฉลี่ยประมาณ 1 แสน บาทต่อเดือน และ 15,000 บาทต่อ เดือน ตามลำดับ (3)	- ได้รับการสนับสนุนจากกีฬาแห่งประเทศไทยและผู้ให้การสนับสนุน ภาคเอกชนน้อย (3) - นักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งต้อง รับภาระเรื่องค่าใช้จ่ายในการแข่งขันเอง ค่อนข้างสูง (4)	- การพัฒนาด้านรายได้โดยจัดการบริหารการ แข่งขันแบบครบวงจร (4) - จัดอบรมหลักสูตรสำหรับผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน เพื่อสร้างรายได้สำหรับบุคลากรดังกล่าวให้ยึด เป็นอาชีพได้ (3)
6. ด้านสถานกีฬา	- สนามโบว์ลิ่งที่ใช้สำหรับการแข่งขัน และการฝึกซ้อมในปัจจุบันถือว่า สมบูรณ์และได้มาตรฐานเพียง 2-3 แห่ง โดยสมาคมฯ เป็นผู้คัดเลือก สนามโบว์ลิ่งที่ใช้ในการแข่งขัน (3)	- ด้านอุปกรณ์ของสนามโบว์ลิ่งที่ใช้ใน การแข่งขันยังคงชำรุดอยู่บ้าง (5) - สนามที่ใช้สำหรับการแข่งขันและ ฝึกซ้อมยังมีจำนวนน้อย เนื่องจากความ ต้องการของผู้เล่นกีฬามีมากขึ้น (5)	- การได้รับการสนับสนุนจากกีฬาแห่ง ประเทศไทยในการสร้างสนามโบว์ลิ่งตาม มาตรฐานสากลภายใต้การดูแลของกีฬาแห่ง ประเทศไทยและสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย (5)

ตารางที่ 14 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์คณะกรรมการบริหารสมาคมโบริ่งแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการของตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬา
เพื่อการอาชีพ (ต่อ)

ตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อ การอาชีพ	สภาพ	ปัญหา	ความต้องการ
7. ด้านกฎหมายกีฬา	<ul style="list-style-type: none"> - ยังไม่มีพระราชบัญญัติกีฬาอาชีพ และมติคณะรัฐมนตรีหรือ กฎกระทรวงว่าด้วยกีฬาโบริ่งอาชีพ ประกาศใช้ (5) - ใช้เพียงระเบียบข้อบังคับของกีฬา โบริ่งอาชีพโดยสมาคมโบริ่งแห่ง ประเทศไทยและการจดทะเบียน สมาคมกีฬาโบริ่งอาชีพและบุคลากร กีฬาโบริ่งอาชีพเท่านั้น (5) 	<ul style="list-style-type: none"> - การไม่มีพระราชบัญญัติกีฬาอาชีพทำให้ สมาคมกีฬาหลายสมาคมไม่มีระบบ ไม่มี ความชัดเจน ไม่มีความโปร่งใส (3) - บุคลากรที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามา บริหารจัดการสมาคมฯ ไม่ได้พัฒนากีฬา โบริ่งอย่างจริงจัง (5) 	<ul style="list-style-type: none"> - พระราชบัญญัติกีฬาอาชีพ (5) - พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ (5)

ตารางที่ 14 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์คณะกรรมการบริหารสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการของตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ (ต่อ)

ตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ	สภาพ	ปัญหา	ความต้องการ
8. ด้านการจัดการแข่งขัน	- มีการแบ่งการจัดการแข่งขันออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับประเทศ ระดับนานาชาติ และระดับโลก (3)	- ผู้ให้การสนับสนุนหลักและผู้ให้การสนับสนุนย่อย ไม่มีการสนับสนุนด้านงบประมาณหรือเงินรางวัลอย่างจริงจังหรือได้รับงบประมาณสนับสนุนได้จำนวนน้อย (5)	- สมาคมฯ มีแผนดำเนินการจัดการแข่งขันในรูปแบบของ Sports Entertainment (3)
9. ด้านการประชาสัมพันธ์	- สมาคมฯ ได้มีการประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบทั้งทางเว็บไซต์ของสมาคมฯ หนังสือพิมพ์กีฬา วิทยุ และป้ายประกาศตามสถานโบว์ลิ่งทุกแห่ง (3)	- ได้รับความสนใจน้อย เนื่องจากกีฬาโบว์ลิ่งเป็นกีฬาประเภทบุคคลที่สื่อให้ความสนใจน้อย (4) - ค่าใช้จ่ายในการถ่ายทอดสดการแข่งขันค่อนข้างสูง (3)	- ต้องการให้สื่อให้ความสนใจในกีฬาโบว์ลิ่งมากขึ้น เพื่อเพิ่มความนิยมในการชมและการเล่น (5)

ตารางที่ 14 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์คณะกรรมการบริหารสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการของตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬา เพื่อการอาชีพ (ต่อ)

ตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ	สภาพ	ปัญหา	ความต้องการ
10. ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ	- สมาคมฯ ได้กำหนดรูปแบบสวัสดิการแก่นักกีฬาโดยมติที่ประชุมตามสถานภาพ (5)	- สวัสดิการที่นักกีฬาโบว์ลิ่ง ผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งที่ได้รับนั้นยังไม่เพียงพอที่จะยึดเป็นอาชีพได้ (5) - ไม่มีสวัสดิการสำหรับนักกีฬาที่เลิกเล่นกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ ทำให้บุคลากรเหล่านี้ต้องทำงานอาชีพอื่นเพื่อเป็นรายได้หลัก (3)	- กองทุนส่งเสริมกีฬาอาชีพ (5) - การสนับสนุนนักกีฬาและผู้ฝึกสอนในส่วนของเบี้ยเลี้ยงและสวัสดิการ (5)

ตอนที่ 2 สภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับกระบวนการจัดการ (PDCA)

ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการบริหารสมาคมโบริ่งแห่งประเทศไทยถึงสภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับกระบวนการจัดการ ดังแสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์คณะกรรมการบริหารสมาคมโบริ่งแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับกระบวนการจัดการ (PDCA)

กระบวนการจัดการ	สภาพ	ปัญหา	ความต้องการ
1. การวางแผน	สมาคมฯ ได้มีกำหนดแผนยุทธศาสตร์ของสมาคมโบริ่งแห่งประเทศไทย แผนงานประจำปี และปฏิทินกิจกรรมของสมาคมฯ ไว้อย่างชัดเจน (3)	ปัญหาที่พบ มีอยู่ 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านสถานะแวดล้อม ปัจจัยด้านการเมือง และปัจจัยด้านผู้ให้การสนับสนุน ซึ่งปัจจัยดังกล่าวนี้เป็นอุปสรรคที่ทำให้การวางแผนของสมาคมฯ ไม่เป็นไปตามแผนที่ได้วางไว้เป็นบางข้อ (3)	การมีกฎหมายกีฬาเป็นแม่แบบซึ่งจะสามารถทำให้การวางแผนงานของสมาคมฯ มีความเป็นระบบ มีความชัดเจน และมีความโปร่งใส และการได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากรัฐบาล (5)

ตารางที่ 15 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์คณะกรรมการบริหารสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยถึงสภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับกระบวนการจัดการ (PDCA) (ต่อ)

กระบวนการจัดการ	สภาพ	ปัญหา	ความต้องการ
2. การปฏิบัติ	สมาคมฯ ได้มีการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย แผนงานประจำปี และปฏิทินกิจกรรมสมาคมฯ ได้เป็นอย่างดี เป็นไปตามขั้นตอนที่ได้วางแผนไว้ตามแผนงานที่ฝ่ายบริหารได้วางไว้ในแต่ละปี (4)	บุคลากรยังไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ทั้งในด้านการจัดการแข่งขันและการบริหารจัดการภายในสมาคมฯ ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งด้านสถาน โบว์ลิ่งที่ใช้สำหรับฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติซึ่งยังมีจำนวนไม่มากพอ โดยปัจจุบันยังต้องอาศัยความร่วมมือจากสถาน โบว์ลิ่งเอกชนในการฝึกซ้อม (4)	การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนต่อนักกีฬา การแข่งขันในรายการต่างๆ มากขึ้น โดยเฉพาะภาครัฐควรเข้ามามีบทบาทในการดูแลการบริหารจัดการภายในสมาคมฯ และการจัดการแข่งขันในระดับประเทศและระดับนานาชาติ (5)

ตารางที่ 15 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์คณะกรรมการบริหารสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยถึงสภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับกระบวนการจัดการ (PDCA) (ต่อ)

กระบวนการจัดการ	สภาพ	ปัญหา	ความต้องการ
3. การตรวจสอบ	การกีฬาแห่งประเทศไทยมีการประเมินผลงานของสมาคมฯ ปีละ 1 ครั้ง โดยประเมินผลงานตามแผนยุทธศาสตร์ของสมาคมฯ ที่ได้กำหนดไว้ สมาคมฯ ได้ทำการประเมินผลงานของนักกีฬาในแต่ละปีอย่างต่อเนื่อง (5)	ผู้ที่ทำการประเมินผลงานตามแผนยุทธศาสตร์ของสมาคมฯ นั้นไม่มีความเข้าใจสภาพและความเป็นจริงของกีฬา โบว์ลิ่งอย่างแท้จริงและไม่ได้ทำการประเมินจากเหตุการณ์จริง โดยประเมินผลงานจากเอกสารที่มีอยู่และหลักเกณฑ์ที่ทางการกีฬาแห่งประเทศไทยใช้ในการประเมินนั้นไม่สอดคล้องกับกีฬาโบว์ลิ่ง กล่าวคือ นำเอาหลักเกณฑ์ของกีฬาฟุตบอลมาใช้ในการประเมินผลงานซึ่งเป็นกีฬาประเภททีม ไม่ใช่กีฬาประเภทบุคคล (3)	การกีฬาแห่งประเทศไทยควรประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ของสมาคมฯ อย่างถูกต้อง เหมาะสม โปร่งใส และยุติธรรม (5)

ตารางที่ 15 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์คณะกรรมการบริหารสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยถึงสภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับกระบวนการจัดการ (PDCA) (ต่อ)

กระบวนการจัดการ	สภาพ	ปัญหา	ความต้องการ
4. การปรับปรุง	สมาคมฯ มีการปรับปรุงการจัดการภายในสมาคมฯ อย่างต่อเนื่อง มีแผนงานที่ชัดเจน (3)	ในการปรับปรุงเพื่อให้เกิดการพัฒนาในกีฬาโบว์ลิ่งนั้น ต้องใช้งบประมาณค่อนข้างสูง ซึ่งปัจจุบันงบประมาณที่ใช้ในการบริหารจัดการน้อยกว่างบประมาณที่ได้รับอยู่มาก (3)	การเพิ่มงบประมาณในการลงทุนด้านสถานโบว์ลิ่งให้มีเพียงพอและเป็นที่ยอมรับตามมาตรฐานสากล รวมถึงการจัดตั้งบริษัทหรือองค์กรในฐานะผู้จัดการแข่งขัน (4)

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แนวทางจากผลการตอบแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพแห่งชาติ พ.ศ.2555-2559 และแผนยุทธศาสตร์สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559

จากผลของการตอบแบบสอบถามของผู้ฝึกสอน นักกีฬาและสมาชิกชมรมของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย จำนวน 350 คน และจากผลของการสัมภาษณ์คณะกรรมการบริหารสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย จำนวน 5 คน และผู้วิจัยได้นำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 และแผนยุทธศาสตร์สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559 มาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปเป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะของตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ 10 ด้าน ดังแสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์แนวทางจากผลการตอบแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพแห่งชาติ พ.ศ.2555-2559 และแผนยุทธศาสตร์สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559

ตัวบ่งชี้การพัฒนา กีฬาเพื่อการอาชีพ	ความพึงพอใจต่อการ บริหารงาน	สภาพ และ ปัญหา	แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพ แห่งชาติ และแผนยุทธศาสตร์สมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559	ข้อเสนอแนะ แนวทางการ พัฒนาการจัดการกีฬา โบว์ลิ่งอาชีพ
1. ด้าน ความสามารถ ของนักกีฬา	การจัดกิจกรรมการแข่งขันเพื่อ คัดเลือกนักกีฬาตัวแทน ไป แข่งขันในรายการต่างๆ ใช้ เกณฑ์ในการคัดเลือกตัว นักกีฬาโบว์ลิ่งสำหรับเป็น ตัวแทนทีมชาติอย่างเหมาะสม การเก็บสถิติและจัดอันดับ ความสามารถของนักกีฬา จำนวนนักกีฬาที่เป็นตัวแทน ประเทศไทยในแต่ละประเภทมี ความเหมาะสม และการ ประเมินผลงานของนักกีฬาทีม ชาติเพื่อเป็นแนวทางในการ พัฒนานักกีฬาต่อไป กลุ่ม ตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ใน ระดับมาก	สภาพ นักกีฬาทีมชาติชุด ปัจจุบันได้เข้าร่วมการแข่งขัน ทั้งในระดับประเทศและระดับ นานาชาติ(เอเชีย) ซึ่งในระดับ นานาชาตินั้นทางสมาคมฯ ได้ ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันปี ละไม่น้อยกว่า 3 ครั้ง ปัญหา ผลงานของนักกีฬาทีม ชาติชุดปัจจุบันยังไม่บรรลุตาม วัตถุประสงค์ที่สมาคมฯ ตั้งไว้ ซึ่งสมาคมฯ เองต้องการให้มี จำนวนนักกีฬาทีมชาติไทยติด อันดับต้นๆ ของระดับ นานาชาติและระดับโลกต่อไป	แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพ แห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 เป้าประสงค์ที่ 3 บริการทางการกีฬา อาชีพของชาติมีคุณภาพและมาตรฐาน สามารถรองรับความต้องการทางการ กีฬาของประเทศ นำไทยเป็นศูนย์กลาง การพัฒนากีฬาอาชีพระดับนานาชาติ ของเอเชีย กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกี ฬาให้เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนากีฬา อาชีพให้ประสบความสำเร็จ กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริมองค์กรกีฬาอาชีพและทุกภาค ส่วน ร่วมต่อยอดศักยภาพนักกีฬาจาก เยาวชนสู่เป็นเลิศก้าวสู่อาชีพ	1. ควรเปิดหลักสูตรการฝึก กีฬาโบว์ลิ่งสำหรับเยาวชน และมีโปรแกรมการแข่งขันระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาความสาม ารถของนักกีฬาระดับเยาว ชนให้สูงขึ้น 2. ควรนำเอาเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์การกีฬาเข้า มาช่วยในการพัฒนา ศักยภาพของนักกีฬาทั่ว ประเทศ

ตัวบ่งชี้การพัฒนา กีฬาเพื่อการอาชีพ	ความพึงพอใจต่อการ บริหารงาน	สภาพ และ ปัญหา	แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพ แห่งชาติ และแผนยุทธศาสตร์สมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559	ข้อเสนอแนะ แนว ทางการพัฒนาการ จัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ
2. ด้านความนิยม	การสร้างค่านิยมในการชมและการเล่นกีฬาโบว์ลิ่ง การจัดการเพื่อให้เกิดความนิยมในการชมกีฬาโบว์ลิ่ง โดย ใช้ สื่อ ประชาสัมพันธ์ด้านต่างๆ และการเล่นกีฬาโบว์ลิ่ง เช่น การเปิดสอน กีฬา โบว์ลิ่ง ในสถาบันการศึกษา การจัดการแข่งขันในระดับท้องถิ่น ฯลฯ รวมถึงจำนวนผู้เข้าแข่งขันในแต่ละรายการที่จัดขึ้นโดยสมาคมฯ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และจำนวนผู้เข้าชมการแข่งขันระดับชาติที่จัดขึ้นโดยสมาคมฯ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย	สภาพ ความนิยมของผู้เล่นนั้นปัจจุบันมีผู้สนใจเล่นกีฬาโบว์ลิ่งเพิ่มมากขึ้นทั้งที่เป็นสมาชิกของสมาคมฯ และไม่ใช่มชิก ปัญหา ความนิยมของผู้ดูในปัจจุบันนับว่ายังมีไม่มากพอ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรายการที่ทางสมาคมฯ จัดการแข่งขัน หากเป็นการแข่งขันระดับโลกจะมีผู้ดูมากกว่าการแข่งขันระดับประเทศ	แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 เป้าประสงค์ที่ 2 ประเทศไทยประสบความสำเร็จในการพัฒนากีฬาอาชีพให้เป็นที่กิจกรรมที่สร้างความสุขแก่สังคม สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ และสนับสนุนการพัฒนาประเทศ กลยุทธ์ที่ 3 สร้างกระแสความนิยมในกีฬาอาชีพทั้งประเทศ นำส่งความสุขแก่สังคม ด้วยกิจกรรมกีฬาอาชีพแบบบูรณาการ และการสร้างวัฒนธรรมและค่านิยมในการมีส่วนร่วมทางการกีฬาทุกภาคส่วน	1. ควรประสานความร่วมมือกับผู้ประกอบการสถานโบว์ลิ่งเอกชนในด้านการตลาดเพื่อสร้างค่านิยมด้านการเล่นกีฬาโบว์ลิ่ง 2. ควรบูรณาการกิจกรรมการแข่งขันให้มีความหลากหลายเพื่อทำใ้รายการแข่งขันนั้นสร้างความสุขแก่ผู้ชม

ตัวบ่งชี้การพัฒนา กีฬาเพื่อการอาชีพ	ความพึงพอใจต่อการ บริหารงาน	สภาพ และ ปัญหา	แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพ แห่งชาติ และแผนยุทธศาสตร์สมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559	ข้อเสนอแนะ แนวทางการ พัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่ง อาชีพ
3. ด้านองค์กรกีฬา	ความเหมาะสมของจำนวน องค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเช่น สมาคม สโมสร/ชมรม หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับโบว์ลิ่ง การส่งเสริม การเพิ่มขึ้นของจำนวนสโมสร/ ชมรมสมาชิกของสมาคมฯ และ สถาบันฝึกสอนนักกีฬาโบว์ลิ่ง อาชีพ กลุ่มตัวอย่างมีความพึง พอใจอยู่ในระดับมาก สถาบัน ผลิตผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ สถาบันผลิตผู้ตัดสินกีฬาโบว์ลิ่ง อาชีพ และสถาบันผลิตผู้บริหาร กีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ กลุ่มตัวอย่างมี ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย	สภาพ กีฬาโบว์ลิ่งอาชีพในด้าน องค์กรกีฬานั้นว่ายังไม่ชัดเจน ยัง อยู่ร่วมกับกีฬาโบว์ลิ่งทั่วไป เนื่องจากกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพได้ถือ โอกาสเป็นกีฬาอาชีพเพียง 6 ปี ซึ่งถือว่าอยู่ในระหว่างช่วงของ การเริ่มต้น ปัญหา ยังขาดสถาบันผลิตผู้ ฝึกสอนอาชีพ และสถาบันผลิตผู้ ตัดสินอาชีพ	แผนยุทธศาสตร์สมาคมโบว์ลิ่งแห่ง ประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559 แผนงานที่ 3 ระบบบริหารจัดการ การ แข่งขันกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพได้มาตรฐานสากล เป็นที่พึงพอใจของทุกส่วน สโมสรมีความ เป็นมืออาชีพในการบริหารจัดการกีฬา โบว์ลิ่งในเชิงธุรกิจได้ โครงการที่ 2 การบริหารจัดการแข่งขันที่ เป็นมาตรฐานสากล	1. ควรจัดตั้งสถาบันฝึกสอน สำหรับผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และ ผู้บริหารกีฬาโบว์ลิ่งโดยเฉพาะ เพื่อสร้างปริมาณบุคลากรกีฬา โบว์ลิ่งให้มากขึ้น 2. ควรจัดตั้งสถาบันฝึกสอน สำหรับผู้สนใจกีฬา โบว์ลิ่ง รวมถึงนักกีฬาโบว์ลิ่งในระดับ เยาวชน

ตัวบ่งชี้การพัฒนา กีฬาเพื่อการอาชีพ	ความพึงพอใจต่อการ บริหารงาน	สภาพ และ ปัญหา	แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพ แห่งชาติ และแผนยุทธศาสตร์สมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559	ข้อเสนอแนะ แนวทางการ พัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่ง อาชีพ
4. ด้านบุคลากร	ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร กีฬาโบว์ลิ่งอาชีพได้ผ่านการ อบรมตามหลักสูตรของสหพันธ์ กีฬาโบว์ลิ่งระหว่างประเทศแห่ง โลก และการเปิดอบรมสำหรับ ประชาชนชมรมหรือสมาชิกของ สมาคมฯ กลุ่มตัวอย่างมีความพึง พอใจอยู่ในระดับมาก ความ เหมาะสมของจำนวนนักกีฬา โบว์ลิ่งอาชีพในปัจจุบัน กลุ่ม ตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ใน ระดับน้อย	สภาพ บุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสิน) ในปัจจุบันยังมีไม่มากนัก ซึ่ง บุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งปัจจุบัน นับว่ามีประสิทธิภาพในการ ทำงานด้านการจัดการแข่งขันใน ระดับนานาชาติและระดับโลก (ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ) ปัญหา ยังขาดแคลนบุคลากรกีฬา โบว์ลิ่งที่มีประสิทธิภาพสูง ซึ่ง ปัจจุบันยังมีอยู่จำนวนน้อย	แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพ แห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 เป้าประสงค์ที่ 3 บริการทางการกีฬาอาชีพ ของชาติมีคุณภาพและมาตรฐาน สามารถ รองรับความต้องการทางการกีฬาของ ประเทศ นำไทยเป็นศูนย์กลางการพัฒนากีฬา อาชีพระดับนานาชาติของเอเชีย กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนากีฬาอาชีพที่มั่นคงด้วย องค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการ กีฬาอาชีพระดับสากล	1. ควรจัดสัมมนาเกี่ยวกับวิชาชีพ กีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเพื่อเพิ่มปริมาณ บุคลากรกีฬาโบว์ลิ่ง โดย ผู้เชี่ยวชาญ 2. ควรกำหนดเกณฑ์การคัดเลือก ผู้บริหารองค์กรให้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้การพัฒนา กีฬาเพื่อการอาชีพ	ความพึงพอใจต่อการ บริหารงาน	สภาพ และ ปัญหา	แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพ แห่งชาติ และแผนยุทธศาสตร์สมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559	ข้อเสนอแนะ แนวทางการ พัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่ง อาชีพ
5. ด้านรายได้	ความเหมาะสมของรางวัลหรือค่าตอบแทนจากการแข่งขันรายได้ที่นักกีฬาโบว์ลิ่งได้รับจากการเล่นกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ รายได้ที่ผู้ฝึกสอนได้รับจากการฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ การได้รับการสนับสนุนจากองค์กรหรือชมรมที่สังกัดอยู่ในด้านการแข่งขันหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขัน และผู้ฝึกสอนและนักกีฬาได้รับเงินอุดหนุนจากกองทุนสวัสดิการนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย	สภาพ รายได้ของนักกีฬาโบว์ลิ่งทีมชาติ และผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งทีมชาติในปัจจุบัน โดยเฉลี่ยประมาณ 1 แสนบาทต่อเดือน และ 15,000 บาทต่อเดือนตามลำดับ ปัญหา ได้รับการสนับสนุนจากการกีฬาแห่งประเทศไทยและผู้ให้การสนับสนุนภาคเอกชนน้อย นักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งต้องรับภาระเรื่องค่าใช้จ่ายในการแข่งขันเอง ค่อนข้างสูง	แผนพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 เป้าประสงค์ที่ 2 ประเทศไทยประสบความสำเร็จในการพัฒนากีฬาอาชีพให้เป็นกิจกรรมที่สร้างความสุขแก่สังคม สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสนับสนุนการพัฒนาประเทศ แผนยุทธศาสตร์สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559 แผนงานที่ 4 การสร้างความยั่งยืนในการยึดเป็นอาชีพ โครงการที่ 2 การสร้างรายได้ที่มั่นคงและยึดเป็นอาชีพได้	1. ควรเน้นการดำเนินการจัดการด้านการตลาดอย่างเต็มระบบ เช่น การสร้างตราสินค้าให้กับตัวนักกีฬา การจัดทำสินค้าที่ระลึกประจำการแข่งขันในทุกระดับ ฯลฯ เพื่อเป็นการสร้างรายได้ให้แก่กีฬาและชมรมสมาชิก 2. ควรส่งเสริมภาพลักษณ์และความบันเทิงในการแข่งขันเพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้เข้าร่วมการแข่งขันและผู้ให้การสนับสนุนที่เข้าร่วมรายการ

ตัวบ่งชี้การพัฒนา กีฬาเพื่อการอาชีพ	ความพึงพอใจต่อการ บริหารงาน	สภาพ และ ปัญหา	แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬา อาชีพแห่งชาติ และแผนยุทธศาสตร์ สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559	ข้อเสนอแนะ แนวทางการ พัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่ง อาชีพ
6. ด้านสถานกีฬา	ความเพียงพอของลานโบว์ลิ่งที่ใช้สำหรับการฝึกซ้อมของสโมสร/ชมรม มาตรฐานฐานของลานโบว์ลิ่งที่ใช้ในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน และความเพียงพอของสนามแข่งขันที่ได้มาตรฐานในทุกภาคของประเทศ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ความเพียงพอของจำนวนที่นั่งของผู้เข้าชมการแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย	สภาพ สนามโบว์ลิ่งที่ใช้สำหรับการแข่งขันและการฝึกซ้อมในปัจจุบันถือว่าสมบูรณ์และได้มาตรฐานเพียง 2-3 แห่ง โดยสมาคมฯ เป็นผู้คัดเลือกสนามโบว์ลิ่งที่ใช้ในการแข่งขัน ปัญหา ด้านอุปกรณ์ของสนามโบว์ลิ่งที่ใช้ในการแข่งขันยังคงชำรุดอยู่บ้าง สนามที่ใช้สำหรับการแข่งขันและฝึกซ้อมยังมีจำนวนน้อย เนื่องจากความต้องการของผู้เล่นกีฬามีมากขึ้น	แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 เป้าประสงค์ที่ 3 บริการทางการกีฬาอาชีพของชาติมีคุณภาพและมาตรฐาน สามารถรองรับความต้องการทางการกีฬาของประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการพัฒนากีฬาอาชีพระดับนานาชาติของเอเชีย กลยุทธ์ที่ 2 สร้างองค์ประกอบกีฬาอาชีพด้านสภาพแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐานอย่างยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 ยกระดับศูนย์บริการกีฬาให้มีระบบบริหารจัดการที่เป็นสากล และสามารถจัดการการบริการทางการกีฬาอาชีพที่ผู้รับบริการเข้าถึงด้วยความมั่นใจ	1. ควรสร้างศูนย์ฝึกกีฬาโบว์ลิ่งสำหรับฝึกซ้อมไปยังส่วนภูมิภาค 2. ควรจัดให้มีองค์กรกีฬาโบว์ลิ่งท้องถิ่นเพื่อเป็นเครือข่ายในการประสานงานกับสมาคมฯ 3. การกีฬาแห่งประเทศไทยควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีสถานโบว์ลิ่งที่ได้มาตรฐานเป็นของตนเอง 4. ควรพัฒนาศูนย์ฝึกกีฬาโบว์ลิ่งในปัจจุบันให้ได้มาตรฐานและเป็นผู้นำในระดับทวีป

ตัวบ่งชี้การพัฒนา กีฬาเพื่อการอาชีพ	ความพึงพอใจต่อการ บริหารงาน	สภาพ และ ปัญหา	แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬา อาชีพแห่งชาติ และแผน ยุทธศาสตร์สมาคมโบว์ลิ่งแห่ง ประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559	ข้อเสนอแนะ แนวทางการ พัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่ง อาชีพ
7. ด้านกฎหมายกีฬา	การออกใบอนุญาตสำหรับ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และชมรม สมาชิกอย่างชัดเจน กลุ่มตัวอย่าง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก กฎ ระเบียบ ข้อบังคับมีความ เหมาะสมกับกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ ของสมาคมฯ และสอดคล้องกับ สหพันธ์กีฬาโบว์ลิ่งระหว่าง ประเทศแห่งโลก กลุ่มตัวอย่างมี ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย	สภาพ ยังไม่มีพระราชบัญญัติกีฬา อาชีพและมติคณะรัฐมนตรีหรือ กฎกระทรวงว่าด้วยกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ ประกาศใช้ ใช้เพียงระเบียบข้อบังคับ ของกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพโดยสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยและการจด ทะเบียนสมาคมกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ และบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเท่านั้น ปัญหา การไม่มีพระราชบัญญัติกีฬา อาชีพทำให้สมาคมกีฬาหลายสมาคม ไม่มีระบบ ไม่มีความชัดเจน ไม่มี ความโปร่งใสบุคลากรที่ได้รับการ เลือกตั้งเข้ามาบริหารจัดการสมาคมฯ ไม่ได้พัฒนากีฬาโบว์ลิ่งอย่างจริงจัง	แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพ แห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 เป้าประสงค์ที่ 1 กีฬาอาชีพเป้าหมาย ของชาติเป็นกีฬาอาชีพที่มีมาตรฐาน องค์กรและการจัดการการแข่งขันที่ เป็นสากล มีความเข้มแข็งและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 1 สร้างเอกภาพ การส่งเสริม สนับสนุนและการดำเนินงานการ บริหารจัดการองค์กรกีฬาอาชีพทั้ง ระบบด้วยมาตรการ การพัฒนาเชิง นโยบาย กฎหมาย และกลไกกีฬาของ ประเทศ	1. ควรปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ระเบียบข้อบังคับกีฬาโบว์ลิ่งของ สมาคมฯ ให้มีความทันสมัย

ตัวบ่งชี้การพัฒนา กีฬาเพื่อการอาชีพ	ความพึงพอใจต่อการ บริหารงาน	สภาพ และ ปัญหา	แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬา อาชีพแห่งชาติ และแผนยุทธศาสตร์ สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559	ข้อเสนอแนะ แนวทางการ พัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่ง อาชีพ
8. ด้านการจัดการ แข่งขัน	ความเหมาะสมของจำนวน รายการแข่งขัน โบว์ลิ่ง ภายในประเทศ การจัดการ แข่งขันในระบบลีก ที่จัดโดย สมาคมฯ การจัดการแข่งขันกีฬา โบว์ลิ่งเพื่อสร้างนักกีฬาโบว์ลิ่ง อาชีพและเป็นตัวแทนประเทศ ไทยอย่างเป็นระบบ และการ จัดการแข่งขันเป็นไปตาม มาตรฐานสากล เช่น การตัดสิน ของกรรมการ ความพร้อมของ สนาม การจัดทำเว็บไซต์ การ จัดทำตารางการแข่งขัน เป็นต้น กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ ในระดับมาก	สภาพ มีการแบ่งการจัดการ แข่งขันออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับประเทศ ระดับนานาชาติ และระดับโลก ปัญหา ผู้ให้การสนับสนุนหลัก และผู้ให้การสนับสนุนย่อย ไม่มี การสนับสนุนด้านงบประมาณ หรือเงินรางวัลอย่างจริงจังหรือ ได้รับงบประมาณสนับสนุนได้ จำนวนน้อย	แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพ แห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 เป้าประสงค์ที่ 1 กีฬาอาชีพเป้าหมายของ ชาติเป็นกีฬาอาชีพที่มีมาตรฐานองค์กร และการจัดการการแข่งขันที่เป็นสากล มี ความเข้มแข็งและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 3 ปฏิรูประบบการแข่งขันกีฬาอาชีพ ของชาติให้เป็นสากล ยึดหลักการมีส่วน ร่วมของท้องถิ่นและทุกภาคส่วนของ ประเทศสู่การเป็นศูนย์กลางกีฬาอาชีพ ระดับโลก	1. ควรเพิ่มจำนวนรายการแข่งขัน ภายในประเทศเพื่อสร้างปริมาณ บุคลากรกีฬาโบว์ลิ่ง รวมถึงเป็น การสร้างให้เกิดมูลค่าทางธุรกิจ โบว์ลิ่ง 2. ควรประสานความร่วมมือกับ ชมรมสมาชิกในการรายงานผล เกี่ยวกับการแข่งขันโบว์ลิ่งภายใน ชมรมแต่ละชมรม 3. ควรจัดตั้งบริษัทเพื่อดำเนินการ ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา โบว์ลิ่งโดยเฉพาะ 4. ควรจัดการแข่งขัน ระดับประเทศตามภูมิภาคต่างๆ ให้ได้มาตรฐานสากล

ตัวบ่งชี้การพัฒนา กีฬาเพื่อการอาชีพ	ความพึงพอใจต่อการ บริหารงาน	สภาพ และ ปัญหา	แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬา อาชีพแห่งชาติ และแผนยุทธศาสตร์ สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559	ข้อเสนอแนะ แนวทางการ พัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่ง อาชีพ
9. ด้านการ ประชาสัมพันธ์	ความหลากหลายของสื่อในการ ประชาสัมพันธ์ข่าวสารของ สมาคมฯ ความถี่ของการให้ ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ กีฬาโบว์ลิ่งในประเทศไทย การ เผยแพร่ข่าวสารเรื่องการจัดการ แข่งขันทั้งภายในประเทศและ ต่างประเทศ และการเผยแพร่การ แข่งขันผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ ในระดับมาก	สภาพ สมาคมฯ ได้มีการ ประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบทั้งทาง เว็บไซต์ ของ สมาคมฯ หนังสือพิมพ์กีฬา วิทยุ และป้าย ประกาศตามสถานโบว์ลิ่งทุกแห่ง ปัญหา ได้รับความสนใจน้อย เนื่องจากกีฬาโบว์ลิ่งเป็นกีฬา ประเภทบุคคลที่สื่อให้ความ สนใจน้อย ค่าใช้จ่ายในการถ่ายทอดสดการ แข่งขันค่อนข้างสูง	แผนยุทธศาสตร์สมาคมโบว์ลิ่งแห่ง ประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559 แผนงานที่ 2 กระจายการแข่งขันให้ ครอบคลุมไปทั่วประเทศ และสร้าง ยุทธศาสตร์การประชาสัมพันธ์เชิงรุก โครงการที่ 2 พัฒนาระบบการประชาสัมพันธ์ เชิงรุก	1. ควรจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อเป็น การแจ้งข้อมูล ข่าวสาร รวมถึง ความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับกีฬาโบว์ลิ่ง 2. ควรยกระดับความสัมพันธ์ของ สมาคมฯ กับสื่อมวลชน โดย สร้างพันธมิตรเครือข่ายการ ประชาสัมพันธ์

ตัวบ่งชี้การพัฒนา กีฬาเพื่อการอาชีพ	ความพึงพอใจต่อการ บริหารงาน	สภาพ และ ปัญหา	แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพ แห่งชาติ และแผนยุทธศาสตร์สมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559	ข้อเสนอแนะ แนวทางการ พัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่ง อาชีพ
10. ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ	การจัดให้มีกองทุนสวัสดิการกองทุนสงเคราะห์เมื่อทพพลภาพแก่นักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก การจัดสวัสดิการและการดูแลนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ เช่น เงินเดือน เบี้ยเลี้ยง สวัสดิการ มีอย่างต่อเนื่อง กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย	สภาพ สมาคมฯ ได้กำหนดรูปแบบสวัสดิการแก่นักกีฬาโดยมติที่ประชุมตามสภาพ ปัญหา สวัสดิการที่นักกีฬาโบว์ลิ่ง ผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งที่ได้รับนั้นยังไม่เพียงพอที่จะยึดเป็นอาชีพได้ ไม่มีสวัสดิการสำหรับนักกีฬาที่เลิกเล่นกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ ทำให้บุคลากรเหล่านี้ต้องทำงานอาชีพอื่นเพื่อเป็นรายได้หลัก	แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 เป้าประสงค์ที่ 3 บริการทางการกีฬาอาชีพของชาติมีคุณภาพและมาตรฐาน สามารถรองรับความต้องการทางการกีฬาของประเทศ นำไทยเป็นศูนย์กลางการพัฒนา กีฬาอาชีพระดับนานาชาติของเอเชีย กลยุทธ์ที่ 1 สร้างและพัฒนาระบบสวัสดิการและความมั่นคงในชีวิตแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬา แผนยุทธศาสตร์สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559 แผนงานที่ 4 การสร้างความยั่งยืนในการยึดเป็นอาชีพ โครงการที่ 1 การพัฒนาระบบสวัสดิการ	1. ควรมีการสร้างแรงจูงใจและให้รางวัลแก่นักกีฬาหรือบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งที่มีผลงานดีเด่น 2. ควรประสานความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งเพื่อเป็นวิทยากรหรือผู้ฝึกสอนพิเศษ

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน

จากการสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยให้ประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย โดยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีรายละเอียด ดังแสดงในตารางที่ 17 ถึงตารางที่ 27

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ทรงคุณวุฒิที่ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยให้ประสบความสำเร็จ จำนวน 5 ท่าน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 80 เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 20 มีอายุระหว่าง 46-55 ปี คิดเป็นร้อยละ 100 และมีระดับการศึกษาปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 100

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยให้ประสบความสำเร็จ

ตารางที่ 17 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านความสามารถของนักกีฬา

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬา โบว์ลิ่งอาชีพ	N = 5		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ควรเปิดหลักสูตรการฝึกกีฬาโบว์ลิ่งสำหรับเยาวชน และมีโปรแกรมการแข่งขันระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาความสามารถของนักกีฬาระดับเยาวชนให้สูงขึ้น	4.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 17 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านความสามารถของนักกีฬา(ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬา โบว์ลิ่งอาชีพ	N = 5		ระดับความ คิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.	
2. ควรนำเอาเทคโนโลยีวิทยาศาสตร์การกีฬา เข้ามาช่วยในการพัฒนาศักยภาพของ นักกีฬาทั่วประเทศ	4.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.00	0.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 17 แสดงว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านความสามารถของนักกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.00 และในรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อโดยทุกข้อมีค่าเฉลี่ย 4.00 เท่ากันทุกข้อ ดังนี้ ควรเปิดหลักสูตรการฝึกกีฬาโบว์ลิ่งสำหรับเยาวชนและมีโปรแกรมการแข่งขันระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาความสามารถของนักกีฬาระดับเยาวชนให้สูงขึ้น ควรนำเอาเทคโนโลยีวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาช่วยในการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาทั่วประเทศ

ตารางที่ 18 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านความนิยม

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬา โบว์ลิ่งอาชีพ	N = 5		ระดับความ คิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ควรประสานความร่วมมือกับ ผู้ประกอบการสถานโบว์ลิ่งเอกชนใน ด้านการตลาดเพื่อสร้างความนิยมด้าน การเล่นกีฬาโบว์ลิ่ง	4.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 18 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านความนิยม (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬา โบว์ลิ่งอาชีพ	N = 5		ระดับความ คิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.	
2. ควรบูรณาการกิจกรรมการแข่งขันให้มีความหลากหลายเพื่อให้รายการแข่งขันนั้นสร้างความสุขแก่ผู้ชม	4.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.00	0.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 18 แสดงว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านความนิยมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.00 และในรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยทุกข้อมีค่าเฉลี่ย 4.00 เท่ากันทุกข้อ ดังนี้ ควรประสานความร่วมมือกับผู้ประกอบการสถาน โบว์ลิ่งเอกชนในด้านการตลาดเพื่อสร้างความนิยมด้านการเล่นกีฬาโบว์ลิ่ง ควรบูรณาการกิจกรรมการแข่งขันให้มีความหลากหลายเพื่อให้รายการแข่งขันนั้นสร้างความสุขแก่ผู้ชม

ตารางที่ 19 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านองค์กรกีฬา

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬา โบว์ลิ่งอาชีพ	N = 5		ระดับความ คิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ควรจัดตั้งสถาบันฝึกสอนสำหรับผู้ฝึกสอนผู้ตัดสิน และผู้บริหารกีฬาโบว์ลิ่งโดยเฉพาะ เพื่อสร้างปริมาณบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งให้มากขึ้น	4.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 19 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านองค์กรกีฬา(ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬา โบว์ลิ่งอาชีพ	N = 5		ระดับความ คิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.	
2. ควรจัดตั้งสถาบันฝึกสอนสำหรับผู้สนใจกีฬาโบว์ลิ่ง รวมถึงนักกีฬาโบว์ลิ่งระดับเยาวชน	4.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.00	0.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 19 แสดงว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านองค์กรกีฬาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.00 และในรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยทุกข้อมีค่าเฉลี่ย 4.00 เท่ากันทุกข้อ ดังนี้ ควรจัดตั้งสถาบันฝึกสอนสำหรับผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหารกีฬาโบว์ลิ่ง โดยเฉพาะ เพื่อสร้างปริมาณบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งให้มากขึ้น ควรจัดตั้งสถาบันฝึกสอนสำหรับผู้สนใจกีฬาโบว์ลิ่ง รวมถึงนักกีฬาโบว์ลิ่งระดับเยาวชน

ตารางที่ 20 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านบุคลากร

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬา โบว์ลิ่งอาชีพ	N = 5		ระดับความ คิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ควรจัดสัมมนาเกี่ยวกับวิชาชีพกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเพื่อเพิ่มปริมาณบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งโดยผู้เชี่ยวชาญ	4.00	0.00	มากที่สุด
2. ควรมีเกณฑ์การคัดเลือกผู้บริหารองค์กรให้ชัดเจน	4.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.00	0.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 20 แสดงว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.00 และในรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยทุกข้อมีค่าเฉลี่ย 4.00 เท่ากันทุกข้อ ดังนี้ ควรจัดสัมมนาเกี่ยวกับวิชาชีพกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเพื่อเพิ่มปริมาณบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่ง ควรมีเกณฑ์การคัดเลือกผู้บริหารองค์กรให้ชัดเจน

ตารางที่ 21 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านรายได้

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬา โบว์ลิ่งอาชีพ	N = 5		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ควรเน้นการดำเนินการจัดการด้าน การตลาดอย่างเต็มระบบ เช่น การสร้าง ตราสินค้าให้กับตัวนักกีฬา การจัดทำ สินค้าที่ระลึกประจำการแข่งขันในทุก ระดับ ฯลฯ เพื่อเป็นการสร้างรายได้แก่นักกีฬาและชมรมสมาชิก	4.00	0.00	มากที่สุด
2. ควรส่งเสริมภาพลักษณ์และความบันเทิง ในการแข่งขันเพื่อสร้างความมั่นใจให้ ผู้เข้าร่วมการแข่งขันและผู้ให้การ สนับสนุนที่เข้าร่วมรายการ	4.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.00	0.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 21 แสดงว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.00 และในรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยทุกข้อมีค่าเฉลี่ย 4.00 เท่ากันทุกข้อ ดังนี้ ควรเน้นการดำเนินการจัดการด้านการตลาดอย่างเต็มระบบ เช่น การสร้างตราสินค้าให้กับตัวนักกีฬา การจัดทำสินค้าที่ระลึกประจำการแข่งขันในทุกระดับ ฯลฯ เพื่อเป็นการสร้างรายได้แก่นักกีฬาและชมรมสมาชิก ควรส่งเสริมภาพลักษณ์และความบันเทิงในการแข่งขันเพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้เข้าร่วมการแข่งขันและผู้ให้การสนับสนุนที่เข้าร่วมรายการ

ตารางที่ 22 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านสถานกีฬา

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬา โบว์ลิ่งอาชีพ	N = 5		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ควรสร้างศูนย์ฝึกกีฬาโบว์ลิ่งสำหรับฝึกซ้อมไปยังส่วนภูมิภาค	3.80	0.45	มากที่สุด
2. ควรจัดให้มีองค์กรกีฬาโบว์ลิ่งท้องถิ่นเพื่อเป็นเครือข่ายในการประสานงานกับสมาคมฯ	3.80	0.45	มากที่สุด
3. การกีฬาแห่งประเทศไทยควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีสถาน โบว์ลิ่งที่ได้มาตรฐานเป็นของตนเอง	3.80	0.45	มากที่สุด
4. ควรพัฒนาศูนย์ฝึกกีฬาโบว์ลิ่งในปัจจุบันให้ได้มาตรฐานและเป็นผู้นำในระดับทวีป			
รวม	3.80	0.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 22 แสดงว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านสถานกีฬาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.80 และในรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยทุกข้อมีค่าเฉลี่ย 3.80 เท่ากันทุกข้อ ดังนี้ ควรสร้างศูนย์ฝึกกีฬาโบว์ลิ่งสำหรับฝึกซ้อมไปยังส่วนภูมิภาค ควรจัดให้มีองค์กรกีฬาโบว์ลิ่งท้องถิ่นเพื่อเป็นเครือข่ายในการประสานงานกับสมาคมฯ การกีฬาแห่งประเทศไทยควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีสถาน โบว์ลิ่งที่ได้มาตรฐานเป็นของตนเอง และควรพัฒนาศูนย์ฝึกกีฬา โบว์ลิ่งในปัจจุบันให้ได้มาตรฐานและเป็นผู้นำในระดับทวีป

ตารางที่ 23 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านกฎหมายกีฬา

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬา โบว์ลิ่งอาชีพ	N = 5		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ควรปรับปรุง เปลี่ยนแปลงระเบียบ ข้อบังคับกีฬาโบว์ลิ่งของสมาคมฯ ให้มี ความทันสมัย	4.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.00	0.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 23 แสดงว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านกฎหมายกีฬาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.00 ดังนี้ ควรปรับปรุง เปลี่ยนแปลงระเบียบข้อบังคับกีฬาโบว์ลิ่งของสมาคมฯ ให้มีความทันสมัย

ตารางที่ 24 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านการจัดการแข่งขัน

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬา โบว์ลิ่งอาชีพ	N = 5		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ควรเพิ่มจำนวนรายการแข่งขัน ภายในประเทศเพื่อสร้างปริมาณบุคลากร กีฬาโบว์ลิ่ง รวมถึงเป็นการสร้างให้เกิด มูลค่าทางธุรกิจกีฬาโบว์ลิ่ง	3.80	0.45	มากที่สุด
2. ควรประสานความร่วมมือกับชมรม สมาชิกในการรายงานผลเกี่ยวกับการ แข่งขันโบว์ลิ่งภายในชมรมแต่ละชมรม	3.80	0.45	มากที่สุด
3. ควรจัดตั้งบริษัทเพื่อดำเนินการด้านการ จัดการแข่งขันกีฬาโบว์ลิ่งโดยเฉพาะ	3.80	0.45	มากที่สุด
4. ควรจัดการแข่งขันระดับประเทศตาม ภูมิภาคต่างๆ ให้ได้มาตรฐานสากล	3.80	0.45	มากที่สุด
รวม	3.80	0.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 24 แสดงว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านการจัดการแข่งขัน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.80 และในรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยทุกข้อมีค่าเฉลี่ย 3.80 เท่ากันทุกข้อ ดังนี้ ควรเพิ่มจำนวนรายการแข่งขันภายในประเทศเพื่อสร้างปริมาณบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่ง รวมถึงเป็นการสร้างให้เกิดมูลค่าทางธุรกิจกีฬาโบว์ลิ่ง ควรประสานความร่วมมือกับชมรมสมาชิกในการรายงานผลเกี่ยวกับการแข่งขันโบว์ลิ่งภายในชมรมแต่ละชมรม ควรจัดตั้งบริษัทเพื่อดำเนินการด้านการจัดการแข่งขันกีฬาโบว์ลิ่งโดยเฉพาะ ควรจัดการแข่งขันระดับประเทศตามภูมิภาคต่างๆ ให้ได้มาตรฐานสากล

ตารางที่ 25 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านการประชาสัมพันธ์

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬา โบว์ลิ่งอาชีพ	N = 5		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ควรจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อเป็นการแจ้ง ข้อมูล ข่าวสาร รวมถึงความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับกีฬาโบว์ลิ่ง	3.80	0.45	มากที่สุด
2. ควรยกระดับความสัมพันธ์ของสมาคมฯ กับสื่อมวลชน โดยสร้างพันธมิตร เครือข่ายการประชาสัมพันธ์	4.00	0.00	มากที่สุด
รวม	3.90	0.23	มากที่สุด

จากตารางที่ 25 แสดงว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านการประชาสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.90 และในรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ควรยกระดับความสัมพันธ์ของสมาคมฯ กับสื่อมวลชน โดยสร้างพันธมิตรเครือข่ายการประชาสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย 4.00 และ ควรจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อเป็นการแจ้งข้อมูล ข่าวสาร รวมถึงความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับกีฬาโบว์ลิ่ง ค่าเฉลี่ย 3.80

ตารางที่ 26 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬา โบว์ลิ่งอาชีพ	N = 5		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ควรสร้างแรงจูงใจและให้รางวัลแก่นักกีฬาหรือบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งที่มีผลงานดีเด่น	3.80	0.45	มากที่สุด
2. ควรประสานความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งเพื่อเป็นวิทยากรหรือผู้ฝึกสอนพิเศษ	3.80	0.45	มากที่สุด
รวม	3.80	0.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 26 แสดงว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.80 และในรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 3.80 เท่ากันทุกข้อ ดังนี้ ควรสร้างแรงจูงใจและให้รางวัลแก่นักกีฬาหรือบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งที่มีผลงานดีเด่น ควรประสานความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่ง เพื่อเป็นวิทยากรหรือผู้ฝึกสอนพิเศษ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นต่อกระบวนการจัดการ (PDCA) โดยสรุปเป็นประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. การวางแผน (Plan)

- ควรมีการวางแผนในเรื่องของการจัดให้มี After School Program สำหรับระดับเยาวชน
- ควรมีการวางแผนการดำเนินงานตามรูปแบบของสมาคมกีฬาที่ประสบความสำเร็จมาแล้ว เช่น สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทย และสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย เป็นต้น
- ควรมีการวางแผนการจัดตั้งสถาบันพัฒนาบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่ง (ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน และผู้บริหารกีฬาโบว์ลิ่ง)

2. การปฏิบัติ (Do)

- ควรมีการฝึกอบรมโดยอาศัยความร่วมมือกับสถานโบว์ลิ่ง หากไม่สามารถสร้างสถานโบว์ลิ่งในสถานศึกษาได้

- ควรมีการใช้แนวทางการส่งเสริมให้ชมรมสมาชิกจัดกิจกรรม โดยได้รับการสนับสนุนจากสมาคมฯ มากกว่านี้

3. การตรวจสอบ (Check)

- ควรมีการประเมินผลงานของนักกีฬาในทุกๆ ระดับมากขึ้น

- ควรมีการตรวจสอบสนามที่ใช้ในการจัดการแข่งขันในประเทศโดยสหพันธ์โบว์ลิ่งระหว่างประเทศแห่งภาคพื้นเอเชีย (ABF) เหมือนกีฬาฟุตบอลที่มีสมาพันธ์ฟุตบอลเอเชีย (AFC) เข้ามาตรวจสอบสนามที่จะใช้ในการแข่งขัน

4. การปรับปรุง (Act)

- นักกีฬาควรได้รับการสนับสนุนจากองค์กรหรือชมรมที่ตนสังกัด

- ควรมีการปรับปรุงเรื่องโครงสร้างสวัสดิการ รายได้ เบี้ยเลี้ยง แก่บุคลากรกีฬาโบว์ลิ่ง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการของการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย และเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ฝึกสอน นักกีฬาหรือสมาชิกในชมรมของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการบริหารงานตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ

ส่วนที่ 2 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคณะกรรมการบริหารงานสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2553-2554 โดยการสัมภาษณ์เกี่ยวกับตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย และกระบวนการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แนวทางจากผลการตอบแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 และแผนยุทธศาสตร์สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559

ส่วนที่ 4 การวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) คณะกรรมการบริหารงานสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2553-2554 ได้แก่ กรรมการและฝ่ายกิจกรรมพิเศษ 1 คน กรรมการและฝ่ายพัฒนาเยาวชน 1 คน กรรมการและฝ่ายจัดการแข่งขัน 1 คน กรรมการและฝ่ายประสานงาน 1 คน เลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการ 1 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 5 คน และ 2) ผู้ฝึกสอน นักกีฬาหรือสมาชิกในชมรมของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย จำนวน 350 คน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โดยรวม กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยมีเพศชายคิดเป็นร้อยละ 58.85 อายุระหว่าง 18-25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.71 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 66.58 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.14 และมีประสบการณ์เกี่ยวกับกีฬาโบว์ลิ่ง 1-3 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.00

2. ความพึงพอใจการบริหารงานตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 2.60 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีระดับความพึงพอใจจากมากไปน้อยดังนี้

ระดับมาก

1. ด้านความสามารถของนักกีฬา มีค่าเฉลี่ย 2.84
2. ด้านการจัดการแข่งขัน มีค่าเฉลี่ย 2.73
3. ด้านกฎหมายกีฬา มีค่าเฉลี่ย 2.67
4. ด้านการประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ย 2.63
5. ด้านความนิยม มีค่าเฉลี่ย 2.60
6. ด้านบุคลากรและด้านสถานกีฬา มีค่าเฉลี่ย 2.56

ระดับน้อย

1. ด้านองค์กรกีฬา มีค่าเฉลี่ย 2.49
2. ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ มีค่าเฉลี่ย 2.49
3. ด้านรายได้ มีค่าเฉลี่ย 2.45

2.1 ด้านความสามารถของนักกีฬา กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่ง ด้านความสามารถของนักกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การจัดกิจกรรมการแข่งขันเพื่อคัดเลือกนักกีฬาตัวแทนไปแข่งขันในรายการต่างๆ

2.2 ด้านความนิยม กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่ง ด้านความนิยม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ และระดับน้อย 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ จำนวนผู้เข้าแข่งขันในแต่ละรายการที่จัดขึ้นโดยสมาคมฯ

2.3 ด้านองค์กรกีฬา กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่ง ด้านองค์กรกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ และระดับน้อย 3 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การส่งเสริมการเพิ่มขึ้นของจำนวนสโมสรหรือชมรมสมาชิกของสมาคมฯ

2.4 ด้านบุคลากร กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่ง ด้านบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ และระดับน้อย 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพได้ผ่านการอบรมตามหลักสูตรของสหพันธ์กีฬาโบว์ลิ่งระหว่างประเทศแห่งโลก

2.5 ด้านรายได้ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่ง ด้านรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ความเหมาะสมของรายได้ที่นักกีฬาโบว์ลิ่งได้รับจากการเล่นกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ

2.6 ด้านสถานกีฬา กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่ง ด้านสถานกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ และระดับน้อย 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ความเพียงพอของลานโบว์ลิ่งที่ใช้สำหรับการฝึกซ้อมของสโมสรหรือชมรม

2.7 ด้านกฎหมายกีฬา กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่ง ด้านกฎหมายกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ และระดับน้อย 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การออกใบอนุญาตสำหรับนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และชมรมสมาชิกอย่างชัดเจน

2.8 ด้านการจัดการแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่ง ด้านการจัดการแข่งขัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ความเหมาะสมของจำนวนรายการแข่งขันโบว์ลิ่งภายในประเทศที่จัดขึ้นโดยสมาคมฯ

2.9 ด้านการประชาสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่ง ด้านการประชาสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับ

มากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ความหลากหลายของสื่อในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารของสมาคมฯ

2.10 ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่ง ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ และระดับน้อย 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การจัดให้มีกองทุนสวัสดิการแก่นักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ

ส่วนที่ 2 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

1. สภาพ ปัญหาและความต้องการตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนาเพื่อการอาชีพตามสภาพการจัดการของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

1.1 ด้านความสามารถของนักกีฬา นักกีฬาทีมชาติชุดปัจจุบันได้เข้าร่วมการแข่งขันทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ (เอเชียน) ซึ่งในระดับนานาชาตินั้นทางสมาคมฯ ได้ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันปีละไม่น้อยกว่า 3 ครั้ง ปัญหาที่พบคือ ผลงานของนักกีฬาทีมชาติไทยยังไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่สมาคมฯ ตั้งไว้ ซึ่งสมาคมฯ เองต้องการให้มีจำนวนนักกีฬาทีมชาติไทยติดอันดับต้นๆ ของระดับนานาชาติและระดับโลกต่อไป ดังนั้นจึงมีความต้องการให้ความเข้มงวดกับการฝึกซ้อมของนักกีฬามากขึ้น และสนับสนุนนักกีฬาและผู้ฝึกสอนในส่วนของเบี้ยเลี้ยงและสวัสดิการ

1.2 ด้านความนิยม ความนิยมของผู้เล่นนั้นปัจจุบันมีผู้สนใจเล่นกีฬาโบว์ลิ่งเพิ่มขึ้นทั้งที่เป็นสมาชิกของสมาคมฯ และไม่ใช่สมาชิก ปัญหาที่พบคือ ความนิยมของผู้ดูในปัจจุบันนับว่ายังมีไม่มากพอ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรายการที่ทางสมาคมฯ จัดการแข่งขัน หากเป็นการแข่งขันระดับโลกจะมีผู้ดูมากกว่าการแข่งขันระดับประเทศ ทางสมาคมฯ เห็นว่ากีฬาโบว์ลิ่งอาชีพกำลังดำเนินไปสู่ระดับอาชีพอย่างถาวร และสามารถดัดแปลงไปสู่ระบบกีฬาเพื่อความบันเทิง (Sports Entertainment) และให้สื่อติดตามการแข่งขันในระดับนานาชาติมากขึ้น

1.3 ด้านองค์กรกีฬา กีฬาโบว์ลิ่งอาชีพในด้านองค์กรกีฬา นับว่ายังไม่ชัดเจน ยังอยู่รวมกับกีฬาโบว์ลิ่งทั่วไป เนื่องจากกีฬาโบว์ลิ่งถือเป็นกีฬาอาชีพได้เพียง 6 ปี ซึ่งถือว่าอยู่ในระหว่างช่วงของการเริ่มต้น ปัญหาที่พบคือยังขาดสถาบันผลิตผู้ฝึกสอนอาชีพ และสถาบันผลิตผู้ตัดสินอาชีพ

ดังนั้น สมาคมฯ จึงต้องการจะเริ่มในส่วนของการจัดการแข่งขันเป็นอันดับแรก มีสถาบันฝึกสอนผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินในขั้นต้นในอนาคต และตั้งเป้าให้มีการบริหารจัดการที่สมบูรณ์แบบและสถาบันสอนเฉพาะด้าน (Academy) ที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

1.4 ด้านบุคลากร บุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสิน) ในปัจจุบันยังมีไม่มากนัก ซึ่งบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งปัจจุบันนี้มีประสิทธิภาพในการทำงานด้านการจัดการแข่งขันในระดับนานาชาติและระดับโลก (ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ) ปัญหาที่พบคือ ยังขาดแคลนบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งที่มีประสิทธิภาพสูง ซึ่งปัจจุบันยังมีอยู่จำนวนน้อย ดังนั้นจึงต้องการบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งจำนวนมากทั้งในส่วนของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหารองค์กร

1.5 ด้านรายได้ รายได้ของนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ และผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพในปัจจุบัน โดยเฉลี่ยประมาณ 1 แสนบาทต่อเดือน และ 15,000 บาทต่อเดือน ตามลำดับ ปัญหาที่พบคือ 1) ได้รับการสนับสนุนจากการกีฬาแห่งประเทศไทยและผู้ให้การสนับสนุนภาคเอกชนน้อย 2) นักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งต้องรับภาระเรื่องค่าใช้จ่ายในการแข่งขันเองค่อนข้างสูง จึงมีความต้องการพัฒนาด้านรายได้โดยจัดการบริหารการแข่งขันแบบครบวงจร และจัดอบรมหลักสูตรสำหรับผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน เพื่อสร้างรายได้สำหรับบุคลากรดังกล่าวให้ยึดเป็นอาชีพได้

1.6 ด้านสถานกีฬา สนามโบว์ลิ่งที่ใช้สำหรับการแข่งขันและการฝึกซ้อมในปัจจุบันถือว่าสมบูรณ์และได้มาตรฐานเพียง 2-3 แห่ง โดยสมาคมฯ เป็นผู้คัดเลือกสนามโบว์ลิ่งที่ใช้ในการแข่งขัน ปัญหาที่พบคือ 1) ด้านอุปกรณ์ของสนามโบว์ลิ่งที่ใช้ในการแข่งขันยังคงชำรุดอยู่บ้าง 2) สนามที่ใช้สำหรับการแข่งขันและฝึกซ้อมยังมีจำนวนน้อย เนื่องจากความต้องการของผู้เล่นกีฬามีมากขึ้น จึงต้องการได้รับการสนับสนุนจากการกีฬาแห่งประเทศไทยในการสร้างสนามโบว์ลิ่งตามมาตรฐานสากลภายใต้การดูแลของการกีฬาแห่งประเทศไทย

1.7 ด้านกฎหมายกีฬา ยังไม่มีพระราชบัญญัติกีฬาอาชีพและมติคณะรัฐมนตรีหรือกฎกระทรวงว่าด้วยกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพประกาศใช้ ใช้เพียงระเบียบข้อบังคับของกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ โดยสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย และการจดทะเบียนสมาคมกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพและบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเท่านั้น ปัญหาที่พบคือ 1) การไม่มีพระราชบัญญัติกีฬาอาชีพทำให้สมาคมกีฬาหลายสมาคมไม่มีระบบ ไม่มีความชัดเจน ไม่มีความโปร่งใส 2) บุคลากรที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามา

บริหารจัดการสมาคมฯ ไม่ได้พัฒนากีฬาโบว์ลิ่งอย่างจริงจัง ดังนั้นจึงมีความต้องการพระราชบัญญัติกีฬาอาชีพ และพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ

1.8 ด้านการจัดการแข่งขัน มีการแบ่งการจัดการแข่งขันออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับประเทศ ระดับนานาชาติ และระดับโลก ปัญหาที่พบคือ ผู้ให้การสนับสนุนหลักและผู้ให้การสนับสนุนย่อย ไม่มีการสนับสนุนด้านงบประมาณหรือเงินรางวัลอย่างจริงจัง หรือได้รับงบประมาณสนับสนุนได้จำนวนน้อย ดังนั้นจึงต้องการให้สมาคมฯ มีแผนดำเนินการจัดการแข่งขันในรูปแบบของกีฬาเพื่อความบันเทิง

1.9 ด้านการประชาสัมพันธ์ สมาคมฯ ได้มีการประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบทั้งทางเว็บไซต์ของสมาคมฯ หนังสือพิมพ์กีฬา วิทยุ และป้ายประกาศตามสถานโบว์ลิ่งทุกแห่ง ปัญหาคือได้รับความสนใจน้อย เนื่องจากกีฬาโบว์ลิ่งเป็นกีฬาประเภทบุคคลที่สื่อให้ความสนใจน้อย และค่าใช้จ่ายในการถ่ายทอดสดการแข่งขันค่อนข้างสูง จึงต้องการให้สื่อให้ความสนใจในกีฬาโบว์ลิ่งมากขึ้น เพื่อเพิ่มความนิยมในการชมและการเล่น

1.10 ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ สมาคมฯ ได้กำหนดรูปแบบสวัสดิการแก่นักกีฬาโดยมติที่ประชุมตามสถานภาพ ปัญหาคือ 1) สวัสดิการที่นักกีฬาโบว์ลิ่ง ผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งที่ได้รับนั้นยังไม่เพียงพอที่จะยึดเป็นอาชีพได้ 2) ไม่มีสวัสดิการสำหรับนักกีฬาที่เลิกเล่นกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ ทำให้บุคลากรเหล่านี้ต้องทำงานอาชีพอื่นเพื่อเป็นรายได้หลัก จึงมีความต้องการกองทุนส่งเสริมกีฬาอาชีพ

2. สภาพ ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับกระบวนการจัดการ (PDCA)

2.1 การวางแผน สมาคมฯ ได้มีกำหนดแผนยุทธศาสตร์ของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย แผนงานประจำปี และปฏิทินกิจกรรมของสมาคมฯ ไว้อย่างชัดเจน ปัญหาที่พบมีอยู่ 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อม ปัจจัยด้านการเมือง และปัจจัยด้านผู้ให้การสนับสนุน ซึ่งปัจจัยดังกล่าวนี้เป็นอุปสรรคที่ทำให้การวางแผนของสมาคมฯ ไม่เป็นไปตามแผนที่ได้วางไว้เป็นบางข้อ จึงมีความต้องการมีกฎหมายกีฬาเป็นแม่แบบซึ่งจะสามารถทำให้การวางแผนงานของสมาคมฯ มีความเป็นระบบ มีความชัดเจน และมีความโปร่งใส และการได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากรัฐบาล

2.2 การปฏิบัติ สมาคมฯ ได้มีการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย แผนงานประจำปี และปฏิทินกิจกรรมสมาคมฯ ได้เป็นอย่างดี เป็นไปตามขั้นตอนที่ได้วางแผนไว้ตามแผนงานที่ฝ่ายบริหารได้วางไว้ในแต่ละปี ปัญหาที่พบคือ บุคลากรยังไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานทั้งในด้านการจัดการแข่งขันและการบริหารจัดการภายในสมาคมฯ ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งด้านสถาน โบว์ลิ่งที่ใช้สำหรับฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติซึ่งยังมีจำนวนไม่มากพอ โดยปัจจุบันยังต้องอาศัยความร่วมมือจากสถาน โบว์ลิ่งเอกชนในการฝึกซ้อม จึงต้องการได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนต่อนักกีฬา การแข่งขันในรายการต่างๆ มากขึ้น โดยเฉพาะภาครัฐควรเข้ามามีบทบาทในการดูแลการบริหารจัดการภายในสมาคมฯ และการจัดการแข่งขันในระดับประเทศและระดับนานาชาติ

2.3 การตรวจสอบ การกีฬาแห่งประเทศไทยมีการประเมินผลงานของสมาคมฯ ปีละ 1 ครั้ง โดยประเมินผลงานตามแผนยุทธศาสตร์ของสมาคมฯ ที่ได้กำหนดไว้ สมาคมฯ ได้ทำการประเมินผลงานของนักกีฬาในแต่ละปีอย่างต่อเนื่อง ปัญหาที่พบคือ ผู้ประเมินผลงานตามแผนยุทธศาสตร์ของสมาคมฯ นั้นไม่มีความเข้าใจสภาพและความเป็นจริงของกีฬาโบว์ลิ่งอย่างแท้จริง และไม่ได้ทำการประเมินจากเหตุการณ์จริง โดยประเมินผลงานจากเอกสารที่มีอยู่และหลักเกณฑ์ที่ทางการกีฬาแห่งประเทศไทยใช้ในการประเมินนั้นไม่สอดคล้องกับกีฬาโบว์ลิ่ง กล่าวคือ นำเอาหลักเกณฑ์ของกีฬาฟุตบอลมาใช้ในการประเมินผลงานซึ่งเป็นกีฬาประเภททีมไม่ใช่กีฬาประเภทบุคคล ดังนั้น การกีฬาแห่งประเทศไทยควรประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ของสมาคมฯ อย่างถูกต้อง เหมาะสม โปร่งใส และยุติธรรม

2.4 การปรับปรุง สมาคมฯ มีการปรับปรุงการจัดการภายในสมาคมฯ อย่างต่อเนื่อง มีแผนงานที่ชัดเจน ปัญหาที่พบคือ ในการปรับปรุงเพื่อให้เกิดการพัฒนาในกีฬาโบว์ลิ่งนั้น ต้องใช้งบประมาณค่อนข้างสูง ซึ่งปัจจุบันงบประมาณที่ใช้ในการบริหารจัดการน้อยกว่างบประมาณที่ได้รับอยู่มาก จึงมีความต้องการเพิ่มงบประมาณในการลงทุนด้านสถาน โบว์ลิ่งให้มีเพียงพอและเป็นที่ยอมรับตามมาตรฐานสากล รวมถึงการจัดตั้งบริษัทหรือองค์กรในฐานะผู้จัดการแข่งขัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจการบริหารงานตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ทั้งหมด 10 ด้าน พบว่ามีความพึงพอใจอยู่ใน

ระดับมาก 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถของนักกีฬา ด้านการจัดการแข่งขัน ด้านกฎหมายกีฬา ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านความนิยม ด้านบุคลากร และด้านสถานกีฬา แสดงว่าการบริหารงานเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสมแล้วเห็นสมควรให้ยึดเป็นแนวปฏิบัติเพื่อการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพต่อไป แต่ทั้งนี้ยังมี 3 ด้าน ที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย คือ ด้านองค์กรกีฬา ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ และด้านรายได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอแนวทางในการพัฒนาตัวบ่งชี้การพัฒนาอาชีพเพื่อการอาชีพทั้ง 10 ด้าน ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการลดข้อบกพร่องบางส่วนในการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยต่อไป

ด้านความสามารถของนักกีฬา

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ฝึกสอน นักกีฬาและสมาชิกในชมรมของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย มีความพึงพอใจต่อการบริหารของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการแข่งขันเพื่อคัดเลือกนักกีฬาตัวแทนไปแข่งขันในรายการต่างๆ เกณฑ์ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาโบว์ลิ่งสำหรับเป็นตัวแทนทีมชาติอย่างเหมาะสม การเก็บสถิติและจัดอันดับความสามารถของนักกีฬา จำนวนนักกีฬาที่เป็นตัวแทนประเทศไทยในแต่ละประเภทมีความเหมาะสม และการประเมินผลงานของนักกีฬาทีมชาติ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานักกีฬาต่อไป อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะนักกีฬาโบว์ลิ่งทีมชาติได้เข้าร่วมการแข่งขันในระดับประเทศและระดับนานาชาติปีละไม่น้อยกว่า 3 ครั้ง แต่ปัญหาที่พบคือ ผลงานของนักกีฬาทีมชาติยังไม่บรรลุตามเป้าหมายที่สมาคมฯ ได้ตั้งไว้ คือ ให้นักกีฬาโบว์ลิ่งทีมชาติได้ติดอันดับต้นๆ ในระดับนานาชาติและระดับโลก ผู้วิจัยเห็นว่าแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้นักกีฬามีความสามารถสูงขึ้นคือ สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยควรสรรหาผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์สูงและมีผลงานเป็นที่ยอมรับมาพัฒนาความสามารถของนักกีฬาทีมชาติ รวมทั้งการนำเอาเทคโนโลยีทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกิจของสมาคมโบว์ลิ่งที่ได้กำหนดไว้คือ การนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ และการพัฒนานักกีฬาและบุคลากรให้มีความสามารถสูง ซึ่งหากว่านักกีฬาทีมชาติมีความสามารถและศักยภาพสูง จะทำให้มีผู้เข้ามาชมและเล่นกีฬาโบว์ลิ่งเพิ่มมากขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย สอดคล้องกับ สุภพร มาพึงพงศ์ (2546) ได้กล่าวว่า กีฬาอาชีพชนิดหนึ่งๆ หรือนักกีฬาอาชีพคนใดคนหนึ่งที่มีศักยภาพและความสามารถเข้าแข่งขันกีฬาอาชีพได้นั้น จะมีผู้เข้ามาเกี่ยวข้องหรือผู้ร่วมงานเป็นจำนวนมาก

ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้มีข้อเสนอแนะแนวทางเพิ่มเติมด้านความสามารถของนักกีฬา คือ ควรเปิดหลักสูตรการฝึกกีฬาโบว์ลิ่งสำหรับเยาวชน และมีโปรแกรมการแข่งขันระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาความสามารถของนักกีฬาระดับเยาวชนให้สูงขึ้น และควรนำเอาเทคโนโลยี

วิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาช่วยในการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาทั่วประเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับ ศุภพร มาพึ่งพงศ์ (2546) ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขไว้ว่า รัฐจะต้องจัดวิชาเกี่ยวกับการเล่น กีฬาเป็นวิชาบังคับไว้ในหลักสูตรทุกระดับชั้น เพื่อกำหนดให้นักเรียนทุกคนต้องเรียนวิชากีฬาที่ ตนเองถนัดและชอบ เพื่อนำไปสู่การต่อยอดการพัฒนาการเล่นกีฬานักเรียนที่มีความสามารถ หรือมีทักษะในการเล่นกีฬาที่สามารถนำมาฝึกซ้อมในระดับชาติ และระดับอาชีพได้ สอดคล้องกับ วีระ มนัสวานิช (2534) ที่ได้กล่าวว่า การเล่นกีฬาเพื่อการอาชีพ นอกจากเป็นการส่งเสริมให้นักเรียน เยาวชน นิสิต นักศึกษา และประชาชน ได้ออกกำลังกาย เล่น กีฬา รวมถึงการจัดให้มีการแข่งขันอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบอย่างจริงจังแล้ว ยังเป็นแนวทางให้มีความพยายามในการพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถและได้ทดสอบความสามารถของตนเอง อย่างสม่ำเสมอด้วย สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพในแผนพัฒนาการ กีฬาแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) คือ เพื่อพัฒนานักกีฬาทุกกลุ่มและบุคลากรกีฬาอย่างครบ วงจร โดยพัฒนาทั้งคุณภาพและจรรยาบรรณตลอดทั้งสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสถาบันผลิตบุคลากร กีฬาอาชีพ โดยมีมาตรการคือ นำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาประยุกต์ใช้ในการพัฒนา นักกีฬา สนับสนุนการส่งนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันเพื่อ จัดลำดับ/ชิงชนะเลิศ ในรายการต่างๆ อย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ รัชนี ขวัญบุญจัน (2552) ที่ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัจจัยความสำเร็จของกีฬาโบว์ลิ่งที่เป็นความหวังของประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญของกีฬาโบว์ลิ่ง เห็นว่า ระบบการฝึกซ้อมและการ โก้ช มีความสำคัญ มากที่สุดในการพัฒนานักกีฬาโบว์ลิ่ง และพบว่าวิทยาศาสตร์การกีฬามีความสำคัญมากที่สุดในกีฬา โบว์ลิ่ง คือ สาขาสรีรวิทยาการกีฬา

ด้านความนิยม

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ฝึกสอน นักกีฬาและสมาชิกในชมรมของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับการสร้างความนิยมในการชมและเล่นกีฬาโบว์ลิ่ง การจัดการเพื่อให้เกิดความนิยมในการ ชมกีฬาโบว์ลิ่ง โดยใช้สื่อประชาสัมพันธ์ ระบบการจัดการเพื่อให้เกิดความนิยมในการเล่นกีฬา โบว์ลิ่ง เช่น การเปิดสอนกีฬาโบว์ลิ่งในสถานศึกษา การจัดการแข่งขันในระดับท้องถิ่น ฯลฯ จำนวนผู้เข้าแข่งขันในแต่ละรายการที่จัดขึ้น โดยสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะปัจจุบันความนิยมในการเล่นกีฬาโบว์ลิ่งมีเพิ่มมากขึ้นโดยพิจารณาจากจำนวนสมาชิก ชมรมของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยและผู้ที่ไม่ใช่สมาชิกชมรม แต่ปัญหาที่พบคือ ในส่วน ของผู้ดูกีฬาโบว์ลิ่ง ปัจจุบันนับว่ายังมีไม่มากพอ ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนของผู้ดูนั้นขึ้นอยู่กับรายการที่

ทางสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยจัดการแข่งขัน ซึ่งถ้าหากเป็นการแข่งขันในระดับโลกจะมีผู้ดูมากกว่าการแข่งขันระดับประเทศ สอดคล้องกับ ปรีชา กลิ่นรัตน์ (2536) กล่าวว่า วัฒนธรรมการชมกีฬาของคนไทย ยังไม่นิยมดูกีฬาเท่าที่ควร หมายถึง การดูกีฬาเพื่อกีฬา ดูอย่างเข้าใจและรักการกีฬา หากมีจำสำนึกนี้ จะทำให้ทั้งผู้ดูและผู้เล่นมีความผูกพันกัน ผู้ดูจะมีนักกีฬาหรือทีมกีฬาที่ตนชื่นชมเป็นพิเศษ และจะติดตามผลการแข่งขันโดยตลอด ซึ่งจะทำให้การแข่งขันกีฬาในทุกๆ รายการ มีผู้ชมกีฬาอย่างสม่ำเสมอ มิใช่แต่จะคอยชมในเฉพาะรายการที่สำคัญๆ ผู้วิจัยเห็นว่าแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้ชมและผู้เล่นมีจำนวนเพิ่มขึ้น คือ ควรมีกิจกรรมก่อนการแข่งขันที่หลากหลายเป็นที่น่าสนใจของพื้นที่นั้นๆ และกลุ่มเป้าหมาย เพื่อประชาสัมพันธ์และดึงดูดผู้ชมเข้าสู่การแข่งขัน หรือการประสานความร่วมมือกับสถาน โบว์ลิ่งเอกชนในด้านสิทธิประโยชน์ของนักกีฬาและสมาชิกในกิจกรรมต่างๆ ที่สถานโบว์ลิ่งเอกชนจัดขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกิจของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย คือ การสร้างกระแสให้เป็นที่ยอมรับของประชาชน

ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้มีข้อเสนอแนะแนวทางเพิ่มเติมด้านความนิยม คือ ควรประสานความร่วมมือกับผู้ประกอบการสถาน โบว์ลิ่งเอกชนในด้านการตลาดเพื่อสร้างความนิยมด้านการเล่นกีฬาโบว์ลิ่ง และควรบูรณาการกิจกรรมการแข่งขันให้มีความหลากหลายเพื่อทำให้รายการแข่งขันนั้นสร้างความสุขแก่ผู้ชม ซึ่งสอดคล้องกับ จุฑา ดิงศักดิ์ (2540) ที่ได้กล่าวว่า การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ควรจะใช้หลักการตลาดการกีฬา (Sport Marketing) มาประยุกต์ใช้โดยอาศัยหลักการที่ว่า กิจกรรมกีฬาต่างๆ ที่จัดขึ้นจะต้องตรงกับความต้องการและความพอใจของผู้ดู ผู้บริโภค ตลอดจนผู้ให้การสนับสนุนต่างๆ

ด้านองค์กรกีฬา

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ฝึกสอน นักกีฬาหรือสมาชิกในชมรมของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย มีความพึงพอใจต่อการบริหารของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับสถาบันผลิตผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินกีฬา และผู้บริหารกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เพราะกีฬาโบว์ลิ่งได้ขึ้นเป็นกีฬาอาชีพเพียง 6 ปี ซึ่งถือว่าอยู่ในช่วงเริ่มต้นของการเป็นกีฬาอาชีพ ดังนั้นปัญหาที่พบคือยังขาดสถาบันผลิตผู้ฝึกสอนอาชีพ และผู้ตัดสินอาชีพ อย่างไรก็ตาม สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยไว้ว่า สมาคมมีเจตนารมณ์ที่แน่วแน่มาตลอดในการพยายามทุกวิถีทางที่จะนำนักกีฬาโบว์ลิ่งไปสู่ความเป็นเลิศทั้งในระดับชาติและระดับโลก ตลอดจนการสร้างนักกีฬาโบว์ลิ่งไปสู่ความเป็นอาชีพอย่างมั่นคงต่อไปในภายหน้า ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการสร้างกระแสและแรงจูงใจสำหรับบุคลากรภายในสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ได้มีแรงผลักดันเพื่อความก้าวหน้าที่ยั่งยืนได้ (สมาคมโบว์ลิ่งแห่ง

ประเทศไทย, 2556) ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้การพัฒนากีฬาประสบความสำเร็จคือ ทางสมาคมฯ ควรจัดตั้งสถาบันฝึกอบรมการเป็นผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหารกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ ทั้งนี้อาจขอความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย ในการประสานงานเพื่อจัดหาวิทยากรมาฝึกอบรมถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียน อีกทั้งยังเป็นการสร้างกระแสให้กับกีฬาโบว์ลิ่งให้เป็นที่น่าสนใจ และเป็นการประชาสัมพันธ์ให้กีฬาโบว์ลิ่งเป็นกีฬาอาชีพที่มีผู้คนสนใจมากขึ้นด้วย

ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้มีข้อเสนอแนะแนวทางเพิ่มเติมด้านองค์การกีฬา คือ ควรจัดตั้งสถาบันฝึกสอนสำหรับผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหารกีฬาโบว์ลิ่งโดยเฉพาะ เพื่อเพิ่มจำนวนบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งให้มากขึ้น และ ควรจัดตั้งสถาบันฝึกสอนสำหรับผู้สนใจกีฬาโบว์ลิ่ง รวมถึงนักกีฬาโบว์ลิ่งระดับเยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพในแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) คือ เพื่อพัฒนานักกีฬาทุกกลุ่มและบุคลากรกีฬาอย่างครบวงจร โดยพัฒนาทั้งคุณภาพและจรรยาบรรณตลอดทั้งสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสถาบันผลิตบุคลากรกีฬาอาชีพ โดยมีมาตรการคือ ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดตั้งองค์การกีฬาอาชีพที่ดำเนินงานสอดคล้องกับสหพันธ์กีฬานานาชาติที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ด้านบุคลากร

เนื่องจากบุคลากรเป็นทรัพยากรสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนองค์การให้บรรลุเป้าหมายได้ ดังที่ ชงชัย สันติวงษ์ (2542) กล่าวว่า คนเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญที่สุด แม้ว่าองค์กรจะมีเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ทันสมัยและมีราคาแพงเพียงใดก็ตาม ถ้าหากขาดบุคคลที่มีความรู้ความสามารถแล้ว เครื่องจักรอุปกรณ์เหล่านั้นก็จะไม่ก่อประโยชน์อันใด และถึงแม้จะใช้ดำเนินงานได้บ้าง ประสิทธิภาพเครื่องจักรก็คงอยู่ในระดับต่ำ ด้วยเหตุผลข้างต้น การจัดคนเข้าทำงานหรือการบริหารงานบุคคลจึงถือได้ว่าเป็นงานที่มีความสำคัญยิ่ง ซึ่งจะมีผลทำให้การบริหารงานและการเพิ่มผลผลิตทำได้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับการพัฒนากีฬาอาชีพ บุคลากรทุกส่วนที่เกี่ยวข้องล้วนแล้วแต่มีความอย่างยิ่งที่จะให้การพัฒนากีฬาอาชีพประสบความสำเร็จ ดังที่ ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญของความสำเร็จในกีฬาอาชีพของต่างประเทศ (Key Success Factor: KSF) คือ การสร้างปริมาณและคุณภาพบุคลากรกีฬา ทั้งระบบ และทั้งประเทศให้มีมากพอที่จะเป็นสังคมกีฬา (Sports Society)

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ฝึกสอน นักกีฬาและสมาชิกในชมรมของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย มีความพึงพอใจต่อการบริหารของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหารกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพได้ผ่านการอบรมตามหลักสูตรของ

สหพันธ์กีฬาโบว์ลิ่งระหว่างประเทศแห่งโลก และการเปิดอบรมสำหรับประธานชมรมหรือสมาชิกของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ผู้วิจัยใคร่ขอเสนอแนะแนวทางการพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อให้บุคลากรของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย มีประสิทธิภาพมากขึ้นดังนี้

ปัจจุบันสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยมีบุคลากรผู้รับผิดชอบหน้าที่ต่างๆ ในสมาคมประกอบด้วย นายกสมาคมฯ อุปนายกฝ่ายกิจกรรมพิเศษ ฝ่ายต่างประเทศ ฝ่ายจัดการแข่งขัน/พัฒนาเยาวชน กรรมการฝ่ายกิจกรรมพิเศษ กรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ กรรมการฝ่ายพัฒนาเยาวชน กรรมการฝ่ายจัดการแข่งขัน/แอดมิเนชั่น/ทะเบียน กรรมการฝ่ายประสานงาน เทรนนิ่ง เลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ ซึ่งจากการวิเคราะห์แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์พบว่า สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยยังมีบุคลากรด้านการจัดการแข่งขัน การบริหารจัดการภายในสมาคมฯ และนักกีฬาไม่เพียงพอ ผู้วิจัยเห็นว่าแนวทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาด้านบุคลากรคือ ให้สมาคมฯ จัดกิจกรรมฝึกอบรม หรือเข้าค่ายฝึกซ้อมการเล่นกีฬาโบว์ลิ่งให้กับเยาวชน เช่น นักเรียนระดับมัธยมศึกษา นิสิต นักศึกษา ในช่วงปิดภาคเรียน เพื่อให้กีฬาเป็นที่รู้จักและได้รับความสนใจเพิ่มขึ้น อีกทั้งเป็นการส่งเสริมเยาวชนให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มจำนวนนักกีฬาโบว์ลิ่งในระยะยาวให้มากขึ้นด้วย

ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้มีข้อเสนอแนะแนวทางเพิ่มเติมทางด้านบุคลากร ควรจัดสัมมนาเกี่ยวกับวิชาชีพกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเพื่อเพิ่มปริมาณบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งโดยผู้เชี่ยวชาญ และ ควรมีเกณฑ์การคัดเลือกผู้บริหารองค์กรให้ชัดเจน และควรยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรในสมาคมฯ ในด้านการบริหาร การวางแผนงาน แผนงบประมาณ ฯลฯ ดังที่ วีระ มนัสวานิช (2534) กล่าวว่า การแข่งขันกีฬาเพื่ออาชีพนอกจากมุ่งเน้นพัฒนาผู้เล่นแล้ว ยังต้องพัฒนาบุคลากรหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน เพื่อให้สามารถเป็นกีฬาอาชีพได้อย่างแท้จริง

ด้านรายได้

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ฝึกสอน นักกีฬาและสมาชิกในชมรมของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย มีความพึงพอใจต่อการบริหารของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับความเหมาะสมของรางวัลหรือค่าตอบแทนจากการแข่งขันหรือฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่ง การสนับสนุนจากองค์กรหรือชมรมที่สังกัดอยู่ในการแข่งขันหรืออุปกรณ์ในการแข่งขัน การได้รับเงินอุดหนุนจากกองทุนสวัสดิการนักกีฬา อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เพราะปัจจุบันรายได้ของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งทีมชาติเฉลี่ยประมาณ 1 แสนบาทต่อเดือน และ 15,000 บาทต่อเดือนตามลำดับ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากการกีฬาแห่งประเทศไทย และภาคเอกชนน้อย นอกจากนี้ นักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งยังต้องรับภาระเรื่องค่าใช้จ่ายในการแข่งขันค่อนข้างสูง ซึ่งจะ

เห็นว่ารายได้หรือค่าตอบแทนของบุคลากรเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารจัดการองค์กร ดังที่ ชงชัย สันติวงษ์ (2535) กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้ว องค์กรต่างๆ จะสามารถนำรางวัลผลตอบแทนมาใช้ประโยชน์ในการสร้างประสิทธิผลให้กับองค์กรคือ 1) ใช้จูงใจให้เข้ามามีส่วนร่วมกับองค์กร 2) ใช้จูงใจให้รักและเต็มใจที่จะมาทำงานเป็นประจำ และ 3) ใช้จูงใจให้ทำงานอย่างเต็มประสิทธิภาพ ทั้งนี้สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ก็ได้กำหนดพันธกิจเรื่องการพัฒนาระบบค่าตอบแทนสำหรับนักกีฬาและบุคลากรอาชีพ ไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยและกีฬาโบว์ลิ่ง พ.ศ. 2554-2559 แสดงว่าทางสมาคมฯ ก็ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของระบบค่าตอบแทนหรือสวัสดิการของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอนมีรายได้เพิ่มขึ้นคือ การจัดตั้งสถาบันฝึกอบรมการเป็นผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหารกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ และให้บุคลากรเหล่านี้สลับสับเปลี่ยนกันเป็นวิทยากรเพื่อเป็นการหารายได้ให้กับบุคลากรอีกทางหนึ่ง อีกทั้งเป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้ความสามารถที่แต่ละคนมีแตกต่างกันให้กับบุคคลอื่นๆ ต่อไป นอกจากนี้ควรจัดการแข่งขันให้ดีขึ้นเพื่อสร้างรายได้ให้แก่บุคลากรกีฬาทั้งระบบ และเป็นการกระตุ้นให้เกิดธุรกิจกีฬา

ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้มีข้อเสนอแนะแนวทางเพิ่มเติมด้านรายได้คือ ควรมีการเน้นดำเนินการจัดการด้านการตลาดอย่างเป็นระบบ เช่น สร้างตราสินค้าให้กับนักกีฬา จัดทำสินค้าที่ระลึกประจำการแข่งขันทุกระดับ ฯลฯ เพื่อสร้างรายได้แก่นักกีฬาและชมรมสมาชิก ควรส่งเสริมภาพลักษณ์และความบันเทิงในการแข่งขันเพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้เข้าร่วมการแข่งขันและผู้ให้การสนับสนุนที่เข้าร่วมรายการ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญของความสำเร็จในกีฬาอาชีพของต่างประเทศ (Key Success Factor: KSF) จากการศึกษาผ่านรายการการวิจัยของมหาวิทยาลัยโอไฮโอ ประเทศสหรัฐอเมริกา กรณีศึกษาถึงแนวปฏิบัติที่ดีของสโมสรกีฬาอาชีพต่างๆ ในประเทศอังกฤษ เยอรมัน และญี่ปุ่น กล่าวคือ มีการพัฒนาสินค้าและบริการให้เป็นตราสินค้าที่สร้างรายได้แก่กีฬา สโมสร เน้นการดำเนินงานเต็มระบบของการตลาด

(4Ps = Product Price Place Promotion)

ด้านสถานกีฬา

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ฝึกสอน นักกีฬาและสมาชิกในชมรมของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย มีความพึงพอใจต่อการบริหารของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับความเพียงพอของลานโบว์ลิ่งที่ใช้สำหรับการฝึกซ้อมของสโมสร/ชมรม มาตรฐานของลานโบว์ลิ่งที่ใช้ในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน และความเพียงพอของสนามแข่งขันที่ได้มาตรฐานในทุกภาคของประเทศ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะสนามโบว์ลิ่งที่ใช้สำหรับการแข่งขันและฝึกซ้อมใน

ปัจจุบันถือว่าสมบูรณ์และได้มาตรฐานเพียง 2-3 แห่ง แต่ปัญหาที่พบคือ สภาพอุปกรณ์ของสนามโบว์ลิ่งที่ใช้ในการแข่งขันยังชำรุดอยู่บ้าง และจำนวนสนามที่ใช้สำหรับการแข่งขันและฝึกซ้อมนั้นมีน้อย เนื่องจากความต้องการในการเล่นกีฬาโบว์ลิ่งมีมากขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าแนวทางหนึ่งที่จะช่วยในการพัฒนาด้านสถานกีฬา คือ การจัดตั้งโรงเรียน (Academy) ที่ได้มาตรฐานในทุกๆ ภูมิภาคของประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ที่มีความสนใจในกีฬาโบว์ลิ่งแต่ยังขาดสถานที่ฝึกซ้อมหรือแข่งขันได้มีโอกาสเข้ามาเรียนและพัฒนาศักยภาพของตนเองในกีฬาโบว์ลิ่ง อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มจำนวนบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งในอนาคตอีกทางหนึ่งด้วย

ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้มีข้อเสนอแนะแนวทางเพิ่มเติมด้านสถานกีฬา คือ ควรสร้างศูนย์ฝึกกีฬาสำหรับฝึกซ้อม ไปยังส่วนภูมิภาค ควรจัดให้มีองค์กรกีฬาโบว์ลิ่งท้องถิ่นเพื่อเป็นเครือข่ายในการประสานงานกับสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทยควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีสถานโบว์ลิ่งที่ได้มาตรฐานเป็นของตนเอง และควรพัฒนาศูนย์ฝึกกีฬาโบว์ลิ่งในปัจจุบันให้ได้มาตรฐานและเป็นผู้นำในระดับทวีป ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญของความสำเร็จในกีฬาอาชีพของต่างประเทศ (Key Success Factor: KSF) จากการศึกษาผ่านรายการการวิจัยของมหาวิทยาลัยโอไฮโอ ประเทศสหรัฐอเมริกา กรณีศึกษาถึงแนวปฏิบัติที่ดีของสโมสรกีฬาอาชีพต่างๆ ในประเทศอังกฤษ เยอรมัน และญี่ปุ่น กล่าวคือ องค์กรภาครัฐให้การสนับสนุนในเบื้องต้นโดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐาน และการสนับสนุนจากองค์กรของรัฐในท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง หรือเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการองค์กรกีฬา และมีสนามแข่งของตัวเอง หรือมีสัญญาเช่าใช้สนาม และสภาพสนามมีมาตรฐาน มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบถ้วน

ด้านกฎหมายกีฬา

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ฝึกสอน นักกีฬาและสมาชิกในชมรมของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย มีความพึงพอใจต่อการบริหารของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตสำหรับนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และชมรมสมาชิกอย่างชัดเจน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยได้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเท่านั้น เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีพระราชบัญญัติกีฬาอาชีพ มติคณะรัฐมนตรี และกฎกระทรวงว่าด้วยกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ บังคับใช้ ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าแนวทางหนึ่งที่จะช่วยในการพัฒนาด้านกฎหมายกีฬา คือ ภาครัฐควรเร่งให้มีพระราชบัญญัติกีฬาอาชีพให้มีผลบังคับใช้เพื่อเป็นแม่แบบในการบริหารจัดการขององค์กรกีฬา ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) คือ เพื่อ

ส่งเสริมและพัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพและการกีฬาไทยบางชนิดให้เป็นกีฬาอาชีพอย่างยั่งยืน โดยมีมาตรการคือ เร่งรัดให้มีพระราชบัญญัติกฎหมายกีฬาเพื่อการอาชีพ พ.ศ.... เพื่อให้เกิดผลบังคับใช้ในการพัฒนากีฬาอาชีพและเป็นแนวทางในการบริหารจัดการและพัฒนากีฬาอาชีพอย่างเป็นระบบ

ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้มีข้อเสนอแนะแนวทางเพิ่มเติมด้านกฎหมายกีฬา คือ ควรปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ระเบียบข้อบังคับกีฬาโบว์ลิ่งของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ให้มีความทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญของความสำเร็จในกีฬาอาชีพของต่างประเทศ (Key Success Factor: KSF) จากการศึกษาผ่านรายการการวิจัยของมหาวิทยาลัยโอไฮโอ ประเทศสหรัฐอเมริกา กรณีศึกษาถึงแนวปฏิบัติที่ดีของสโมสรกีฬาอาชีพต่างๆ ในประเทศอังกฤษ เยอรมัน และญี่ปุ่น กล่าวคือ มีกฎระเบียบ กฎหมายในด้านกีฬาเพื่อการอาชีพและเมืองคอร์ทที่สามารถควบคุมกำกับ ให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีมาตรฐาน เอกภาพ และทิศทางเดียวกัน

ด้านการจัดการแข่งขัน

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ฝึกสอน นักกีฬาและสมาชิกในชมรมของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย มีความพึงพอใจต่อการบริหารของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับความเหมาะสมของจำนวนรายการแข่งขันโบว์ลิ่งภายในประเทศ การจัดการแข่งขันระบบลีกที่จัดโดยสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย การจัดการแข่งขันกีฬาโบว์ลิ่งเพื่อสร้างนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพและเป็นตัวแทนประเทศไทยอย่างเป็นระบบ และการจัดการแข่งขันเป็นไปตามมาตรฐานสากล เช่น การตัดสินของคณะกรรมการ ความพร้อมของสนาม การจัดทำตารางการแข่งขัน เป็นต้น อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะประเทศไทยได้เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันในระดับโลก และระดับนานาชาติ แต่ปัญหาที่พบคือ ผู้ให้การสนับสนุนหลัก (Main Sponsor) และผู้ให้การสนับสนุนย่อย (Sub-sponsor) ไม่มีการสนับสนุนด้านงบประมาณหรือเงินรางวัลอย่างจริงจัง ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าแนวทางหนึ่งที่จะช่วยในการพัฒนาการจัดการแข่งขันได้ คือ ควรจัดตั้งหรือแต่งตั้งองค์กรที่มีหน้าที่รับจัดการแข่งขันกีฬาโบว์ลิ่งโดยเฉพาะ ทั้งนี้ สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยก็ได้กำหนดพันธกิจเรื่องการพัฒนามาตรฐานการจัดการแข่งขันไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยและกีฬาโบว์ลิ่ง พ.ศ. 2554-2559 และยังสอดคล้องกับปรีชา กลิ่นรัตน์ (2536) ที่ได้กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การจัดการในงานกีฬาอาชีพประสบผลสำเร็จ คือ การจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพต้องจัดโดยมืออาชีพ หรือ บริษัทที่รับการจัดการด้านกีฬาโดยเฉพาะโดยตรงในเรื่องของการสนับสนุน (Promote)

ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้มีข้อเสนอแนะแนวทางเพิ่มเติมด้านการจัดการแข่งขัน คือ ควรเพิ่มจำนวนรายการแข่งขันภายในประเทศเพื่อสร้างปริมาณบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่ง รวมถึงเป็นการสร้างให้เกิดมูลค่าทางธุรกิจโบว์ลิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญของความสำเร็จในกีฬาอาชีพของต่างประเทศ (Key Success Factor: KSF) จากการศึกษาผ่านรายการการวิจัยของมหาวิทยาลัยโอไฮโอ ประเทศสหรัฐอเมริกา กรณีศึกษาถึงแนวปฏิบัติที่ดีของสโมสรกีฬาอาชีพต่างๆ ในประเทศอังกฤษ เยอรมัน และญี่ปุ่น กล่าวคือ มีการจัดการแข่งขันที่มีความถี่พอที่จะสร้างรายได้ให้เกิดแก่บุคลากรกีฬาทั้งระบบ และสร้างเม็ดเงินหมุนเวียนและกระตุ้นให้เกิดธุรกิจกีฬา ควรประสานความร่วมมือกับชมรมสมาชิกในการรายงานผลเกี่ยวกับการแข่งขันโบว์ลิ่งภายในชมรมแต่ละชมรม ควรจัดตั้งบริษัทเพื่อดำเนินการด้านการจัดการแข่งขันกีฬาโบว์ลิ่งโดยเฉพาะ และควรจัดการแข่งขันระดับประเทศตามภูมิภาคต่างๆ ให้ได้ตามมาตรฐานสากล สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพในแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2555-2559) คือ เพื่อพัฒนาระบบและกลไกการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพให้มีมาตรฐานสากล โดยมีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพทางการกีฬาที่เหมาะสมและทันสมัย โดยมีมาตรการคือ ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานเพื่อการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพอย่างเป็นระบบตั้งแต่ระดับภูมิภาค ชาติ และเชื่อมโยงถึงระดับนานาชาติ

ด้านการประชาสัมพันธ์

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ฝึกสอน นักกีฬาและสมาชิกในชมรมของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย มีความพึงพอใจต่อการบริหารของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับความหลากหลายของสื่อในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ความถี่ของการให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโบว์ลิ่งในประเทศ การเผยแพร่ข่าวสาร เรื่องการจัดการแข่งขันทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ และการเผยแพร่การแข่งขันผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยได้มีการประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบทั้งทางเว็บไซต์ของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย หนังสือพิมพ์กีฬา วิทยุ และป้ายประกาศตามสถานโบว์ลิ่ง แต่ปัญหาที่พบคือ ยังได้รับความสนใจจากประชาชนน้อย และสื่อให้ความสนใจในกีฬาโบว์ลิ่งน้อย ทำให้กระแสความนิยมไม่มากเท่าที่ควร อีกทั้งค่าใช้จ่ายในการถ่ายทอดการแข่งขันนั้นค่อนข้างสูง ซึ่งจะทำให้การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ ผ่านสื่อสารมวลชนนั้นมีผลต่อความนิยมของผู้เล่นและผู้ชม ดังที่ ปรีชา กลิ่นรัตน์ (2536) กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่ทำให้การจัดการในงานกีฬาอาชีพประสบความสำเร็จไว่ว่า การเผยแพร่ของสื่อสารมวลชนจะมีความเกี่ยวข้องกับ ผู้อุปถัมภ์หรือผู้ให้การสนับสนุน (Sponsor) หรือผู้ให้การโฆษณาในกีฬานั้นๆ

ปัจจุบันกีฬาอาชีพที่มีผลจากการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ของสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทางวิทยุ โทรทัศน์ คือ กีฬาอล์ฟ ซึ่งได้รับความสนใจจากผู้ชมมากขึ้น และกำลังจะเป็นกีฬาอดนิม มีผู้ชมจำนวนมากเริ่มเล่นกีฬาอล์ฟจากการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อวิทยุและโทรทัศน์ ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าแนวทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาด้านการประชาสัมพันธ์ของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย คือ ควรจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์เผยแพร่ ข้อมูลความรู้ ข่าวสารต่างๆ ไปยังชมรมสมาชิกและสมาชิกตลอดชีพ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนหันมาเล่นกีฬาโบว์ลิ่งเพิ่มมากขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย

ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้มีข้อเสนอแนะแนวทางเพิ่มเติมด้านการประชาสัมพันธ์ คือ ควรจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อเป็นการแจ้งข้อมูล ข่าวสาร รวมถึงความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับกีฬาโบว์ลิ่ง และควรยกระดับความสัมพันธ์ของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยกับสื่อมวลชน โดยสร้างพันธมิตรเครือข่ายการประชาสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) คือ เพื่อส่งเสริมและพัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพและการกีฬาไทยบางชนิดให้เป็นกีฬาอาชีพอย่างยั่งยืน โดยมีมาตรการคือ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กีฬาอาชีพผ่านสื่อทุกรูปแบบอย่างกว้างขวางต่อเนื่อง เพื่อสร้างกระแสความนิยม

ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ฝึกสอน นักกีฬาและสมาชิกในชมรมของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย มีความพึงพอใจต่อการบริหารของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการและการดูแลนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ เช่น เงินเดือน เบี้ยเลี้ยง สวัสดิการ อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เพราะปัจจุบันเกิดปัญหาในเรื่องสวัสดิการที่นักกีฬาโบว์ลิ่ง ผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งที่ได้รับนั้นยังไม่เพียงพอที่จะยึดเป็นอาชีพได้ และไม่มีสวัสดิการสำหรับนักกีฬาที่เลิกเล่นกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ ทำให้บุคลากรเหล่านี้ต้องทำงานอาชีพอื่นเพื่อเป็นรายได้หลัก ผู้วิจัยเห็นว่าแนวทางหนึ่งที่จะช่วยในการพัฒนาด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ คือ ควรจัดตั้งกองทุนสำหรับเป็นสวัสดิการให้กับนักกีฬาเวลาที่มีการแข่งขัน หรือสำหรับนักกีฬาอาวุโสที่เป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬารุ่นใหม่ ซึ่งเงินกองทุนอาจหาจากการจัดการแข่งขัน หรือการขายของที่ระลึกของสมาคม เป็นต้น

ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้มีข้อเสนอแนะแนวทางเพิ่มเติมด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ คือ ควรมีการสร้างแรงจูงใจและให้รางวัลแก่นักกีฬาหรือบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งที่มีผลงานดีเด่น ควรประสานความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่ง เพื่อเป็นวิทยากรหรือผู้ฝึกสอนพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2555-2559) คือ เพื่อพัฒนาระบบบริหารแบบมืออาชีพ โดยสนับสนุนให้มีการสนับสนุนทุนเพื่อกีฬาอาชีพและสวัสดิการนักกีฬาอาชีพเพื่อการคุ้มครอง

และรักษาลิทธิหรือผลประโยชน์รวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้องค์กรเอกชนร่วมส่งเสริมกีฬาอาชีพ โดยมีมาตรการคือระดมทรัพยากรจากภาครัฐและเอกชนในการสนับสนุนทุนเพื่อพัฒนากีฬาอาชีพและทุนสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาอาชีพทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค โดยมีการกำหนดแนวทาง วิธีการสนับสนุนและผลประโยชน์ต่างๆ ที่ผู้สนับสนุนจะได้รับ และกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการ กำกับดูแลและตรวจสอบให้เกิดความโปร่งใสและมีธรรมาภิบาล ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญของความสำเร็จในกีฬาอาชีพของต่างประเทศ (Key Success Factor: KSF) จากการศึกษาผ่านรายการการวิจัยของมหาวิทยาลัยโอไฮโอ ประเทศสหรัฐอเมริกา กรณีศึกษาถึงแนวปฏิบัติที่ดีของสโมสรกีฬาอาชีพต่างๆ ในประเทศอังกฤษ เยอรมัน และญี่ปุ่น กล่าวคือ มีระบบสวัสดิการแก่บุคลากรกีฬาที่เกษียณอายุแล้ว เช่น มีกองทุน มีสหกรณ์ออมทรัพย์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลสภาพ ปัญหาและความต้องการของการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ควรทำอย่างต่อเนื่อง และนำผลที่ได้นั้นมาวางแผนการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานของสมาคมฯ ต่อไป
2. การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬา ควรเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำผลการวิจัยไปทดลองปฏิบัติจริง และมีกระบวนการติดตามประเมินผลการนำไปใช้นั้น เพราะจะทำให้งานวิจัยนั้นมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ควรประชาสัมพันธ์การจัดการแข่งขันกีฬาโบว์ลิ่งให้หลากหลายช่องทางมากขึ้น การเผยแพร่ทางวารสาร หนังสือและตำราทางกีฬา จะมีผลต่อผู้สนใจกีฬาในระยะยาว เพราะช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจและรักหรือชื่นชอบกีฬานั้นๆ มากขึ้น รวมถึงจะมีผลต่อผู้ให้การสนับสนุน (Sponsor) กล่าวคือ หากผู้ให้การสนับสนุนเห็นว่ากีฬานั้นๆ เป็นที่น่าสนใจ และกำลังได้รับความนิยม ก็มีแนวโน้มที่จะสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีผลต่อรายได้ขององค์กร และบุคลากรต่อไป
2. สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ควรจัดการแข่งขันกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพอย่างมืออาชีพ กล่าวคือ อาจจัดโดยบริษัทที่รับจัดการแข่งขันกีฬาโดยเฉพาะ เพื่อให้การแข่งขันกีฬานั้นสมกับ

ความเป็นอาชีพ ซึ่งจะช่วยให้ผู้สนใจมากขึ้นในอนาคต และส่งผลให้การจัดการแข่งขันกีฬา โบว์ลิ่งอาชีพประสบความสำเร็จมากขึ้นในอนาคต

3. สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ควรจะใช้หลักการตลาดการกีฬา (Sports Marketing) มาประยุกต์ใช้เพื่อช่วยทำให้กีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเป็นกีฬาเพื่อความบันเทิง (Sports Entertainment) โดยอาศัยหลักการที่ว่ากิจกรรมกีฬาต่างๆ ที่จัดขึ้นจะต้องตรงกับความต้องการของผู้บริโภค เพื่อให้ผู้บริโภค ตลอดจนผู้ให้การสนับสนุนได้รับความพึงพอใจมากที่สุด เริ่มต้นจากการพัฒนานักกีฬา โบว์ลิ่งอาชีพให้มีความสามารถเป็นเลิศ รวมถึงผู้ฝึกสอนและผู้บริหารของสมาคมฯ ด้วย เมื่อองค์ประกอบของกีฬามีคุณภาพดีแล้ว ก็สามารถจัดให้เป็นธุรกิจบันเทิงได้ และสามารถจะนำส่วน ประสมทางการตลาด (Marketing Mix) ซึ่งประกอบด้วย สินค้า (Product) ราคา (Price) สถานที่ (Place) และการส่งเสริมการขาย (Promotion) มาใช้กับกิจกรรมกีฬา ซึ่งจะช่วยให้การพัฒนา กีฬาอาชีพประสบความสำเร็จได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนกีฬาโบว์ลิ่งในระดับพื้นฐาน เนื่องจากเป็นจุดเริ่มต้นที่จะผลิตบุคลากรทางด้านกีฬาโบว์ลิ่งให้มีจำนวนมากขึ้นในอนาคต
2. ควรศึกษาผลการดำเนินงานของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยเพิ่มเติม เพื่อเป็นการ ขยายองค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กัลยา วานิชย์บัญชา. สถิติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์, 2548
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. ประวัติกีฬาอาชีพ. [ออนไลน์]. 2555. แหล่งที่มา :
<http://ps.sat.or.th/WebPage.aspx?subid=0&webpageid=4> [19 สิงหาคม 2555]
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2550-2554).
 กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี, 2549
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพแห่งชาติ พ.ศ.2555-2559.
 กรุงเทพฯ : ฝ่ายกีฬาอาชีพและกีฬามวย การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2555
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. แผนยุทธศาสตร์กีฬาอาชีพ. [ออนไลน์]. 2555. แหล่งที่มา :
<http://ps.sat.or.th/WebPage.aspx?subid=0&webpageid=2> [28 มีนาคม 2555]
- คณิต ดวงหัตถ์. สุขภาพจิตกับความพึงพอใจในงานของข้าราชการตำรวจชั้น ประทวนในเขตเมือง
 และเขตชนบท ของจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
 มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2537
- จุฑา ดิงสภักดิ์. การศึกษาตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาของไทย : การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ.
 ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ฉันทพิมพ์ บรรจงจิตร. กฎหมายเกี่ยวกับกีฬาอาชีพในต่างประเทศ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา :
http://www.lawreform.go.th/lawreform/index.php?option=com_content&task=view&id=592&Itemid=12&title=%BA%B7%A4%C7%D2%C1%C7%D4%AA%D2%A1%D2%C3
 3 [21 กรกฎาคม 2555]
- ธงชัย สันติวงษ์. การบริหารงานบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2542
- ธงชัย สันติวงษ์. พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2535
- นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช. การวิจัยและพัฒนาเพื่อการปฏิรูปทั้งโรงเรียน. กรุงเทพฯ :
 สำนักงานโครงการวิจัยและพัฒนาเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งโรงเรียน คณะครุศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. หลักการบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ศูนย์การพิมพ์
 กรุงเทพฯ, 2529

นพพร เพ็ชรพูล. สภาพและปัญหาในการดำเนินงานของสำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย สาขา
ภูมิภาค. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2539.

นนชัย ศานติบุตร. การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2550.

นิตา ชูโต. เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การวิจัยเชิงคุณภาพด้านสังคมศาสตร์.

กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2548

บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ. การวิจัย การวัดผลและการประเมินผล. นครปฐม:

มหาวิทยาลัยมหิดล, 2533.

ปกรณ์ ปริยากร. เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารการพัฒนาชนบท. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มสธ.,
2532

ประคอง วรรณสุต. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2542

ประเวศ วะสี. ธรรมาภิบาล: การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่. กรุงเทพฯ:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

ปรีชา กลิ่นรัตน์. การบริหารพลศึกษาและการจัดการธุรกิจกีฬา. พิมพ์ครั้งที่ 1.ขอนแก่น :

ขอนแก่นการพิมพ์, 2536.

ป๋นรศ มาลากุล ณ อยุธยา. การพัฒนาองค์กร. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนา
นโยบายและการจัดการ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

พันธุปรี ดาบเงิน. การศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของสมาคมกีฬาจังหวัด.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2539.

มงคลชัย แก้วบุญช่วย. บทบาทการบริหารของสมาคมกีฬาจังหวัดในการพัฒนาและส่งเสริมกีฬา.

วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต การจัดการทางการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล, 2544

ยุทธ ไถยวรรณ. พื้นฐานการวิจัย. กรุงเทพฯ : สวีริยาสาสน์, 2545.

รัชณี ขวัญบุญจัน. การศึกษาปัจจัยความสำเร็จของกีฬาโบว์ลิ่งที่เป็นความหวังของประเทศไทย.

กรุงเทพฯ : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2552.

- วรภัทร์ ภู่อจริญ. **100 เครื่องมือการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภัคชรพร, 2544.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. **การบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐ : การวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวชี้วัด**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โพธิ์เพชร, 2552.
- วีระ มนัสวานิช. **การพัฒนากีฬา : วารสารศึกษาศาสตร์**. 18 มิถุนายน 2534 : 1-9.
- ศุภชัย ยาวะประกาย. **นโยบายสาธารณะ**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- ศุภชัย อาชีวะระงับโรค. **Practical PDCA : แก้ปัญหาและปรับปรุงงานเพื่อความสำเร็จ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ซีโน ดีไซน์, 2547.
- ศุภพร มาพึ่งพงศ์, หัวหน้าฝ่ายกิจกรรมพิเศษ บริษัท บุญรอด บริวเวอรี่ จำกัด. **เอกสารบรรยายพิเศษ**. ตุลาคม 2546.
- สมคิด บางโม. **องค์การและการจัดการ**. กรุงเทพฯ : วิทย์พัฒน์, 2538
- สมศักดิ์ ภูริศรีศักดิ์. ‘สมศักดิ์’ รับประทานอาหาร 71 สวมกม สั่ง กกท. เร่งแก้ปัญหา. **บ้านเมือง** (19 เมษายน 2556) : 22.
- สมยศ นาวิการ. **การบริหารแบบมีส่วนร่วม**. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ, 2526
- สมาคมโวลีลิ่งแห่งประเทศไทย. **แผนยุทธศาสตร์และวิสัยทัศน์**. [ออนไลน์]. 2554. แหล่งที่มา : http://thaitba.org/images/stories/File_pdf/Strategic%20plan&%20Vision.pdf. 2555 [19 สิงหาคม 2555]
- สมาคมโวลีลิ่งแห่งประเทศไทย. **แผนยุทธศาสตร์สมาคมโวลีลิ่งแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559**. ม.ป.ท.
- สมาคมโวลีลิ่งแห่งประเทศไทย. **ระเบียบวาระการประชุมใหญ่สามัญ**. 2555
- สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น(1 มีนาคม 2552). [ออนไลน์]. 2551. แหล่งที่มา : http://www.tpa.or.th/writer/read_this_book_topic.php?passTo=40c7d8f19ebaf9765a6dbf39f46fc97f&pageid=23&bookID=1320&read=true&count=true [17 พฤศจิกายน 2555]
- สิรินกานต์ ผ่องประเสริฐ. **ความต้องการส่วนผสมทางการตลาดของผู้ชมฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550
- สิทธิ์ ชีรสรณ์. **แนวคิดพื้นฐานทางการวิจัย**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550

- สุพิตร สมาหิโต. แนวทางการพัฒนานักกีฬาอาชีพภายใต้การสนับสนุนและส่งเสริมของภาครัฐและภาคเอกชนอย่างเป็นระบบ : กรณีศึกษากีฬาเทนนิสอาชีพและกีฬาฟุตบอลอาชีพ.
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2547
- สุพิตร สมาหิโต. อบรมกีฬาอาชีพรับ “เออีซี”. ข่าวสด (12 มิถุนายน 2555) : 14
- สัญญา รัตนไพวงศ์. ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อการชมกีฬามวยไทย.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต พลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2549
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10, 2549
- อุทัย บุญประเสริฐ. การบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

ภาษาต่างประเทศ

- Baumann, R. W., Matheson, Victor A. and Muroi, C. Bowling in Hawaii Examining the Effectiveness of Sports-Based Tourism Strategies. **Journal of Sports Economics**. 2009.
- Best, J. W. **Research in education / John W. Best, James V. Kahn-8th**. Massachusetts :
Viacom, 1998
- Bacon, W., and Pitchford, A. Sports Development and the Public Sector : The Case of Association Bowls. **The International Journal of the History of Sport**.
London : Frank Cass. 2000
- Burke, W., and Schmidt, W.H. **Management and Organizational Development**. Personnel Administration, Vol.34, 1971
- Cash, P.R.(December 1983) The cash competency inventory for intercollegiate directors : Development and validation.**Dissertation Abstracts International**. 44 : 1722-A-1723-A.
- Chelladurai, P. and Haggerty, TR. **Measures of organizational effectiveness of Canadian national sport organizations**. Canadian Journal of Sport Sciences. 1991
- Cronbach, L.J.(1990) **Essentials of psychological testing**. New York : Harper.
- Deming, W.E. (1986) **Out of the Crisis**. 2nd edition. USA : Massachusetts Institute of Technology.
- Good, C. V. (Ed.). **Dictionary of education (3rded.)**. New York: McGraw-Hill. 1973

- Gwinner, K. and Swanson, Scott R. A Model of fan identification : antecedents and sponsorship outcomes. **Journal of Services Marketing**. 2003
- Haimann & Scott. **Management in the modern organization**. Boston: Houghton Mifflin. 1970
- Kikulis, L.M.(1992:181) Strategic changes in organizational design of National Sport Organizations (Sport Organizations, Canada). **Dissertation Abstracts Management**.
- Rascher, D. **A Model of a Professional Sports League**. Department of Economics. 1996
- Richard, B.(1980) **Organization Development**, 6. UK : Addison Wesley, 1969. Quoted in Manoon Wongsaree. **Organization development : success & failure**, 31. Bangkok : Chulalongkorn.
- Shepard, H. A., 1958.(2005) Quoted in Brazzel, M. and Jones, Brenda B. **The NTL Handbook of Orgaization Development and Change : Principles, Practices, and Perspectives**. New York : McGraw-Hill.
- Smith, Aaron C.T. and Westerbeek, Hans M. **'Professional' Sport Management Education and Practice in Australia**. La Trobe University. 2004
- Vroom, V. H. **Manage people not personnel: Motivation and performance appraisal**. Boston: Harvard Business School Press. 1990
- Worley, C. and Feyerherm, A. Reflections on the Future of OD. **Journal of Applied Behavioral Science** 39, 2003

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจัน	ผู้ทรงคุณวุฒิ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พราม อินพรม	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและพัฒนา คุณภาพ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภัทย์	อาจารย์ประจำสาขาวิชาสุศึกษาและ พลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ อินทร์ถมยา	อาจารย์ประจำสาขาวิชาสุศึกษาและ พลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด	อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุศลวัชวิชัย	ประธานแขนงวิชาการจัดการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พราม อินพรม	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและพัฒนา คุณภาพ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภักดิ์	อาจารย์ประจำสาขาวิชาสุศึกษาและ พลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์ฉัตรชัย มะสุนสืบ	อาจารย์ประจำสาขาวิชานันทนาการศาสตร์ และการจัดการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การ กีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. นางสาวลัย ศัตร์ฐิติ	เลขาธิการสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

ภาคผนวก ข
เครื่องมือการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

“แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย”

การศึกษาครั้งนี้ทำขึ้นเพื่อประกอบการศึกษาค้นคว้า ของนิสิตระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการบริหารงานตามตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

ส่วนที่ 3 เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพที่มีต่อสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามทุกข้อมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการบริหารงานตามตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างของแต่ละคำถามให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด

การบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ	ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงาน			
	มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านความสามารถของนักกีฬา (Performance level)				
1. การจัดกิจกรรมการแข่งขันเพื่อคัดเลือกนักกีฬาตัวแทนไปแข่งขันในรายการต่างๆ				
2. เกณฑ์ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาโบว์ลิ่งสำหรับเป็นตัวแทนทีมชาติอย่างเหมาะสม				
3. การเก็บสถิติและจัดอันดับความสามารถของนักกีฬา				
4. จำนวนนักกีฬาที่เป็นตัวแทนประเทศไทยในแต่ละประเภทมีความเหมาะสม				
5. การประเมินผลงานของนักกีฬาทีมชาติ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานักกีฬาต่อไป				
ด้านความนิยม (Popularity)				
1. การสร้างความนิยมในการชมกีฬาโบว์ลิ่ง				
2. การสร้างความนิยมในการเล่นกีฬาโบว์ลิ่ง				
3. การจัดการเพื่อให้เกิดความนิยมในการชมกีฬาโบว์ลิ่ง โดยการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ด้านต่างๆ				
4. ระบบการจัดการเพื่อให้เกิดความนิยมในการเล่นกีฬาโบว์ลิ่ง เช่น การเปิดสอนกีฬาโบว์ลิ่งในสถาบันการศึกษา การจัดการแข่งขันในระดับท้องถิ่น ฯลฯ				

การบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ	ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงาน			
	มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
5. จำนวนผู้เข้าแข่งขันในแต่ละรายการที่จัดขึ้นโดยสมาคมฯ				
6. จำนวนผู้เข้าชมการแข่งขันในการแข่งขันระดับชาติที่จัดโดยสมาคมฯ				
ด้านองค์กรกีฬา (Sport Organization)				
1. ความเหมาะสมของจำนวนองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ เช่น สมาคม สโมสร/ชมรม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโบว์ลิ่ง				
2. การส่งเสริมการเพิ่มขึ้นของจำนวนสโมสร/ชมรมสมาชิกของสมาคมฯ				
3. สถาบันฝึกสอนนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ				
4. สถาบันผลิตผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ				
5. สถาบันผลิตผู้ตัดสินกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ				
6. สถาบันที่ผลิตผู้บริหารกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ				
ด้านบุคลากร (Personel)				
1. ความเหมาะสมของจำนวนนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพในปัจจุบัน				
2. ผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพได้ผ่านการอบรมตามหลักสูตรของสหพันธ์กีฬาโบว์ลิ่งระหว่างประเทศแห่งโลก				
3. ผู้ตัดสินกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพได้ผ่านการอบรมตามหลักสูตรของสหพันธ์กีฬาโบว์ลิ่งระหว่างประเทศแห่งโลก				

การบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ	ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงาน			
	มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
4. ผู้บริหารองค์กรที่เกี่ยวกับกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพได้ผ่านการอบรมตามหลักสูตรของสหพันธ์กีฬาโบว์ลิ่งระหว่างประเทศแห่งโลก				
5. การเปิดอบรมสำหรับประชาชนชมรมสมาชิกหรือสมาชิกของสมาคมฯ				
ด้านรายได้ (Income)				
1. ความเหมาะสมของรางวัลหรือค่าตอบแทนจากการแข่งขัน				
2. ความเหมาะสมของรายได้ที่นักกีฬาโบว์ลิ่งได้รับจากการเล่นกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ				
3. ความเหมาะสมของรายได้ที่ผู้ฝึกสอนกีฬาโบว์ลิ่งได้รับจากการสอนกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ				
4. การได้รับการสนับสนุนจากองค์กรหรือชมรมที่สังกัดอยู่ในด้านการแข่งขันหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขัน				
5. ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาได้รับเงินอุดหนุนจากกองทุนสวัสดิการนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง				
ด้านสถานกีฬา (Sport facilities)				
1. ความเพียงพอของจำนวนที่นั่งของผู้เข้าชมการแข่งขัน				
2. ความเพียงพอของลานโบว์ลิ่งที่ใช้สำหรับการฝึกซ้อมของสโมสร/ชมรม				
3. มาตรฐานของลานโบว์ลิ่งที่ใช้ในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน				
4. ความเพียงพอของสนามแข่งขันโบว์ลิ่งที่ได้มาตรฐานในทุกภาคของประเทศ				

การบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ	ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงาน			
	มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านกฎหมายกีฬา (Sport law)				
1. กฎ ระเบียบ ข้อบังคับมีความเหมาะสมกับกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมฯ และสอดคล้องกับสหพันธ์กีฬาโบว์ลิ่งระหว่างประเทศแห่งโลก				
2. การออกไปอนุญาตสำหรับนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และชมรมสมาชิกอย่างชัดเจน				
ด้านการจัดการแข่งขัน (Competition organization)				
1. ความเหมาะสมของจำนวนรายการแข่งขันโบว์ลิ่งภายในประเทศที่จัดขึ้น โดยสมาคมฯ				
2. การจัดการแข่งขันในระบบลีกระหว่างชมรมสมาชิก โดยสมาคมฯ				
3. สมาคมฯ มีการจัดการแข่งขันกีฬาโบว์ลิ่งเพื่อสร้างนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพและเป็นตัวแทนประเทศไทยอย่างเป็นระบบ				
4. การจัดการแข่งขันเป็นไปตามมาตรฐานสากล เช่น การตัดสินของกรรมการ ความพร้อมของสนาม การจัดทำเว็บไซต์ การจัดทำตารางการแข่งขัน เป็นต้น				
ด้านการประชาสัมพันธ์ (Public relations)				
1. ความหลากหลายของสื่อในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารของสมาคมฯ				
2. ความถี่ของการให้ข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโบว์ลิ่งในประเทศ				
3. การเผยแพร่ข่าวสารเรื่องการจัดการแข่งขันทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ				
4. การเผยแพร่การแข่งขันผ่านสื่อประชาสัมพันธ์				

การบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยตามลักษณะตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ	ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงาน			
	มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ (Welfare for professional sport)				
1. การจัดให้มีกองทุนสวัสดิการแก่นักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ				
2. การจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์เมื่อทุพพลภาพสำหรับนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ				
3. การจัดสวัสดิการและการดูแลนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ เช่น เงินเดือน เบี้ยเลี้ยง สวัสดิการ มีอย่างต่อเนื่อง				

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเพื่อกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพที่มีต่อสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของ
สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

ในการวิจัยเรื่อง

“แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย”

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 4 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เวลา สถานที่ และรายละเอียดต่างๆ ในการสัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เพื่อสำรวจเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการของ
ตัวบ่งชี้การพัฒนาเพื่อกีฬาอาชีพตามสภาพการจัดการของสมาคมโบว์ลิ่ง
แห่งประเทศไทย คือ

1. ด้านระดับความสามารถของนักกีฬา (Performance level)
2. ด้านความนิยม (Sport popularity)
3. ด้านองค์กรกีฬา (Sport organization)
4. ด้านบุคลากร (Personnel)
5. ด้านรายได้ (Income)
6. ด้านสถานกีฬา (Sport facilities)
7. ด้านกฎหมายกีฬา (Sport law)
8. ด้านการจัดการแข่งขัน (Competition organization)
9. ด้านการประชาสัมพันธ์ (Public relations)
10. ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ (Welfare for professional sport)

ส่วนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับกระบวนการจัดการ (PDCA)

1. การวางแผน (Plan)
2. การปฏิบัติ (Do)
3. การตรวจสอบ (Check)
4. การปรับปรุง (Act)

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เวลา สถานที่ และรายละเอียดต่างๆ ในการสัมภาษณ์

ชื่อ-สกุลผู้ให้สัมภาษณ์.....

อายุ.....ปี

วุฒิทางการศึกษา.....

อาชีพ.....

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโบว์ลิ่ง.....ปี

มีความเกี่ยวข้องกับสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยในปัจจุบัน โดยดำรงตำแหน่ง

- กรรมการและฝ่ายกิจกรรมพิเศษ
- กรรมการและฝ่ายพัฒนาเยาวชน
- กรรมการและฝ่ายจัดการแข่งขัน
- กรรมการและฝ่ายประสานงาน
- อื่นๆ (ระบุ) .....

สถานที่ที่ทำการสัมภาษณ์.....

เวลาเริ่ม-สิ้นสุดที่ใช้ในการสัมภาษณ์.....

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เพื่อสำรวจเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการของตัวบ่งชี้การพัฒนาเพื่อกีฬา อาชีพตามสภาพการจัดการของสมาคม โบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

2.1 สภาพปัจจุบันในด้านระดับความสามารถของนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเป็นอย่างไร (ระดับโลก, ระดับโอลิมปิก, ระดับเอเชียนเกมส์, ระดับซีเกมส์, ระดับประเทศไทย)

.....
.....
.....
.....

ปัญหาในด้านระดับความสามารถของนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพปัจจุบันเป็นอย่างไร (ระดับโลก, ระดับโอลิมปิก, ระดับเอเชียนเกมส์, ระดับซีเกมส์, ระดับประเทศไทย)

.....
.....
.....
.....

ท่านมีความต้องการในการพัฒนาด้านระดับความสามารถของนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพอย่างไร

.....
.....
.....
.....

2.2 สภาพปัจจุบันในด้านความนิยมในกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเป็นอย่างไร (ความนิยมของผู้ดู, ความนิยมของผู้เล่น)

.....
.....
.....
.....

ปัญหาในด้านความนิยมในกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพปัจจุบันเป็นอย่างไร (ความนิยมของผู้ดู, ความนิยมของผู้เล่น)

.....
.....
.....
.....

ท่านมีความต้องการในการพัฒนาด้านความนิยมในกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพอย่างไร

.....
.....
.....
.....

2.3 สภาพปัจจุบันในด้านองค์กรกีฬาในกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเป็นอย่างไร (สมาคมอาชีพ, ชมรมสมาชิก, สถาบันฝึกนักกีฬาอาชีพ, สถาบันผลิตผู้ฝึกสอนอาชีพ, สถาบันผลิตผู้ตัดสินอาชีพ, สถาบันผลิตผู้บริหารกีฬาอาชีพ)

.....
.....
.....
.....

ปัญหาในด้านองค์กรกีฬาในกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพปัจจุบันเป็นอย่างไร (สมาคมอาชีพ, ชมรมสมาชิก, สถาบันฝึกนักกีฬาอาชีพ, สถาบันผลิตผู้ฝึกสอนอาชีพ, สถาบันผลิตผู้ตัดสินอาชีพ, สถาบันผลิตผู้บริหารกีฬาอาชีพ)

.....
.....
.....
.....

ท่านมีความต้องการในการพัฒนาด้านองค์กรกีฬาในกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพอย่างไร

.....
.....
.....
.....

2.4 สภาพปัจจุบันในด้านบุคลากรกีฬาในกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเป็นอย่างไร (นักกีฬา, ผู้ฝึกสอน, ผู้ตัดสิน, ผู้บริหารองค์กร, ผู้จัดการทีม)

.....
.....
.....
.....

ปัญหาในด้านบุคลากรกีฬาในกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพปัจจุบันเป็นอย่างไร (นักกีฬา, ผู้ฝึกสอน, ผู้ตัดสิน, ผู้บริหารองค์กร, ผู้จัดการทีม)

.....

.....

.....

ท่านมีความต้องการในการพัฒนาด้านบุคลากรกีฬาในกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพอย่างไร

.....

.....

.....

2.5 สภาพปัจจุบันในด้านรายได้ของกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเป็นอย่างไร (รายได้ของนักกีฬาโบว์ลิ่ง, รายได้ของผู้ฝึกสอนโบว์ลิ่ง, รายได้ของผู้ตัดสินโบว์ลิ่ง, รายได้ของผู้บริหารองค์กร, รายได้ของผู้จัดการทีมโบว์ลิ่ง, รายได้ของผู้จัดการทีมโบว์ลิ่ง, รายได้ของชมรมกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ, รายได้ขององค์กรกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ)

.....

.....

.....

ปัญหาในด้านรายได้ของกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพปัจจุบันเป็นอย่างไร (รายได้ของนักกีฬาโบว์ลิ่ง, รายได้ของผู้ฝึกสอนโบว์ลิ่ง, รายได้ของผู้ตัดสินโบว์ลิ่ง, รายได้ของผู้บริหารองค์กร, รายได้ของผู้จัดการทีมโบว์ลิ่ง, รายได้ของผู้จัดการทีมโบว์ลิ่ง, รายได้ของชมรมกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ, รายได้ขององค์กรกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ)

.....

.....

.....

ท่านมีความต้องการในการพัฒนาด้านรายได้ของกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพอย่างไร

.....

.....

.....

2.6 สภาพปัจจุบันในด้านสถานกีฬาของกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเป็นอย่างไร (สนามโบว์ลิ่งที่ใช้ในการแข่งขัน, สนามโบว์ลิ่งสำหรับฝึกซ้อม, ที่ทำการของสมาคมโบว์ลิ่งฯ)

.....
.....
.....
.....

ปัญหาในด้านสถานกีฬาของกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพปัจจุบันเป็นอย่างไร (สนามโบว์ลิ่งที่ใช้ในการแข่งขัน, สนามโบว์ลิ่งสำหรับฝึกซ้อม, ที่ทำการของสมาคมโบว์ลิ่งฯ)

.....
.....
.....
.....

ท่านมีความต้องการในการพัฒนาด้านสถานกีฬาของกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพปัจจุบันเป็นอย่างไร

.....
.....
.....
.....

2.7 สภาพปัจจุบันในด้านกฎหมายกีฬาของกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเป็นอย่างไร (พระราชบัญญัติกีฬาอาชีพ, ระเบียบข้อบังคับของกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ, มติคณะรัฐมนตรีหรือกฎกระทรวงว่าด้วยกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ, การจดทะเบียนสมาคมกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพและบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ)

.....
.....
.....
.....

ปัญหาในด้านกฎหมายกีฬาของกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพปัจจุบันเป็นอย่างไร (พระราชบัญญัติกีฬาอาชีพ, ระเบียบข้อบังคับของกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ, มติคณะรัฐมนตรีหรือกฎกระทรวงว่าด้วยกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ, การจดทะเบียนสมาคมกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพและบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ)

.....
.....

.....

.....

ท่านมีความต้องการในการพัฒนาในด้านกฎหมายกีฬาของกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพปัจจุบันเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2.8 สภาพปัจจุบันในการจัดการแข่งขันกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเป็นอย่างไร

(การจัดการแข่งขันในระดับอาชีพ, การจัดการแข่งขันในระดับกึ่งอาชีพ)

.....

.....

.....

.....

ปัญหาในการจัดการแข่งขันกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเป็นอย่างไร

(การจัดการแข่งขันในระดับอาชีพ, การจัดการแข่งขันในระดับกึ่งอาชีพ)

.....

.....

.....

.....

ท่านมีความต้องการในการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2.9 สภาพปัจจุบันในการประชาสัมพันธ์กีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเป็นอย่างไร

(สื่อต่างๆ, การประชาสัมพันธ์ต่อการแข่งขัน)

.....

.....

.....

.....

ปัญหาในด้านการประชาสัมพันธ์กีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเป็นอย่างไร (สื่อต่างๆ, การประชาสัมพันธ์ต่อการแข่งขัน)

.....

.....

.....

.....

ท่านมีความต้องการในการพัฒนาด้านการประชาสัมพันธ์กีฬาโบว์ลิ่งอาชีพอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2.10 สภาพปัจจุบันในด้านสวัสดิการของนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเป็นอย่างไร

(กองทุนสวัสดิการ, กองทุนสงเคราะห์เมื่อทุพพลภาพ)

.....

.....

.....

.....

ปัญหาในด้านสวัสดิการของนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเป็นอย่างไร

(กองทุนสวัสดิการ, กองทุนสงเคราะห์เมื่อทุพพลภาพ)

.....

.....

.....

.....

ท่านมีความต้องการในการพัฒนาด้านสวัสดิการของนักกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพอย่างไร

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับกระบวนการจัดการ (PDCA) ของสมาคมโบริดจ์แห่งประเทศไทย

1. สภาพปัจจุบันด้านการวางแผน(Plan) การจัดการของสมาคมโบริดจ์แห่งประเทศไทยเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาด้านการวางแผน(Plan) การจัดการของสมาคมโบริดจ์แห่งประเทศไทยเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ท่านเห็นว่าสมาคมฯ มีความต้องการในการวางแผน(Plan) การจัดการอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

2. สภาพปัจจุบันด้านการปฏิบัติ(Do) การจัดการของสมาคมโบริดจ์แห่งประเทศไทยเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาด้านการปฏิบัติ(Do) การจัดการของสมาคมโบริดจ์แห่งประเทศไทยเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

แบบสอบถาม

การวิจัยเรื่อง

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

คำชี้แจง

1. ตามที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในขั้นตอนแรกเพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการ รวมถึงความพึงพอใจในการบริหารงานของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยจากคณะกรรมการสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย และผู้ฝึกสอน นักกีฬาหรือสมาชิกชมรม จนกระทั่งได้ข้อสรุปเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ดังรายละเอียดในแบบสอบถามตอนที่ 2 ดังนั้นเพื่อให้การวิจัยครั้งนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในขั้นตอนที่สองโดยเป็นขั้นตอนสุดท้าย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสามารถผลักดันให้แนวทางที่พัฒนาขึ้นนี้มีความเป็นไปได้ในการนำไปพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพให้ประสบความสำเร็จ ได้โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านโดยตอบแบบสอบถามฉบับนี้ตามความเป็นจริง การแสดงความคิดเห็นของท่านจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ท่านแต่อย่างใด เพราะผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกมาในภาพรวม และเป็นไปเพื่อการศึกษาเท่านั้น

2. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยให้ประสบความสำเร็จ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆเพิ่มเติม เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

3. กรุณาตรวจสอบว่าท่านได้ตอบคำถามครบทุกข้อก่อนส่งแบบสอบถามกลับคืน และผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณสำหรับความอนุเคราะห์ของท่านในครั้งนี้

นายรังสรรค์ ผูกพันธุ์

นิสิตบัณฑิตศึกษา ภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการจัดการกีฬา

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความ และ/หรือโปรดเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. ชื่อ-นามสกุล .....

2. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

3. อายุ

1. 18 - 25 ปี

2. 26 - 35 ปี

3. 36 - 45 ปี

4. 46 - 55 ปี

5. 56 ปีขึ้นไป

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

1. ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี

2. ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า

3. ปริญญาโท

4. ปริญญาเอก

5. ตำแหน่งของท่านปัจจุบัน

.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาจัดการ

กีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทยให้ประสบความสำเร็จ

คำชี้แจง : โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางในข้อต่างๆ ของแต่ละด้าน ไปพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ โดยมีรายละเอียดสำหรับการพิจารณาแสดงความคิดเห็นของท่านดังนี้

ถ้าท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพไปพัฒนาสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ข้อใดในระดับ มากที่สุด

ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น มากที่สุด

ถ้าท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพไปพัฒนาสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ข้อใดในระดับ มาก

ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น มาก

ถ้าท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพไปพัฒนาสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ข้อใดในระดับ น้อย

ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น น้อย

ถ้าท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพไปพัฒนาสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ข้อใดในระดับ น้อยที่สุด

ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น น้อยที่สุด

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความสามารถของนักกีฬา				
1. ควรเปิดหลักสูตรการฝึกกีฬาโบว์ลิ่งสำหรับเยาวชน และมีโปรแกรมการแข่งขันระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาความสามารถของนักกีฬาระดับเยาวชนให้สูงขึ้น				
2. ควรนำเอาเทคโนโลยีวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาช่วยในการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาทั่วประเทศ				

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ด้านความสามารถของนักกีฬา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความนิยม				
1. ควรประสานความร่วมมือกับผู้ประกอบการสถานโบว์ลิ่งเอกชนในด้านการตลาดเพื่อสร้างความนิยมด้านการเล่นกีฬาโบว์ลิ่ง				
2. ควรบูรณาการกิจกรรมการแข่งขันให้มีความหลากหลายเพื่อให้รายการแข่งขันนั้นสร้างความสุขแก่ผู้ชม				

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ด้านความนิยม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านองค์กรกีฬา				
1. ควรจัดตั้งสถาบันฝึกสอนสำหรับผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหารกีฬาโบว์ลิ่งโดยเฉพาะ เพื่อสร้างปริมาณบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งให้มากขึ้น				
2. ควรจัดตั้งสถาบันฝึกสอนสำหรับผู้สนใจกีฬาโบว์ลิ่ง รวมถึงนักกีฬาโบว์ลิ่งระดับเยาวชน				

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ด้านองค์กรกีฬา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านบุคลากร				
1. ควรจัดสัมมนาเกี่ยวกับวิชาชีพกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพเพื่อเพิ่มปริมาณบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งโดยผู้เชี่ยวชาญ				
2. ควรมีเกณฑ์การคัดเลือกผู้บริหารองค์กรให้ชัดเจน				

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ด้านบุคลากร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโอลิมปิกอาชีพ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านรายได้				
1. ควรเน้นการดำเนินการจัดการด้านการตลาดอย่างเต็มระบบ เช่น การสร้างตราสินค้าให้กับตัวนักกีฬา การจัดทำสินค้าที่ระลึกประจำการแข่งขันในทุกระดับ ฯลฯ เพื่อเป็นการสร้างรายได้แก่นักกีฬาและชมรมสมาชิก				
2. ควรส่งเสริมภาพลักษณ์และความบันเทิงในการแข่งขันเพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้เข้าร่วมการแข่งขันและผู้ให้การสนับสนุนที่เข้าร่วมรายการ				

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ด้านรายได้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสถานกีฬา				
1. ควรสร้างศูนย์ฝึกกีฬาโบว์ลิ่งสำหรับฝึกซ้อมไปยังส่วนภูมิภาค				
2. ควรจัดให้มีองค์กรกีฬาโบว์ลิ่งท้องถิ่นเพื่อเป็นเครือข่ายในการประสานงานกับสมาคมฯ				
3. การกีฬาแห่งประเทศไทยควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีสถานโบว์ลิ่งที่ได้มาตรฐานเป็นของตนเอง				
4. ควรพัฒนาศูนย์ฝึกกีฬาโบว์ลิ่งในปัจจุบันให้ได้มาตรฐานและเป็นผู้นำในระดับทวีป				

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ด้านสถานกีฬา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านกฎหมายกีฬา				
1. ควรปรับปรุง เปลี่ยนแปลงระเบียบข้อบังคับกีฬาโบว์ลิ่งของสมาคมฯ ให้มีความทันสมัย				

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ด้านกฎหมายกีฬา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการจัดการแข่งขัน				
1. ควรเพิ่มจำนวนรายการแข่งขันภายในประเทศเพื่อสร้างปริมาณบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่ง รวมถึงเป็นการสร้างให้เกิดมูลค่าทางธุรกิจกีฬาโบว์ลิ่ง				
2. ควรประสานความร่วมมือกับชมรมสมาชิกในการรายงานผลเกี่ยวกับการแข่งขันโบว์ลิ่งภายในชมรมแต่ละชมรม				
3. ควรจัดตั้งบริษัทเพื่อดำเนินการด้านการจัดการแข่งขันกีฬาโบว์ลิ่งโดยเฉพาะ				
4. ควรจัดการแข่งขันระดับประเทศตามภูมิภาคต่างๆ ให้ได้มาตรฐานสากล				

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ด้านการจัดการแข่งขัน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการประชาสัมพันธ์				
1. ควรจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อเป็นการแจ้งข้อมูล ข่าวสาร รวมถึงความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับกีฬาโบว์ลิ่ง				
2. ควรยกระดับความสัมพันธ์ของสมาคมฯ กับสื่อมวลชน โดยสร้างพันธมิตรเครือข่ายการประชาสัมพันธ์				

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ด้านการประชาสัมพันธ์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ				
1. ควรสร้างแรงจูงใจและให้รางวัลแก่นักกีฬาหรือบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่งที่มีผลงานดีเด่น				
2. ควรประสานความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมบุคลากรกีฬาโบว์ลิ่ง เพื่อเป็นวิทยากรหรือผู้ฝึกสอนพิเศษ				

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ-นามสกุล	นายรังสรรค์ ผูกพันธุ์
วัน เดือน ปี เกิด	8 มิถุนายน พ.ศ.2526
ประวัติการศึกษา -	<p>เข้ารับการศึกษาในหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชา วิทยาศาสตร์การกีฬา แขนงวิชาการจัดการกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2554</p> <p>- บริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ สาขาการเงิน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 2544</p> <p>- มัธยมศึกษา โรงเรียนหอวัง, 2538</p>